

176 தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின் மீது வாக்கெடுப்பு) சட்ட முன்வடிவு

[மாண்புமிகு பேரவைமதலைவர்]

[1974 மார்ச் 16]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, அட்டவணை பிரிவு 1, முகப்புரை நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தமிழ்நாடு, 1974-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின் மீது வாக்கெடுப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/74) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(5) நடைமுறைக் கேள்வி.

விவாதத்திற்கு வரும் கோரிக்கைகளைப்பற்றிய விவரங்கள் முதல் நாளே உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து.

THIRU K. T. K. TANGAMANI : Sir, I am rising on a point of order. Already there are directions from the Hon. Speaker that whenever Demands are taken up, the Performance Budget and other connected papers be circulated to us the previous day itself. Now, in the case of the Backward Classes' Demand, the performance Budget is given to us only today, How, can we be expected to make our contributions to the debate? There has been clear direction from the Speaker. In other cases, the Performance Budget was circulated the previous day. At least now a direction may be given to the other Ministers so that in future at least whenever a Demand is taken up, the Performance Budget and other connected papers are circulated to us the previous day itself.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் தெரிவித்த கருத்தினை நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடன் கலந்து பேசி, இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படாமலிருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளச் சொல்கிறேன்.

(6) 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1974 மார்ச் 16]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,08,06,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்கள் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களைக் கவனிக்க ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தனி அலுவலர்கள், பணியாளர்கள் நியமித்துச் செயல்பட வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,08,06,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கு. அ. பொம்மன் : தலைவரவர்களே, நீலகிரி மாவட்டம், கூடலூர் தாலுக்காவில் வாழும் மாவூண்டன் செட்டியார் சமூகம் பின்தங்கிய பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தும் பள்ளியில் அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்படாததைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,08,06,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. T. K. TANGAMANI : Sir, to discuss the need to implement the decisions of the State Advisory Committee which meets once in six months, I move—

“That the allotment of Rs. 6,08,06,200 under Demand No. 31—Welfare of the Backward Classes, etc., be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, படிப்பு உதவித் தொகை வழங்குவதில், வருமான வரம்பை உயர்த்துவதுகுறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,08,06,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. பி. கோபால் : தலைவரவர்களே, மதிய உணவிற்கு, 1960-ல் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பதினைந்து பைசாவை இன்றைய விலைவாசி உயர்வைக்கருத்தில் கொண்டு முப்பது பைசாவாக உயர்த்த வேண்டியதின் அவசியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,08,06,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1974 மார்ச் 16]

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, to press for the proportionate representation for the backward Muslims in Government jobs, promotions and in the technical and medical colleges in the State, I move—

‘That the allotment of Rs. 6,08,06,200 under Demand No. 31—Welfare of the Backward Classes, etc., be reduced by Rs. 100”.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவுத்துறை.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுறையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவுத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,55,81,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU N. DENNIS : Sir, to discuss policy, I move—

‘That the allotment of Rs. 1,55,81,700 under Demand No. 6—Registration Department be reduced by Rs. 100.”

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, பத்திரப் பதிவுத் துறையில் கோப்பு முறையை மாற்றி பழைய முறையையே கொண்டுவர வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,55,81,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவரவர்களே, பதிவாளர் அலுவலகங்களில் பத்திரப்பதிவின் போது காலதாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்த்தல் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,55,81,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, வில்லங்க சட்டபிகேட்டுகள், பத்திர நகல்கள் போன்றவைகளைப் பதிவு செய்து கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஆவதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,55,81,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1974 மார்ச் 16]

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, தமிழகத்தில் உள்ள எல்லாத் துணைப் பத்திரப் பதிவாளர் அலுவலகங்களுக்கும் நிரந்தரக் கட்டடம் கட்டித் தருவதின் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,55,81,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, to discuss policy, to discuss about the need to revise the valuation rates for various types of houses in rural areas for registration purposes, to discuss about certain difficulties experienced by the people in Hosur and Denkanikotta taluks in the matter of registration of documents and also to discuss the urgent need to open one more sub-Registrar's Office in Sulagiri Block of Hosur taluk, I move—

“That the allotment of Rs. 1,55,81,700 under Demand No. 6 Registration Department be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிதிக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

*மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறைக்கான மானியத்தை இங்கே கோரி, விளக்கக் குறிப்பு ஒன்றும் அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே பத்திரப் பதிவுத் துறையில் தமிழக அரசு செய்து வரும் முன்னேற்றத் திட்டங்களும், வாய்ப்பு வசதிகளும் ஏற்கனவே மக்கள் அறிந்துகொண்டிருப்பதாகும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் அதை நன்றாக அறிந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதைப் பற்றிய விளக்கக் குறிப்பு ஒன்றும் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரு குறிப்புகளையும் என்னுடைய உரையாக ஏற்று, சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் பதிவு செய்து கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். முடிவில் பிற விளக்கங்களைப்பற்றிக் கூறுகிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, நடப்பாண்டுக் காக பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஒட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்காக முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

† 249—279ம் பக்கங்களில் இணைப்பு-III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

‡ 280—291ம் பக்கங்களில் இணைப்பு -IV ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1974 மார்ச் 16]

என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தில் பின்தங்கியோர் நலத்துறையில் அதிகமான அலுவலர்களை நியமித்து—அதாவது மாவட்டந்தோறும் தனியாக அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு உதவிப் பணியாளர்களை அமர்த்தி இந்தத் துறையில் பணியை மேலும் விரிவாக்கவும், விறுவிறுப் பாக்கவும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் 1949-ஆம் ஆண்டு முதல் இந்த அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் பல திட்டங்களைத் தீட்டி பணிகளை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் 1969-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 2-ம் நாள் அன்று பிற்பட்டோர் நலத்துறை என்ற துறையை பிற்பட்ட மக்களின் நலனுக்காக மேலும் பல நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி விரைவாக நிறைவேற்றுவதற்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் துவக்கி வைத்தார்கள். துறையைத் துவக்கியதில் எந்த விதமான கருத்து வேறுபாடும் எனக்கு இல்லை. ஆனால், மேற்கொண்டு விரிவாக்கப்படாததினால் செய்யப்படுகின்ற பணிகள் காலதாமதம் ஆகின்றன; அதனால் பல சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன.

பிற்பட்ட மக்களுக்கு செய்யப்பட வேண்டிய வசதிகள் ஒழுங்காகக் கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பிற்பட்ட மக்களுக்கு, நலிந்த மக்களுக்கு உரிய நேரத்தில் சலுகைகள் சென்றடைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில்தான் இத்துறை தொடங்கப்பட்டது. அந்த நோக்கத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதற்குத் தகுந்த அளவுக்கு துறை விரிவாக்கப்படவில்லை; அதனால் இது ஒரு மந்தப் போக்கில் இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1969-ம் ஆண்டு துவக்கப்பட்ட இத்துறை 1974-ம் ஆண்டு வரையில் மாநில அளவிலேதான் ஒரு இயக்குநரை வைத்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மாவட்ட அளவில் இதற்கு என்று தனிப்பட்ட நல அதிகாரிகள் இதுவரையில் நியமிக்கப்படவில்லை. மாவட்ட அளவில் தனி அலுவலர்களும் இல்லாமல் இதரப் பணியாளர்களும் இல்லாமல் எப்படிப்பணியாற்ற முடியும் என்பதை என் இந்த அரசு சிந்திக்க வில்லை என்று எண்ணும்போது உள்ளபடியே வருத்தப்பட வேண்டியதாகத் தான் இருக்கிறது.

மாவட்ட நல அதிகாரி என்று ஒருவர் அரிசன நலத் துறைக்கும், பிற்பட்டோர் நலத் துறைக்கும் சேர்த்து இருக்கிறார். இந்த இரண்டு துறைகளையும் ஒரே அதிகாரியே கவனித்து வருவதால் அவருக்கு இரண்டு துறைகளையுமே சரியாகக் கவனிக்க முடியவில்லை. அதனால் இந்த இரண்டு பிரிவு மக்களுக்கும் செய்ய வேண்டிய வாய்ப்பும் வசதியும் செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்களும் பெற முடியவில்லை. இது எவ்வளவு தொல்லைகளைக் கொடுக்கும், எவ்வளவு கஷ்டங்களைக் கொடுக்கும் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு பின்தங்கிய நல அமைச்சர் அவர்களும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தனியாக பிற

1974 மார்ச் 16] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

பட்டோர் நலத் துறை அதிகாரியையும் அவருக்கு கீழுள்ள பணியாளர்களையும் இந்த ஆண்டிலாவது அமைத்து உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்தில் பின்தங்கியோர் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள் நம்முடைய நாட்டிலே ஜாதி பாகுபாட்டிலும் கல்வி பாகுபாட்டிலும் பிற்பட்டோர்கள் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் முன்னுக்குக்கொண்டுவர இப்போது இருக்கின்ற நடைமுறையில் கொஞ்சம் மாற்றம் செய்யவேண்டும். சட்டத்தின் போக்கு ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற பொருளாதாரச்சூழ்நிலையைக் கவனித்து எந்தெந்த சமுதாயத்தினர் பொருளாதாரத்தில் சீர்கெட்டிருக்கிறார்கள் என்று கண்டறிந்து அவர்களுக்கும் அரசாங்கம் உதவிகளைச் செய்யவேண்டும். எந்தச்சமுதாயத்தினராக இருந்தாலும் பொருளாதாரத்தில் நலிந்திருக்கிறவர்கள், பின்தங்கியவர்கள் ஆகியோருக்கும் உரிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால்தான் அவர்களும் முன்னேற முடியும். இந்த அரசு அதில் அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பின் தங்கியோர் பட்டியலில் சாதி பாகுபாடு மட்டுமல்ல மத பாகுபாடும் ஏராளமாக இருக்கிறது. கிருஸ்துவர்கள், முஸ்லிம்கள், இந்துமதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அவர்களுக்குள்ளே பாகுபாடு இருக்கிறது. ஒரே மதத்திலுள்ள கிருஸ்துவர்களுக்குள்ளும் அங்கிருக்கிற சாதி பாகுபாடு இன்றும் மாற்றப்படவில்லை. ஆனால், அவர்களை பின்தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்க்கிற முறையில் ஏராளமான மாறுபாடுகளும், கருத்து வேறுபாடுகளும் இருப்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம் ஆகவே எந்த மதத்தினராக இருந்தாலும் அவர்களை ஒருங்கிணைத்து பின் தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்க்க இந்த அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய திட்டப்படி இந்தச்சமுதாயத்திற்கு கல்வி வசதியை அதிகப்படுத்துவது, நிறைவேற்றுவது என்பதற்காக அளிக்கப்படுகிற உதவி உயர்ந்து கொண்டே வந்திருப்பதை அறிகிறோம். இதற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் பின் தங்கியோர் நலத்துறை எவ்வளவு செலவிடுகிறது என்கிற குறிப்பு இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக அமைச்சரது உரை என்று அளிக்கப்பட்டிருக்கிற புத்தகத்தில் இரண்டாம் பக்கத்தில் 1968-69-ம் ஆண்டில் இந்த நலத்துறை ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்கு முதல் ஆண்டில் செலவழிக்கப்பட்டது ரூ. 187 இலட்சம் ஆகும்.

அது படிப்படியாக உயர்ந்து 1974-75-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 608 இலட்சமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. பிறகு இன்னொரு பக்கத்தில் (பக்கம் 19) 1974-75-ம் ஆண்டிற்கான மொத்த ஒதுக்கீடு ரூ. 618.81 இலட்சங்களாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. எது உண்மை? ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது ரூ. 608 இலட்சமா? அல்லது ரூ. 618.81 இலட்சமா? இதை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவு படுத்த வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறை சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக சொல்லவில்லை. அச்சப் பிழை என்றாலும் எது சரி என்பதை விளக்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

[1974 மார்ச் 16]

மேலும் இந்த சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு இவர்களது பொருளாதார நிலையை உயர்த்திட நாம் பல்வகையிலும் மிகுந்த அக்கறை காட்டியாக வேண்டும். ஆகவே பெருகி வரும் இந்தச் சமுதாயத்தின் தேவையை ஒப்பிடுகிறபோது, நாம் இவர்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை மிகவும் குறைவாகும். கூடுதலாக ஒதுக்கவில்லை என்று நான் குறை சொல்லவில்லை 1969-க்கு முன்பு நாம் எவ்வளவு செலவு செய்தோமோ அதைவிட அதிகமாகத்தான் இந்த அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இருந்தாலும் ஒதுக்கப் பட்ட தொகையும் ஓரளவு பாதி நிலையில்தான் இருக்கிறது என்பதை நாம் அத்தனைபேரும் ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும் இதற்குப் பரிகாரம் காண இன்னும் கூடுதல் தொகை ஒதுக்கித் தர வேண்டிய பொறுப்பு இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது.

மேலும் சமுதாயத்தில் யார் யார் பின்தங்கிய நிலையில் பயன்பெறத் தகுதி படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று பட்டியலை மாவட்ட அளவிலும் வட்ட அளவிலும் தயாரிக்கிற ஒரு சூழ்நிலையை நாம் உருவாக்க வேண்டும் அப்படி உருவாக்கி ஆங்காங்கு உள்ளவர்கள் யார் யாரை அணுகி எத்தகைய உதவியைப் பெற முடியும் என்பதை விளக்கினால் தான் மிகுந்த பயன் ஏற்படும் அதற்கான வழிமுறைகளை அரசாங்கம் பின்பற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு நாம் கல்விக்காக ஒன்பதாவது வகுப்புக்கு மேல்தான் உதவி அளிக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆறாவது வகுப்பு முதல் 9-வது வகுப்புவரை படிக்கிற ஏழை எளிய மாணவர்கள் புத்தகம் வாங்கக்கூட பணமின்றி அவதிப்படுகின்ற சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம் அதை தகுந்ததில் கொண்டு ஆறாவது வகுப்பு முதல் படிக்கிற ஏழை, பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகையை நீட்டித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்றையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பின்தங்கிய வகுப்பு என்பதாக சான்றிதழ் வாங்குகிற நேரத்தில் சிலசிக்கல்கள் சிலபல நேரங்களில் விண்ணப்பத்தையே திருப்பி விடுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுவதை நடைமுறையில் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற எஸ்.எஸ்.எல்.சி புத்தகத்தில் அல்லது டி.சி.-யில் அவர்கள் எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது குறிக்கப்படுவதில்லை. அதன் காரணமாக தாசில்தாரிடமோ, வேறு அரசாங்கப் பதிவு பெற்ற அதிகாரியிடமோ கம்யூனிட்டி சர்ட்டிபிகேட் பெறப்போகும்போது பலவிதமான சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. “உங்கள் புத்தகத்திலேயே குறிப்பிடப்பட வில்லை. நாங்கள் எப்படிக் கொடுப்பது?” என்று திருப்புகிறார்கள். ஆகவே பள்ளிகளிலேயே அந்தந்த மாணவர்கள் எந்தப் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்பது பற்றி சர்ட்டிபிகேட்டிலேயே குறிக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் அல்லது வேறு ஏதாவது சலபமான வழி முறையைக்கண்டுபிடித்து அதிகாரிகளுக்கு அறிவித்தாகவேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 16] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

மேலும் பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு சம்பளச் சலுகை அளிக்க இப்போதுள்ள வருமான வரம்பு 2 ஆயிரம் ரூபாயாக இருக்கிறது. விலைவாசியேற்றம் அதிகமாகவும், வருவாய் குறைந்தும் இருக்கிற இந்த நேரத்தைக் கருத்தில் கொண்டு இந்த ஆண்டு வருமான உச்ச வரம்பை 3 ஆயிரமாக உயர்த்துவது எவ்வளவோ பொருத்தமாக இருக்கும். இதையும் அரசாங்கம் கருத்தில் வைக்க வேண்டும்.

மேலும் உபகாரச் சம்பளம் வழங்குகிற நேரத்தில், உபகாரச் சம்பளம் வழங்குவதற்கு முதல் ஆண்டில் நடந்த தேர்வில் 40 சதவீதம் மார்க் வாங்கியவர்களுக்கே இது அளிக்கப்படுகிறது. ஏற்கெனவே அது கூடுதலாக இருந்தது. இந்த அரசாங்கம் வந்து அதை 40 சதவீதமாகக் குறைத்தது என்றாலும், இதையும் மறுபரிசீலனை செய்து, முதலாண்டில் தேர்ச்சி பெற்ற எல்லா மாணவர்களுக்கும் உபகாரச் சம்பளத்தை அளிக்கத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும், எந்தவிதமான பாகுபாடும் இருக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உதவி பெறுகின்றவர்கள் அதனால் எந்தவகையில் பயன்பெறுகிறார்கள், விடுதியில் இருக்கிற நேரத்தில் எவ்வளவு நேரம் படிக்கிறார்கள், அவர்களுடைய முன்னேற்றம் என்ன என்பதை எல்லாம் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தில் அக்கறை செலுத்தி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதை வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்கு நாம் இன்னும் போதுமான வீடுகள் கட்டித் தரவில்லை. வீட்டுப் பிரச்சினையான கிராமாந்திரங்களில் பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஆசிரியர்கள் மீது அதிக அக்கறை காட்டி, கிராமப்புறங்களில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தர ஆவன செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, இன்றையதினம் பின்தங்கிய மாணவர்கள் விடுதிகள் பல வாடகைக் கட்டடங்களிலேயே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இன்றையதினம் ஆண்டுக்குப் பல லட்சம் ரூபாய் வாடகையாகவே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே ஒரு தீவிர திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, ஆண்டுக்கு இவ்வளவு விடுதிகளைக் கட்டுவது என்கிற முறையில் எல்லா விடுதிகளும் சொந்தக் கட்டிடத்தில் இயங்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும்.

படித்த மாணவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதில் நாம் எவ்வளவுதான் 31 சதவீதம் பிற்பட்ட இனத்து மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்கிற விதியை வைத்திருந்தாலும் அரசுத்துறையிலும், தனியார் துறையிலும் இந்த அளவுக்கு இன்னும் தரப்படவில்லை. ஏதோ காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள். அப்படியின்றி கண்டிப்பாக இந்த 31 சதவீதத்தமாவ ஆவது இவர்களுக்குத் தருவதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

[1974 மார்ச் 16]

[முற்பகல் 10.30]

நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறையைப் பொறுத்தமட்டில், அங்கே அளிக்கப்படுகின்ற வேலை வாய்ப்பு பின்தங்கிய மக்களுக்கு உரிய சதவிகிதம் தரப்படுவதில்லை. இந்தச் சூழ்நிலைபற்றி பல்லாண்டு காலம் பேடப்பட்டு வருகிறது. ஆசிரியர் பணியாக இருந்தாலும், அலுவலர் பணியாக இருந்தாலும், பியூன் வேலைக்காக இருந்தாலும், அங்கே சிபாரிசு உள்ளவர்களுக்கும், பெருந் தலைவர்கள், ஆணையாளர்கள், பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள், இவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கும் தான் வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறதே தவிர, விகிதாசாரப்படி வேலை அளிக்கிற முறை அங்கே இல்லை.

ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் கண்டிப்பாக இருந்து நாம் ஏதுக்கியிருக்கிற சதவிகிதத்தை அவர்கள் அளிக்கிறார்களா என்பதைக் கண்காணிக்க, ஒரு கண்காணிப்புக் குழுவை அமைத்தாலும் சால்ப் பொருத்தமாக இருக்கும். அப்படி எந்த எந்த ஊராட்சி மன்றங்களில் அளிக்கப்படவில்லையோ, அதை எல்லாம் ஆராய்ந்து, மீண்டும் அளிக்கப்பட தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்தங்கிய சமுதாயத்தினரைப் பொறுத்தமட்டிலும், ஏன் பின்தங்கியவர்கள் என்று வைத்திருக்கிறோம் என்றால், அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் பின்தங்கி, வருவாய் இல்லாமல் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். பொருளாதாரத் துறையில் பின்தங்கியவர்களாக, தொழிலில் முன்னேற முடியாதவர்களாக இருப்பவர்களை நாம் கருத்திலே கொண்டு, தனிச் சலுகை கொடுத்து உதவி செய்து வருகிறோம். நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் தனித்தனியாகப் பிரித்து, எது எது பின்தங்கிய பகுதி, எங்கெங்கு பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வாழ்கிறார்கள், என்னென்ன தொழில்கள் செய்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டறிந்து, அவர்களது வருவாயைப் பெருக்க தக்க வழிமுறைகளைக் காணவேண்டும்.

தொழிற்சாலை துவங்க வேண்டுமா, தொழிற்கூடங்களைத் துவங்க வேண்டுமா, அவர்கள் சிறுதொழில் செய்ய உதவ வேண்டுமா என்பதைக் கண்டறிந்து, அதற்கு வழிவகைகளை உண்டாக்கி, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை உண்டாக்கவும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும் வருவாயைப் பெருக்கவும், பின்தங்கிய பகுதிகளில் தொழிற்சாலைகளையும், தொழிற்கூடங்களையும் உருவாக்குவதில் இந்த அரசாங்கம் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகின்ற விவசாயக் கடன்கள் பின்தங்கிய சமுதாயத்தினருக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை இந்த அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பின்தங்கியவர்கள் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டு இருந்தால், அவர்களுக்கு எந்த எந்த வகையில் உதவி அளிக்க முடியுமோ, அந்தந்த வகையில் உதவி அளிக்க வேண்டும். ஒவ்வோர்

1974 மார்ச் 16]

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

ஆண்டும் கிணறு வெட்டவும் வேறு பல காரியங்களுக்கும் மானியம் தருவதையும் கடன் அளிப்பதையும் மீண்டும் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் பின்தங்கியவர்கள் ஏராளம் இருக்கிறார்கள். நாம் மிகுந்த அக்கறையோடு கவனிக்க வேண்டியது நம்முடைய சமுதாயத்திற்கு ஊழியம் செய்கின்ற சமுதாயத்தின் மேல் சவரத் தொழிலாளர்களையும் சலவைத் தொழிலாளர்களையும் மறந்துவிட முடியாது. ஆகவே, சலவைத் தொழிலாளர்கள், சவரத் தொழிலாளர்கள் எத்தனை பேர் என்ற ஒரு பட்டியலைத் தயாரித்து, புள்ளிவிவரம் தயாரித்து, யார் யாருக்கு இருக்க இடமில்லை, வீட்டு வசதி இல்லை என்பதை முதலிலே கண்டறிந்து அவர்கள் வசிக்க வீட்டு எளிப்பது நம்முடைய கடமையும் பொறுப்புமாகும். இதை உடனடியாகச் செய்ய முடியாது. அந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டிலே பொருளாதாரம் இல்லை. ஆகவே, படிப்படியாக அதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒவ்வோர் ஆண்டும் கூடுதலாக தொகை ஒதுக்கி இந்த சவரத் தொழிலாளர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்கள் வாழ்வில் மிகுந்த அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் ஒவ்வோர் ஆண்டும் சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும் சவரத் தொழிலாளர்களுக்கும் கருவிகள் அளிப்பதிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறோம். அந்தத் துறைகளில் ஆரம்பத்தில் கொடுத்த கருவிகளைவிட, ஆரம்பத்தில் செலவிட தொகைகளைவிட, ஒவ்வோர் ஆண்டும் படிப்படியாக உயர்த்திக்கொண்டுதான் வருகிறோம். இருந்தாலும், அவர்களுடைய தேவைகளை நாம் முழுவதுமாக நிறைவேற்ற பொருளாதார வசதி இல்லை. ஆகவே, இதைக் கருத்திலே கொண்டு எத்தனை பேர் மனுக்கள் போடுகிறார்களோ, அவர்களிலே எத்தனை பேர்களுக்குக் கொடுக்க முடியும், எத்தனை பேர்களுக்குக் கருவிகளை வழங்க முடியும் என்பதை திட்டவாட்டமாக அறிந்து கொண்டு அத்தனை பேர்களுக்கு மட்டும் அதற்கு வேண்டிய மனுக்களை நாம் வழங்க வேண்டும்.

வீணக ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் மனு செய்கிற நேரத்தில், பல பேருக்குத் கிடைக்காத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அதற்கென்று ஒரு பட்டியல் தயாரித்து, இந்த ஆண்டு இத்தனை பேருக்கு வழங்குகிறோம், அடுத்த ஆண்டு இத்தனை பேருக்கு வழங்குவோம், அதற்கு அடுத்த ஆண்டு இத்தனை பேருக்கு வழங்குவோம் என்று முன்னாலேயே அறிவித்து, அந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தினால்தான் அவர்களது ஏமாற்றத்தைப் போக்க வழிவகை ஏற்படும். ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் அப்படி திட்டம் போட்டு, அவர்களது ஏமாற்றத்தைப் போக்க வழிவகை காணவேண்டும்.

இந்தப் பின்தங்கியவர்களிலே முக்கியமானவர் மீனவர் சமுதாயத்தினர். கடலோரப் பகுதிகளில் வசிக்க வீட்டில்லாமல், வருவாயைப் பெருக்க வழியில்லாமல், வாழப் போதுமான வசதியில்லாமல், மீனவ.

[திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன்]

[1974 மார்ச் 16]

சமுதாயம் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. கடலிலே சென்று, கடல் வளத்தையும், கடல் உணவையும் இந்த நாட்டு மக்களுக்குத் தருகின்ற அந்த மக்கள் ஆண்டாண்டுக் காலமாய் நலிந்து கொண்டிருப்பதை கருத்திலே கொண்டு அவர்களுக்கு எந்த எந்த வகையிலே உதவ முடியுமோ, அந்த வகையில் உதவ, கல்வி வசதியையும், இன்னும் பல வசதிகளையும் அளிப்பதற்கு நாம் முன்னோடி திட்டம் தீட்டி செயல்பட வேண்டுமென்பதை இந்த அரசாங்கம் கருத்திலே கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொற்கொல்லர்களைப் பற்றி குறிப்பிடாமல் இருப்பது நல்லதல்ல. சமுதாயத்திற்குத் தேவையான அணிகலன்களையும் ஆபரணங்களையும் செய்து தருகின்ற பொற்கொல்லர்களுக்கு எந்த வகையில் உதவி இருக்கிறோம் என்பது கொஞ்சம் கேள்விக் குறியாகத்தான் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் எந்த எந்த வகையில் உதவி செய்கிறோம் என்று வாக்களித்ததோ, மாநில அரசாங்கம் எந்த எந்த வகையில் உங்களுடைய வருவாயைப் பெருக்க, கைதாக்கிவிடக் காத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னதோ, அத்தனையும் கொஞ்சம் ஆறப்போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காணும் போது நாம் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். வாழ வழியில்லாமல், போதுமான வருவாய் இல்லாமல், கிராமங்களில் பல பொற்கொல்லர்களது குடும்பங்கள் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, பொற்கொல்லர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதிலும், கல்வியில் சலுகை அளிப்பதிலும், அவர்களது பொருளாதார வசதிகளைப் பெருக்குவதிலும், அதற்காக தொழிற்கூடங்களைத் துவக்கி, அவர்களை வேலைக்கு அமர்த்த எந்த எந்த வகையில் திட்டம் தீட்ட வேண்டுமோ அந்தந்த வகையில் திட்டம் தீட்டி செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பின்தங்கியோர் நலக் குழு வருடத்திற்கு இருமுறைதான் கூடிக் கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு முறை கூடி ஆய்வு செய்கின்ற நேரத்தில் அவற்றை மறுபரிசீலனை செய்ய இன்னும் 6 மாதம் ஆகிறது. ஆகவே, உரிய காலத்தில் அவர்கள் பணியைச் செவ்வனே செய்ய வேண்டுமென்றால் ஓராண்டுக்கு மூன்று முறையாவது கூடி விவாதிக்க வேண்டும், நம் முடைய செயல் திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். ஆகவே 6 மாதம் என்பதை 4 மாதத்திற்கு ஒருமுறை பின்தங்கிய குழு கூடுகின்றவகையில் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்தங்கிய சமுதாயத்தில் இருக்கிறவர்கள் பட்டியலைத் தொகுத்து, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் மக்கள் பார்க்கக் கூடிய அளவுக்குப் பகிரங்கமாக அதனை வெளிப்படுத்த வேண்டும். அப்படி செய்வோமானால், யார் யார் எந்த எந்த ஜாதியினர் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருக்கின்றனர் என்பதை அனைவரும் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு வசதி இருக்கும். ஆகவே, அந்த முறையை அரசு பின்பற்ற வேண்டும்.

1994 மார்ச் 16] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

இந்த அரசாங்கம் எடுப்பது நல்ல முயற்சியாக இருந்தாலும், ஒதுக்குகின்ற பணம் குறைவாக இருக்கிறது. சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே உள்ள, பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மேன்மேலும் பொருளாதாரத் துறையிலே உயர்வதற்கு இன்னும் சுறுசுறுப்பாகவும் விறுவிறுப்பாகவும் பொருளாதாரத்தில் கொஞ்சம் தாராளம் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த அளவோடு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். கணபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோரி இருக்கிற மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன்.

முதன்முதலாக, பிற்பட்டோர் நலத்துறை என்கிற ஒரு துறையை அமைத்து, அந்தத் துறைக்கென்று ஒரு தனி அமைச்சரை அமைத்து, அந்த அமைச்சர் அந்தத் துறையிலே தன்னுடைய முழு கவனத்தையும் செலுத்தி, தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்த அந்த நேரத்தில் அவர் இடையிலே மாற்றப்பட்டிருந்தாலும் மீண்டும் அக்கறையுள்ள அந்த அமைச்சர் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு பிற்பட்டோர் நலனைப் பாதுகாக்க முன் வந்ததற்காக நம்முடைய பாராட்டை நாம் தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகிறோம்.

அடுத்தபடியாக, பொற்கொல்லர்களின் நீண்ட நாளைய கோரிக்கையாக இருந்த தங்கக் கட்டுப்பாடு கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை தமிழக அரசு மனமுவந்து ஏற்றுக்கொண்டு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், நம்முடைய பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர், தொழில் துறை அமைச்சர் ஆகியவர்கள் எல்லாம் கூடி வெகு துணிச்சலோடு அந்தக் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்வதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஏற்கனவே சட்டமன்றத்திலே வெகு சூசகமாகச் சொல்லியிருந்தாலும்கூட கொடுக்கப்பட்ட கடனை வசூல் செய்வீர்களா அல்லது மாட்டீர்களா என்று கேட்ட நேரத்திலே தகுதியுடையவர்களிடமிருந்து கடனை வசூல் செய்வோம், தகுதியில்லாதவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்ய மாட்டோம் என்ற பதிலை அளித்தார்கள். அந்தப் பதிலின் அடித்தளத்திலே இந்தப் பொற்கொல்லர்களின் கடனைத் தள்ளுபடி செய்யப் போகின்ற எண்ணத்தை அன்றைக்கே நாங்கள் புரிந்துகொண்டிருந்தோம்.

நேற்றையதினம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தெளிவாக அறிவித்திருக்கிறார்கள், மத்திய அரசு அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டாலும் சரி, ஏற்றுக்கொள்ளாவிடாலும் சரி அந்தக் கடனைத் தள்ளுபடி செய்வதாக தெளிவாக உறுதியாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் தமிழக அரசிற்கும் பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால், அதே நேரத்திலே தங்கக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து பொற்கொல்லர்களுக்கு துன்பத்தை ஏற்படுத்திய பெருந்தலைவர் உண்ணாவிரதத்திலே இருந்துகொண்டு இருக்கிறார். ஆனால் அந்தக் கட்சியிலே அவர் இன்றைக்கு இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கையால்

[திரு. என். கணபதி]

[1974 மார்ச் 16]

தான் இம்மாதிரியாக பொற்கொல்லர்கள் நடுத்தெருவிலே நிறுத்தப் பட்டார்கள், அந்த நேரத்திலே அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கக்கூடிய முழுப் பொறுப்பையும் மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டது என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே வழங்கப் பட்ட கடன் பணத்தை அத்தனையும் மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு தள்ளுபடி செய்திருக்க வேண்டுமே அல்லாது மாநில அரசுக்கு மேலும் ஒரு சுமையாக அதை ஆக்கிக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏதோ பாதிக்கடன் பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் மீதிப் பொறுப்பை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்ற நிலைமையைச் சொல்லி அதை ஏற்றுக்கொள்கிற நேரத்திலே தகுதியுள்ளது, தகுதியற்றது என்று பாகுபாடுபடுத்தி தகுதியுள்ள கடன்களை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருப்பதைப்போலவும், தகுதியற்ற மற்ற கடன்களை அப்படிச் செய்ய முடியாது என்பதைப்போலவும் மத்திய அரசின் நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையிலே அத்தனை பொற்கொல்லர்களுக்கும் கடன்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டுமென்று தமிழக அரசு நிலையெடுத்திருக்கிறது, அதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறு கருத்துக்களை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சௌந்தர பாண்டியன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களிலே ஒன்றிரண்டை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். உதவித் தொகை வழங்குவதற்காக இரண்டாயிரம் என்று உச்சவரம்பு கட்டியிருக்கிறோம். ஆனால் ஒரே ஒரு நிலைமையைப்பற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கமானாலும் சரி, மாநில அரசாங்கமானாலும் சரி, குடும்பக் கட்டுப்பாடு, குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்று சொல்லி இன்றைக்கு பல்வேறு தொகைகளைச் செலவு செய்தும் பல்வேறு விளக்கங்களை எடுத்துச் சொல்லியும் நம்முடைய நாட்டிலே குடும்பக் கட்டுப்பாடு அமலுக்கு வரவில்லை. ஒவ்வொரு குடும்பமும் பஞ்சம் இல்லாத அளவிற்கு பிள்ளைகூட்டிகளை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கின்றன, அதிலும் நடுத்தரத்திலே திரிசங்கு சொர்க்கத்திலே நின்று கொண்டிருக்கின்ற நடுத்தர மக்களுக்கு வேறு எதுவும் கிடைக்காவிட்டால் குடும்பத்தைப் பெரிதுபடுத்திக் கொண்டே போகிறார்கள். அரசு அலுவலர்களோ அல்லது ஆசிரியர்களோ 4, 5 குழந்தைகளைப் படிக்கவைக்க வேண்டிய நிலைமையிலேதான் இருக்கிறார்கள்.

எனக்குத் தெரிந்த உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர் டெபுடி தாசில்தாராக இருக்கிறார் அவருக்கு மாதம் சம்பளம் 300 ரூபாய்தான். அவருக்கு நான்கு குழந்தைகள் இருக்கின்றன. ஒரு பையன் அவன் பி.எஸ்.ஸி. படித்துக்கொண்டிருக்கிறான், இன்னொரு மகன் எம்.பி.பி.எஸ். இரண்டாவது வருடம் படித்துக்கொண்டு இருக்கிறான், மூன்றாவது மகன் பி.யு.சி. படித்துக் கொண்டிருக்கிறான், நான்காவது பையன் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்துக் கொண்டிருக்கிறான். இப்படி நான்கு குழந்தைகளைப் படிக்கவைக்கின்ற

1974 மார்ச் 16]

[திரு. என். கணபதி]

நேரத்திலே எப்படி முந்தாறு ரூபாய் சம்பளத்தில் நல்ல கல்வியை அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆகவே சலுகைகள் கொடுக்கின்ற உச்ச வரம்புத் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. அதிகமாகக் குழந்தைகள் உள்ளவர்களுக்கு தனிச்சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும். வெளிநாடுகளிலே அப்படிப்பட்ட முறை இருக்கிறது. குழந்தை பிறந்தவுடன் அந்தக் குழந்தைக்கு தனி அலவன்ஸ் கொடுக்கப் படுகிறது. நம்முடைய நாட்டிலேயும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை அமலாக்க முடியாவிட்டாலும் பிறந்து விட்ட குழந்தைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற முறையிலே அந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. துரைமுருகன் தலைமை.)

நம்முடைய கலைப் பொக்கிஷங்கள் தமிழ் நாட்டிலேயுள்ள பல்வேறு கோயில்களிலே இருக்கின்றன. அந்தக் கோயில்களிலே தமிழ் நாடு முன்னாலே செழிப்புற்று இருந்த காலத்திலே இருந்தவர்கள் தங்கத் தையும் பொன்னையும் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் பெரிய பெரிய கோயில்களிலே கொட்டிவைத்து தமிழகத்தின் பெருமையை, புகழை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சிலைகள் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட ஒரு சிலை மாற்றப்பட்டு அந்தச் சிலை வெளிநாட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டபிறகுதான் அது அங்கேயிருப்பது உண்மையான சிலையா என்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறோம்.

தமிழ்நாட்டிலே திறமைமிக்க ஸ்தபதிகள், பொற்கொல்லர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களை ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் அல்லது ஒவ்வொரு வட்டத்திலே உள்ள கோயில்களுக்கும் வாரத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது மாதத்திற்கு ஒரு முறை என்ற அளவிலே அனுப்பி அது அசல் சிலைகள் தானா என்று பார்க்கக்கூடிய கண்காணிப்பு முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்காக பொற்கொல்லர்களை, ஸ்தபதிகளை அப்ரைஸர்களாகப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் பொற்கொல்லர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கும், அதே நேரத்திலே தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பொக்கிஷங்கள் பாதுகாப்பாகவும் இருக்கக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம்.

நம்முடைய மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிக அக்கறையோடு இந்த சிலை சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்களிலே ஈடுபட்டிருந்தார்கள். சிற்பிகளுக்கு நல்ல ஆதரவு கொடுத்து வருகிறார்கள். மகாபலிபுரத்திலே பெரிய சிற்பி, ஸ்தபதி இருக்கிறார். அவர் அங்கே சிற்பக்கூடத்திலே தலைமையாசிரியராகப் பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார். மத்திய அரசாங்கம்கூட அவருக்கு பாராட்டுத் தெரிவித்து இந்த ஆண்டு சிறந்த சிற்பி என்று அவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட திறமையான சிற்பிகள் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு, பல்வேறு கட்டங்களை நாம் கட்டும்பொழுது, கோயில்களைக் கட்டும்பொழுது, புதுப்பிக்கும்பொழுது அல்லது புனரமைப்புச்

[திரு. என். கணபதி]

[1974 மார்ச் 16]

செய்கின்றபோது நம்முடைய பண்பும், கலாச்சாரமும், நாகரிகமும் பேணிப் பாதுகாக்கப்படுகின்ற முறையிலே பணிகள் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் அவர்களுடைய யோசனைகளைக் கேட்டு நல்ல முறையிலே கலைப்பொக்கிஷங்களை உருவாக்கலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டிற்கு ஒரு ஆஸ்தான சிற்பியை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அதிகமாக கோயில்கள் இல்லாவிட்டாலும் கூட ஆந்திரத்திலே ஆஸ்தான சிற்பி நியமிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்படுகிறார். நம்முடைய நாட்டிலே கலைப் பொக்கிஷங்கள், கோயில்கள் நிறைந்திருக்கின்ற நாட்டிலே ஆஸ்தான சிற்பியை நியமித்து கௌரவப்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் கலைப் பொக்கிஷங்களைக் காப்பாற்றுவதிலே யோசனைகளையும் கேட்டுக்கொள்ளலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்டோர் நலத்துறை குழு அமைக்கப்பட்டு சட்டநாதன் அதற்கு தலைவராக இருந்து பல்வேறு சிபாரிசுகளைச் செய்திருக்கிறார். அதிகமாக அவர்கள் 'வலியுறுத்தியிருப்பதில் ஒன்று பொற்கொல்லர்களைப் பற்றியதாகும். பாதிக்கப்பட்ட பொற்கொல்லர்களுக்கு, அவர்கள் கண்ணூர், கருமார் என்று இருக்கின்ற அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு—அவர்கள் கொண்டுவந்த சட்டத்தின் காரணமாக வேலையிழந்து தொழிலை விட்டுவிட்டு வேலைவாய்ப்பு இழந்து பட்டினியிலும் பசியிலும் நடுத்தெருவிலே நிற்கக்கூடிய நிலைமையிலே உள்ளவர்களுக்கு—அவரவர்கள் பகுதிகளிலே தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப்படும்பொழுது, இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளிலே இத்தகைய முறையிலே பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு முன்னுரிமை தந்து அவர்களை நியமித்துக்கொண்டால் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவது மட்டுமல்ல, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதாகவும் அது அமையும். அந்த சிபார்சை நம்முடைய அரசு உடனடியாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தைச் சென்ற ஆண்டு நான் பேசும்பொழுதே சொன்னேன். மாவட்ட நலத்துறை என்று மாவட்ட அளவில் இருக்கும் துறை இரண்டு துறைகளையும் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. பிற்பட்டோர் நலத்துறைக்கும் ஒரே அதிகாரி, அரிசன நலத்துறைக்கும் ஒரே அதிகாரி என்ற நிலை மாவட்ட நிலையில் இருப்பதால் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அவைகளைத் தலிசிப்பதற்காக மாவட்ட அளவில் பிற்பட்டோர் நலத்துறைக்கு என்று தனிப்பட்ட ஒரு அதிகாரியை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றபடி பல்வேறு பிரச்னைகளில் நம்முடைய அரசு பிற்பட்டோர் நலத்திற்காக அக்கறை செலுத்தி பல்வேறு துறைகளில் அவர்களுடைய மேம்பாட்டிற்காக முயற்சியெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டுகூட பிற்பட்டோர் நலத்துறையின் அக்கறையினால் அவர்கள் நடத்தும் அந்தப் பள்ளியிலே பயிற்சி பெற்றவர்களில் 6 பேர் ஐ.ஏ.எஸ். நேர்

1974 மார்ச் 16]

[திரு. என். கணபதி]

முகத் தேர்விற்குச் செல்லும் நிலைமை ஏற்பட்டது. அது மேலும் மேலும் வளர்ந்து, பிற்பட்டோர் இனத்திலிருந்து ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக அதிகமாக வரும் வாய்ப்பை நமது தமிழக அரசு மேலும் மேலும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1967-68-ல் 161 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்த நாம் இந்த ஆண்டு 608½ இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்கிறோம் என்றால் எந்த அளவிற்கு இந்த அரசுக்கு பிற்பட்டோர் நலனில் அக்கறையிருக்கிறது என்பது மட்டுமல்லாமல் செலவழிக்கக்கூடிய பணம் வீணாகப் போகவில்லை என்றுதான் நம்முடைய அறிக்கைகள் தெளிவாகக் கூறுகின்றன. மேலும் இது வெற்றிபெறும் விதத்தில் பிற்பட்டோர் நலனை உயர்த்துவதற்கு நம்முடைய அரசு பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சோ. கருணேநாதன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மானியத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களை வழங்கவிருக்கிறேன்.

பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை 1969 மே திங்கள் 2-ஆம் நாளன்று கழக அரசால், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப் பட்டு, பிற்பட்ட மக்கள் நலனுக்கென்று ஒரு அமைச்சரையே நியமித்திருப்பதை பின்தங்கிய மக்கள் எப்பொழுதும் மறக்க மாட்டார்கள்.

எங்களுடைய நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, அங்கே பின்தங்கிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்த படகர் சமுதாயத்தின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக உள்ளது. அந்த படகர் சமுதாயத்தை ஏன் பின்தங்கிய மக்கள் பட்டியலில் சேர்த்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்களை பழங்குடி மக்கள் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மலையில் வாழ்கின்ற ஏனைய பழங்குடியினரான தோடர், கோத்தர், இருளர், குறும்பர் போன்றவர்களுடன் படகர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் பழங்குடி மக்கள் பட்டியலில் இருந்தார்கள். படகர் சமுதாயம்போல் மற்றவர்களுக்கு இனப்பெருக்கம் அதிகமில்லை. எல்லோரும் பழங்குடி மக்களாகத்தான் வாழ்ந்து வந்தார்கள். தற்பொழுதுதான் படகர் சமுதாயத்தில் உள்ள சிலர் பட்டப் படிப்பைப் பெற்று ஓரளவு உத்தியோகங்களில் ஈடுபட ஆரம்பித்துள்ளார்கள். ஆனால் அவர்கள் தக்க சமயத்தில் உத்தியோகத்தை அடைவதற்கு மிகவும் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அகில இந்திய சர்வீசிலே படகர் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் ஒருவருமே இல்லை. ஆகவே, கோத்தர், இருளர் போன்ற ஆதிவாசிகளுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகையை இந்த படகர் சமுதாயத்தினருக்கும் அளிக்குமாறு மத்திய சர்க்காரை நமது மாநில அமைச்சரவர்களும் அரசும் சிபாரிசு செய்து வற்புறுத்த வேண்டுமென்று பணிவன்போடு இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. சோ. கருணாநாதன்]

[1974 மார்ச் 16]

நான் ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால் படகர்கள் ஆதிவாசிகள்தான் என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்களிலும், இன்னும் மானிட இயல் வரலாற்று நூல்களிலும் அதைக்காணலாம். ஆனால் சுதந்திரம் பெற்றுப் பல ஆண்டுகளாகியும் சிறுபான்மையோர் பட்டியலில் சேர்ந்துள்ள இந்த படகர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் யாரும் மேல்மட்டத்தில் ஒரு பதவியிலேயும் இல்லாமல் இருந்தார்கள். ஆனால் கழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகுதான், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால், உதய சூரியன் உதிப்பதைப்போன்று, ஒரேயொரு டெப்டி கலெக்டர் பதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள படகர் சமுதாயத்தின் நிலை வருங்காலத்தில் மோசமான நிலைக்குப் போகாமல் நல்ல முறையில் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களுக்கு வேண்டிய அளவிற்குப் பதவி வாய்ப்புகள் கொடுக்கும் அளவில் அவர்களுக்கும் ஆதிவாசி மக்களோடு சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு, தோடர்களோடு தொடர்ந்து, இருளர்களோடு இணைந்து, கோத்தர்களோடு கூடியிருந்த அந்தச் சமுதாயத்தை ஏன் பின்தங்கிய சமுதாயப் பட்டியலில் சேர்த்தார்கள் என்று புரியவில்லை. மூன்று லட்சம் மக்கள் தொகை கொண்ட அந்தப் படகர் சமுதாயத்தை அவர்கள் மலைஜாதி மக்கள் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைப்பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பினருக்காக நிதி ஒதுக்கப்படும் இந்த நேரத்தில் கனம் அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மானியத்தையொட்டி என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஒட்டி நான் பேச விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, தனிப்பட்ட ஒரு துறையை அமைத்து பிற்பட்ட மக்களுக்கு என்று ஏற்படுத்தியிருப்பதை வரவேற்கின்ற இந்த நேரத்தில் பிற்பட்ட மக்களுக்காக இந்த “பர்ஃபார்மன்ஸ் பட்ஜெட்டிலே இருப்பதைப் போல் சில முக்கிய குறைகளைத் தீர்க்கின்ற வகையிலே அது இங்கே வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மாணவர்களெல்லாம் இன்றைக்குப் படித்து முன்னேறி மற்றவர்களோடு சரிசமமாக அவர்கள் உத்தியோகத் துறையிலே வர வேண்டுமென்ற காரணத்தால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சலுகையை நினைத்துப் பார்க்கும்பொழுது அந்தச் சலுகைகள் மிகவும் குறைவானதாகத்தான் இருக்கின்றன என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அவர்கள் பள்ளிகளிலே படித்தபிறகு, கல்லூரியிலே படித்தபிறகு உத்தியோகத்துறையிலே போகும் நேரத்தில் அடிப்படையாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கல்வியின் துறையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், பிற்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், மலை ஜாதியினருக்கும், அவர்களுடைய தாழ்ந்த நிலைமையை ஒட்டி அவர்களுக்கு என்று அவர்களுடைய

1974 மார்ச் 16] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

பெற்றோர்களுக்கு 2,000 ரூபாய் ஆண்டு வருமானம் உள்ளவர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு பள்ளியிலே ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க வேண்டுமென்று. அப்படி இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று நீங்கள் வைத்துக்கொண்டிருப்பீர்களேயானால் இந்த பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும், மலைஜாதியைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் அரசு நன்மை செய்யக் கூடிய அளவிலே இருக்காது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எனவே, பெற்றோர்களுடைய வருமானம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று இருப்பதை உயர்த்தி ஆறாயிரம் ரூபாய் என்று ஆக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் பெறுபவர்களை முற்போக்கானவர்கள் என்று நீங்கள் நினைத்துக்கொண்டிருந்தால் அந்தப் பிள்ளைகளுக்குப் பாதகம்தான் ஏற்படும் என்பதால்தான் நான் இதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்தப் பிள்ளைகளுக்கு என்று இருக்கின்ற ஹாஸ்டல்கள் மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளன. பல ஹாஸ்டல்கள் வாடகைக் கட்டிடங்களிலே இருக்கின்றன. இதை ஒவ்வொரு முறையும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வரும்பொழுதும், இந்த மானியம் வரும்பொழுதும் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

முற்பகல் 11.00

என்வயர்ன்மென்ட் மிகவும் அவசியம். சொந்தமான கட்டடங்கள் அவர்களுக்கென்று கட்டிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதிலே எல்லா விதமான வசதிகளும் இருந்தால்தான் அவர்கள் படிக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு எதிர்காலத்திலே நல்ல மனிதர்களாக, நாட்டுக்கு உகந்தவர்களாக ஆவதற்கு வழி கோலும். இன்றைக்கு ஹாஸ்டல்கள் என்ற முறையில் பிள்ளைகளை நாம் அடைத்து வைத்திருக்கிறோம்.

அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற உணவுக்காக அரசு ஒரு ரூபாய் அதி கப்படுத்தியிருக்கிறது. 49 ரூபாயாக இருந்தது 50 ரூபாயாக ஆக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்ற நிலையில் எந்த வார்டனும் தற்போது கொடுக்கப்படுகிற கிராண்டை வைத்துக்கொண்டு கண்டிப்பாக நல்ல உணவு அவர்களுக்குக் கொடுக்க இயலாது.

களளர் ரெக்ளமேஷன் பள்ளிகள் மதுரையில் இருக்கின்றன. அங்கிருக்கும் வாத்தியார்கள் அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார்கள். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறைதான் அவர்களை மாற்றுகின்ற நிலைமை இருக்க வேண்டும். அடிக்கடி மாற்றுவதன் காரணமாக அது மாணவர்களுக்கும் கெடுதலை ஏற்படுத்தும், வாத்தியார்களுக்கும் கெடுதியை ஏற்படுத்தும். இதுபற்றி அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

மரமண்ட செட்டியார் சமூகம் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப் பட்டிருந்தும் கூட அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு பள்ளிச் சலுகை கொடுக்கப் படாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் அந்த இனத்தில் சேர்க்கப்பட்ட பிறகு

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

[1974 மார்ச் 16]

இந்தச் சலுகை கொடுக்க ஏன் மறுக்கப்படுகிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீடு கட்டுவதற்கு மானியமாக 900 ரூபாயும், கடனாக 300 ரூபாயும் ஆக 1,200 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். வீடு கட்டிக் கொடுப்பது பற்றி மகிழ்ச்சி. ஆனால் இந்த 1,200 ரூபாயில் வீடு கட்டிக் கொடுக்க முடியுமா? அப்படி கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிற வீட்டில் வசதிகள் என்ன இருக்க முடியும்? இந்த எஸ்டிமேட் இப்போது போடப்பட்டதாக இருக்காது. இப்போது ரிவைஸ்டு எஸ்டிமேட் போடுவார்களானால் அந்தத் தொகை உயரத்தான் செய்யும். இதுபற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நல்ல தரமான வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சலவைத் தொழிலாளர்கள் பற்றி பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். காவிரியாற்றின் கரையிலுள்ள சலவைத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் கொடுக்கப்படவில்லை. இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு ஸ்ரீரங்கம் முனிசிபாலிடிக்கு இதற்காக தனிப்பட்ட நிதியும் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் கட்சியின் சார்பாக திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்—

‘To discuss the necessity to include the Backward Communities such as C.S.I. Latin Catholics, etc., of Kanyakumari district in the prospectus of Agricultural Colleges, Engineering Colleges as Backward Communities and to allot seats for admissions’
இந்த சர்ச் ஆப் சவுத் இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர்கள், லட்டின் கத்தோலிக் என்று கூறப்படுபவர்கள் சிறுபான்மையினர். ஏற்கனவே அவர்கள் அந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அதை மறுபடியும் பட்டியலில் சேர்த்து அவர்களுக்கும் பின்தங்கியவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு சட்டநாதன் குழு 1969-ல் அமைக்கப்பட்டு 1971-ல் ரிப்போர்ட் வைக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு 1974-ல் இருக்கிறோம். அவருடைய ஒரு ரெகமென்டேஷனைப் பற்றி மட்டும் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். பத்து ரூபாய் ஃபீர் போர்டிங் சார்ஜஸ் கொடுப்பதை 20 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த 20 ரூபாயையும் அதிகப்படியாக உயர்த்த வேண்டுமென்ற யோசனையை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இவர்கள் ஐ. பி. எஸ்., ஐ. ஏ. எஸ். பப்ளிக் செர்விஸ் கமிஷன் எக்ஸாமினேஷனுக்குச் செல்வதற்காக தனிப்பட்ட முறையில் ட்ரெயினிங் கொடுப்பதற்கு தனியாக ட்ரெயினிங் சென்டர்கள் ஆரம்பித்து 12 பேரை

1974 மார்ச் 16] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

ஏற்கனவே அப்டிம் செய்து பரிட்சைக்குச் சென்றவர்களில் 3 பேர் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று பேரும் இண்டர்வியூவில் செலக்ட் செய்யப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன என்று புரியவில்லை. செலக்ஷன் கமிட்டியில் யார் யார் இருந்தார்கள்? அதிலே இருந்தவர்கள் இந்த மாணவர்கள் மீது விருப்பு வெறுப்பு கொண்டு தேர்ந்தெடுக்கவில்லை என்றால் ரிட்டன் பரிட்சையில் தேர்ச்சி பெற்றாலும் இண்டர்வியூவில் ஒவ்வொரு சமயமும் முட்டுக்கட்டை ஏற்படும் என்று எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

பல அங்கத்தினர்களும் கூறினார்கள். பொற்கொல்லர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு பர்சண்டேஜ் ரிசர்வேஷன் ஒதுக்கும்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படுகிற வேலைகளுக்கு கலெக்டர் ஆபீசானாலும் சரி, மற்ற அரசாங்க உத்தியோகமானாலும் சரி, இவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகளைத் தப்பாமல், தவறாமல் பராமுகமாக இருக்காமல் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரிஜிஸ்ட்ரேஷன்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். பட்ஜட் ஜெனரல் டிஸ்கஷனின்போதே நான் எடுத்துக் கூறினேன். சப் ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் எல்லாம் பல இடங்களில் வாடகைக் கட்டடங்களில் இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டடங்கள் புதுப்பிக்கப்படுவதில்லை, ஒயிட்வாஷ் கூட அடிக்கப்படுவதில்லை. பார்ப்பதற்கு மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. இதுபற்றிப் பலரும் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் ரிஜிஸ்டர் செய்யச் சென்றால் காலதாமதமாகிறது என்றால் அங்கு போதிய அளவுக்கு ஸ்டாஃப் இல்லாததோடு மட்டுமல்லாமல் நிற்பதற்குக் கூட இடம் இல்லாதிருப்பதால் அவரவர்கள் திரும்பிச் சென்று நிதானமாக வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதால் இந்த நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். புதுக்கட்டடங்களைக் கட்டிப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஃபேஸ்ட் ப்ரோகிராமாக ஆண்டுக்கு இரண்டு மூன்று கட்டடங்களைக்கட்டினால் போதாது. மேலும் அதிகமான கட்டடங்களை ஓராண்டில் கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

நான் அன்றைக்கே எடுத்துச் சொன்னேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் கிரேடு 2 தரப்படவில்லை என்று அப்பீல் செய்து இன்னும் தரப்படவில்லை என்று சொன்னபோது அவருக்கு ஆர்டர் அனுப்பப்பட்டு விட்டதாக ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் கூறினார். ஆனால் இன்றுவரை ஆர்டர் செல்லவில்லை. ஏற்கனவே 1969-ம் ஆண்டு கொடுத்த ஆர்டர் பிரகாரம் அவருக்கு கிரேடு 2 சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் பதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புவதோடு, கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகின்றேன்.

சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் பணியாற்றக்கூடிய கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. குடிக்கும் தண்ணீருக்காக மாதம் 5 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

[1974 மார்ச் 16]

தண்ணீர் வைக்க ஒரு எவர்சில்வர் பாத்திரம் வாங்கிப்போடவேண்டுமென்றால் கூட அதற்கே ரூ. 50 அல்லது 60 ஆகும். அப்படி இருக்கும்போது எந்த அடிப்படையில் இந்த ஐந்து ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அரசே பொறுப்பெடுத்து நல்ல டிரங்கிங் வாட்டர் பில்டர் போட்டு வைத்தால் நலமாக இருக்கும். அங்கு பல குறைகள் உள்ளன. நேரமில்லாததால் அவற்றை எடுத்துக் கூற முடியவில்லை. அந்தக் குறைகளை எல்லாம் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இங்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை மானியத்தின்மீது பேச வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இந்த அவையில் நான் முன்பு இஸ்லாமிய சமுதாயத்தினரின் கோரிக்கைக்காக காத்திருந்தோம் காத்திருந்தோம் காலமெல்லாம் காத்திருந்தோம் காத்திருந்த நல்ல அரசு பாராள் வந்த பின்பும் காத்திருக்கவைப்பீர்களா என்று கேட்டதற்கு, காலம் கனியட்டும் காத்திருங்கள் என்றார்கள் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்.

அன்று அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்பட்டு உருது பேசுகிற முஸ்லிம் மக்கள் பின்தங்கியவகுப்பினர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டு இருப்பதற்காக முதலில் என் நன்றியை எங்கள் முஸ்லிம் சமுதாய மக்களின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உருது பேசும் மக்களை அந்தப் பட்டியலில் சேர்த்து அவர்களுக்கு நல்லதொரு எதிர்காலத்தை அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவிக்கிற அதே நேரத்தில் அந்த உத்தரவு சரியான முறையில் சேர வேண்டிய அலுவலகங்களுக்குச் சேராத காரணத்தினால் இன்றும் கூட அப்பகுதி மக்கள் தங்களை பின்தங்கியோர் என்று நினைத்துக் கொள்வதில் பல இடர்ப்பாடுகள் உள்ளன. ஒரு தாசில்தாரிடமோ அல்லது மற்ற அதிகாரிகளிடமோ செல்லும்போது நீங்கள் உருது பேசுகிற தக்காணி முஸ்லிம் என்பதற்கு ஆதாரம் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். அதற்காக குறைந்தபட்சம் சில ஏற்பாடுகளை அரசு செய்யலாம். அந்தந்த ஊர்களில் உள்ள முஸ்லிம் சமுதாய மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் இடங்களில் ஜமாத் இருக்கிறது, பள்ளி வாசல் இருக்கிறது. முத்தவல்லி போன்ற பெருதனக்காரர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களிடமிருந்து ஒரு நற்சான்று வாங்கிக்கொடுத்தால் அல்லது அந்தப் பகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரோ அல்லது நகரசபைத் தலைவர்களோ ஒரு சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால் அதை தாசில்தார் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தினால் அந்த மக்களுக்கு நாம் நினைக்கிற உதவிகளைச் செய்ய முடியும். ஆகவே இப்படி ஒரு ஏற்பாட்டை குறிப்பாக ரெவன்யூ டிப்பார்ட்மென்ட் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்தச் சலுகை அந்த சமுதாய மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படமுடியும். அதற்காக அவர்கள் அரசுக்கு நன்றி செலுத்தவும் கடமைப்பட்டிருப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 16]

[திரு. கே. எ. வகாப்]

இந்தியத்துணைக் கண்டத்திலேயே பின்தங்கிய வகுப்பினருக்காக ஓர் தனி அமைச்சர் ஒரு தனி இலாகா அமைத்து செயல்படும் பெருமை இந்த தமிழகத்திற்குத்தான் உண்டு. அந்தப் பெருமை நம் முதல்வர் பாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு உண்டு என்பதை பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி நான் கூறுகிறபோது எங்கள் முஸ்லிம் லீக் கட்சி ஆளும் கட்சிக்கு ஒத்துபோடுகிறது என்று எத்தனையோ பாஷைகளில் பேசப் படுகிறது. தோழமைக்கட்சி என்ற முறையில் பாராட்ட வேண்டியவற்றை நாங்கள் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

அம்மையார் அவர்கள்கூட அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒத்து ஊதுகிறார்கள், ஜாலரா போடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் இங்கு சொல்லப்பட்டது. அதற்குக்கூட மணலி அவர்கள் பேசும்போது பதில் அளித்தார்கள். ஜாலரா போடுவது அவ்வளவு குறைவான ஒன்றல்ல, டமாரம் அடிப்பதைவிட அது ஒன்றும் குறைவானதல்ல என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நல்லதொரு பாட்டுக் கச்சேரிக்கு ஜாலரா போடுவது என்பதற்கு சந்தோஷப்படுகிறோம். அல்லது ஒத்து ஊதுகிறோம் என்பதற்கு சந்தோஷப்படுகிறோம். எம்.எஸ். சுப்புலட்சுமி அவர்களின் பாட்டுக் கச்சேரிக்கு பக்கவாத்தியம் வாசிப்பதற்கு போட்டி போட்டுக்கொண்டு போகிறார்கள் என்றால் அது பெருமைப்பட வேண்டிய ஒன்று. அதுகுறித்து பெருமைப் படலாம். ஆனால் ஒரு ஊமையன் பாட்டுக்கு ஒத்து ஊதுவது அல்லது வேறு விதமான பக்கவாத்தியம் வாசிப்பது என்றால் அதில் பெருமைப் படுவதை விட நல்லதொரு கச்சேரிக்கு பக்கவாத்தியம் வாசிப்பதில் நாம் கவலைப்பட வில்லை. நல்ல கார்யங்களைப் பாராட்டுவது என்பதுதான் நல்ல அரசியல் பண்பாகும்.

சோஷலிஸம் பற்றி இங்கு பேசப்பட்டது. சோஷலிஸம் என்றால் என்ன? இந்த அரசு சோஷலிஸம் சம்பந்தமான கார்யங்களை அமல்படுத்துவதில்லை என்று குறை கூறினார்கள். இன்றையதினம் மக்களுக்கு என்னென்ன தேவையோ அந்தத் தேவைகளை ஓரளவிற்கு நிறைவேற்றுவது என்பது தான் சோஷலிஸத்தின் அடிப்படைத் தன்மையாக இருக்க முடியும். இன்று நாட்டு மக்களுக்கு உண்ண உணவு வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நல்ல ஏற்பாடுகளை அரசு செய்து வருகிறது. அடுத்து, உடை வேண்டும். அதற்கும் அரசு எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளையும் செய்து வருகிறது.

ஆனால், அப்படி வேண்டிய ஏற்பாடுகளை நம் அரசு செய்து வருகிற நேரத்தில் மத்திய அரசு துணிமணிகளுக்கு எந்தவிதத்தில் எல்லாம் வரிகளை அதிகம் போடமுடியுமோ அந்த அளவிற்குப் போடுகிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, இங்கு நாம் நூற்றுத்தருகிற நூலைக்கூட நம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் உபயோகிக்க முடியாத அளவில் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்கிற இந்தச் சூழ்நிலையை குறை கூறுபவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பின்னர், இருப்பதற்கு இடம். அதிலும் நம் தமிழக அரசு பசுமைப் புரட்சியில் எப்படி வெற்றி பெற்றிருக்கிறதோ அதேபோல் இருக்க இடம் அளிப்பதிலும் நம் அரசு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. சமுதாயத்தில் சிலர் மேல்மட்டத்திலும் மற்றவர்கள் அடித்தளத்தில் அடக்கப்பட்டு,

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1974 மார்ச் 16]

ஒடுக்கப்பட்டு, தாழ்த்தப்பட்டுக் கிடக்கும் நிலையை அகற்றி எல்லோரையும் சமமான நிலையில் வைப்பதற்கு பாடுபட்டுக் கொண்டு வருகிறது தமிழக அரசு.

இதைக்கூறும்போது நாங்கள் இன்று மைனாரிட்டி மக்கள் என்ற நிலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். எங்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் அல்லது நியாயமான உரிமைகளை எல்லாம் இந்த ஆட்சி கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. இருந்தபோதிலும் எங்களுக்கு இன்னும் பல குறைபாடுகள் உள்ளன. அவற்றையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு நான் ஒருவழி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறையில் மைனாரிட்டிகளுக்கு என்று ஒரு கமிஷன் அல்லது ஒரு போர்ட் என்று ஒரு தனி நிறுவனம் அமைக்கப் பட வேண்டும். இந்த நாட்டில் மைனாரிட்டியினராக முஸ்லிம்கள் இருக்கிறார்கள், கிருத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினரை பகுதி பகுதியாகப் பிரித்து அவர்களை அணுகி அவர்களின் குறைகளைக் கேட்டு அவர்களின் கோரிக்கைகள் நிறைவேறும் விதத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். போர்ட்கள் அமைப்பது பற்றி கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், போர்ட்கள் அமைப்பது சிலருக்கு தலைமைப் பதவி கொடுப்பதற்காகத்தான் என்ற அடிப்படையில் எதிர்க்கட்சியினர் சொன்னாலும், உண்மையிலேயே விஷயங்களை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து பரிசீலிப்பதற்கு அது ஒரு நல்ல வழியாகும் என்பதுதான் என் கருத்து. ஆகவே மைனாரிட்டிகளுக்காக ஒரு தனி கமிஷன் அல்லது போர்ட் என்ற ஒரு ஸ்தாபனத்தை தமிழக அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாங்கள் முஸ்லிம் லீக் உறுப்பினர்கள் ஆறுபேர்கள் இருக்கிறோம். கிருத்துவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒரு அம்மையார் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் நான்கு கோடி மக்களில் 40 லட்சம் பேர்கள் முஸ்லிம்கள். அவர்கள் பிரச்சனைகள் எதுவாக இருந்தாலும்சரி அவர்கள் எங்களைத்தான் அணுகுகிறார்கள். நாங்கள் அவர்களுக்காக அதிகாரிகள் அல்லது அமைச்சர்களைச்சந்தித்து அவர்களது குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லித் தீர்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

அவர்கள் மட்டுமல்ல, எங்கள் தொகுதியைச் சேர்ந்த எல்லாக் கட்சிக் காரர்களும் எங்களை அணுகுகிறார்கள் அவர்களது பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைக்க. (மணியடிக்கப்பட்டது). ஆகவே மைனாரிட்டிகளுக்காக ஒரு கமிஷன் அல்லது ஒரு போர்ட் அமைக்கப்பட வேண்டும் அவர்களது நலன்களைக் கவனிப்பதற்காக. நாங்கள் 40 லட்சம் முஸ்லிம்கள் இருக்கிறோம். ஆனால் மக்கள் விகிதாச்சார அடிப்படையில் எங்களுக்கு உத்தியோகங்கள் போன்றவற்றில் பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பதுபற்றி இந்த அரசு சிந்திக்க வேண்டும். பின்தங்கிய வகுப்பினர்பட்டியலில் எங்களைச் சேர்த்திருப்பதால் எங்கள் விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவம் அடிபட்டுப்போய் விடுகிறது. குறிப்பாக இன்று இந்த நாட்டில் 50 ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இருந்தால் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் கூட முஸ்லிம் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வரமுடியாத சூழ்நிலை எல்லாம் ஏற்பட்டு விடுகிறது.

1974 மார்ச் 16]

[திரு. கே. எ. வகாப்]

அது மட்டுமல்லாமல், போலீஸ் இலாகாவில் போதிய பிரதிநிதித்துவம் இல்லை என்பதை உணர்கிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்பெல்லாம் இருந்த அரசாங்கங்கள் செய்த அடிப்படையை மாற்றி, முஸ்லிம்களும் இந்த நாட்டின் குடிமகன், இந்தத் தாய்நாட்டின் மீது பற்றுக்கொண்டவன், விஸ்வாசம் உள்ளவன், அவர்களும் இன்று நன்றி உணர்ச்சியோடு நடந்து கொள்ளும் சமுதாயம் என்பதை உணர்ந்து இன்றையதினம் போலீஸ் இலாகாவில் அவர்களுக்கு இடம் அளித்து இருந்தாலும் போதிய இடம் அளிக்கவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது.

ரெவின்யூ இலாகா, மருத்துவ இலாகா போன்ற துறைகளிலும் திறமை படைத்தவர்கள், இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு அளிப்பதிலும் இந்த அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால், இன்று கல்லூரிக் கல்வி அதிகாரியாக தலைமைப் பொறுப்பேற்க ஒரு முஸ்லீம் இருந்தும் கூட அவர்களுக்கு சீனியாரிட்டி இருந்தும் கூட, அவர்களுக்கு தகுதி இருந்தும் கூட, அவரை தலைமைப் பதவியில் நியமிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறபோது நான் முதலமைச்சர் அவர்களையும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உண்மையான, நியாயமான கோரிக்கையாக இருந்தால் அதைச் செய்து கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சீனியாரிட்டி மூலம் பதவி உயர்வு வருகிறபோது முஸ்லீம்கள் என்ற காரணத்திற்காக தர மாட்டேன் என்று சொல்லாமல் வேறு ஏதாவது காரணங்கள் இருந்தால் சொல்லலாம். ஆகவே, எங்களுடைய கோரிக்கைகளை நியாய உணர்வோடு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு சலுகை கொடுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நியாயமாக சட்டத்தில் கண்டுள்ள தகுதியின் அடிப்படையில் இருந்து, சீனியாரிட்டியும் இருந்தால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான தயக்கமும் இல்லாமல் பதவி கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறோம்.

நீதித்துறையை எடுத்துக் கொண்டால், 5-6 ஆண்டுகளில் சுமார் 10 மாவட்ட நீதிபதிகள் ஓய்வு பெற்று இருக்கிறார்கள். அதிலே முஸ்லீம்களாக இருந்தவர்கள் 10 பேர் இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் மறுபடியும் நியமிக்கப்பட்டதில் ஒருவர்தான் முஸ்லீமாக இருக்கிறார்.

THIRU N. GANAPATHY: On a point of Order, Sir .. —
With your permission.....

MR. CHAIRMAN (THIRU DURAI MURUGAN):—Is it a point of Order, point of clarification, or point of elucidation?

THIRU N. GANAPATHY: Point of clarification, Sir.

இப்போது உயர்நீதி மன்றத்தில் பப்ளிக்பிராசிகியூட்டராக அபிபுல்லா பாட்சா நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அது அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1974 மார்ச் 16]

திரு. கே. எ. வகாப் :—நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் எந்த விதமான சிபார்சின் அடிப்படையிலும் நியமிக்கப்பட்டவர் அல்ல என்பதும் தெரியும். நீதித் துறையின் நியாயமான சிபார்சின் அடிப்படையில் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார். அவர்கள் எல்லாவிதத் தகுதியும் பெற்றவர்கள் என்பதும் தெரியும். அப்படிப்பட்ட தகுதி படைத்திருப்பவர்களுக்குத் தகுந்த இடம் கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறோம். சில இடங்களில் அரசியல் குறுக்கீடு காரணமாக அப்படிப்பட்டவர்கள் வரமுடியாமல் போகிறது என்பதற்குத்தான் அரசாங்கத்திடம் இந்தக் கோரிக்கையை எடுத்துச் சொல்கிறோம். அதற்குக் கூட நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அங்கே நியாயமான தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே எந்தவிதமான அரசியல் குறுக்கீடும் இல்லை. நண்பர் கணபதி அவர்கள் சொன்னதற்காகச் சொல்கிறேன், 10 பேர் ரிடையர் ஆக இருக்கிறார்கள், ஆனால் ஒருவர்தான் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார். ஆகவே, தகுதியுடையவர்களுக்கு வாய்ப்புத் தராமல் இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்தை அவர்கள் சிந்திக்கவேண்டுமென்று எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் கொஞ்ச நேரம் தாருங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்) :—உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்து விட்டது. 15 நிமிடத்திற்கு மேல் ஆகி விட்டது. திரு. எட்டியப்பன்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் :—உடனடியாக எட்டியப்பனுக்கு எட்டிப்போய் விட்டார்களே !

திரு. டி. எட்டியப்பன் :—தலைவரவர்களே, தமிழக அரசு பின் தங்கிய நல அமைச்சரால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பின் தங்கியவர்கள் நலத்திற்கு என்று 1969-ல் தனியாக ஒரு துறை பிரிக்கப்பட்டு, ஒரு அமைச்சர் அவர்களின் நிர்வாகத்தின் கீழே அது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அன்று 187 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்ததை, இன்றைக்கு 1974-75-ம் ஆண்டிலே 608 லட்சமாக அதிகப் படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றால் இந்த அரசு பின் தங்கியோர் நலனிலே எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதை யாராலும் மறுத்துக் கூறுவதற்கு முடியாது. அப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை வகுத்து இருந்தபோதிலும், செயல்படுத்துகிற செயல்களில் ஒரு சில குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இதற்குக் காரணம் தமிழகத்திலே பின் தங்கிய பகுதி மக்களின் குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களின் நலத்திற்காக இந்த இலாகா இருக்கிறது, செயல்பட்டு வருகிறது என்றாலும், ஜாதி அடிப்படையிலே, தந்தை பெரியார் அவர்கள் நீண்ட நெடு நாட்களாக சொல்லிக் கொண்டு வந்த அடிப்படையிலே, கல்வி, பதவி உயர்வு, மற்ற எல்லாவற்றிலும் செய்வதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 16]

[திரு. மு. எட்டியப்பன்]

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்கூடச் சொன்னார், மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த எங்களுக்கு இப்போது சரியான பிரதிநிதித்துவம் இல்லையே என்று. மிக அதிகமாக, தமிழக மக்கள் தொகையிலேயே 25-க்கு மேலே 30 சதவிகிதத்திற்குள் உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட வன்னியர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஹைகோர்ட் நீதிபதி பதவி இதுவரை கொடுக்கவில்லை. இது எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வந்து இருக்கிறது. அதற்காகப் போராட்டம் கூட நடத்தி இருக்கிறார்கள். எனவே, தந்தை பெரியார் அவர்களின் எண்ணம் நிறைவேற்றப்படுகிற முறையில், அந்த பிற்பட்ட நலத்துறை ஜாதியின் அடிப்படையில் கல்வி மற்றும் பதவி உயர்வு, வேலைவாய்ப்பு இவைகளைச் செய்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் வெளியே இதைப் பற்றி நிறையப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அரசின் கவனத்திற்கு வந்ததோ இல்லையோ, என்னுடைய கடமை இதைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிடவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் குறிப்பிடுகிறேன்.

இன்று 9-ம் வகுப்பு முதல் இந்த பிற்பட்டோர் நலத்துறையிலே மாணவர்களுக்கு சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. அதை 5-ம் வகுப்பு முதல் என்று வைப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஏனெனில் கிராமங்களில் இருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட மக்கள்தான் புத்தங்களை வாங்க முடியாத நிலையில், நாட்டில் விலைவாசி ஏறியிருக்கும் இந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் பூச்சி கொல்லி மருந்து, உர வகைகள் இவைகளை வாங்குவதற்கு முடியாத நிலையில் பாடப்புத்தகங்கள் வாங்கித் தர இயலவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு 5-ம் வகுப்பிலிருந்து இந்த பாட புத்தகங்கள் வாங்கிக்கொடுக்கும் சலுகையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆண்டுதோறும் ரூ. 2,000-க்குக் குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் படிப்பு உதவிச் சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. தற்போது இருக்கும் விலைவாசியில் அந்த லிமிட்டை ரூ. 4,000 அல்லது ரூ. 5,000-க்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் அந்தச் சலுகைகளை மேலும் பல மக்கள் பெற முடியும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அந்த மாணவர்கள் 40 சதவிகிதம் மதிப்பெண்கள் வாங்கியிருந்தால் இந்தச் சலுகை பெற முடியும். அதையும் 35 சதவிகிதம் என்று குறைத்தால் பல பின்தங்கிய மாணவர்கள் பயன் அடைய நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11:30)

பின் தங்கிய மாணவர்கள் தங்கும் விடுதிகளிலே தங்கிப்படிக்கக்கூடிய எல்லோருக்கும் ஒரு ஆண்டுக்கு இரண்டு தடவை உடை வழங்கப்படுகிறது. அது மேலும் விரிவாக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் செயல்படவேண்டும். அதற்கு மீண்டும் நிறைய நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும் என்று மிக்க

[திரு. பூ. எட்டியப்பன்]

[1974 மார்ச் 16]

பணிவன்போடு வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டில் அதிக மாணவர்கள் அந்த விடுதிகளிலே சேர்ந்து படிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. மேலும் பின்தங்கியோருக்கு பின்தங்கியோர் நல விடுதிகள் உயர்நிலைப் பள்ளி அளவில் 21 விடுதிகளும், கல்லூரி படிப்பு அளவிலே 10 விடுதிகளும் இந்த ஆண்டு புதியதாக துவக்க இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். பெரண மல்லூர் மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட, பின்தங்கிய, பிற்படுத்தப்பட்ட வட்டாரமாக இருக்கிற காரணத்தினால், உயர்நிலைப் பள்ளியில் 600-க்கு மேலாக மாணவர்கள் படிக்கின்ற காரணத்தினால் அங்கு ஒரு பின்தங்கியோர் விடுதியைத் துவக்கிவைக்க வேண்டும் என்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை பின்தங்கியோர் நலக் குழு கூடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தக் குழுவில் யார் யார் என்ற களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களிடத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய வேண்டுகோள்களையும் அவர்களுடைய யோசனைகளையும் கேட்டு அந்தக் குழுவில் ஆராயப்பட வேண்டும் என்று சொல்லவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1969-ல் பின்தங்கிய நலக் குழு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அது தமிழகம் பூராவும் சென்று, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை ஆய்வு செய்து பரிந்துரைகளைச் செய்துள்ளது. சட்டநாதன் பிள்ளை அவர்களுடைய குழுவின் அறிக்கையை தவறாமல் உடனுக்குடன் எல்லா பரிந்துரைகளையும் அமுல்செய்வதற்கு துரிதப்படுத்தி தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று மிகப் பணிவன்போடு வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொண்டு, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கு. அ. பொம்மன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பின் தங்கிய வகுப்பு நலத் துறை மானியத்தின் பேரில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக நான் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை அதாவது நீலகிரி மாவட்டம், கூடலூர் தாலுகாவில் வாழும் மாவுண்டன் செட்டியார் சமூகம் பின் தங்கிய பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தும் பள்ளியில் அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

கூடலூர் தாலுகாவில் மாவுண்டன் செட்டியார் சமூகத்தின் ஜனத் தொகை 5,000-க்கும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. இந்தச் சமூகத்தில் படித்தவர்கள் மிகவும் குறைவு. 25 பேர்கள்தான் குறைந்தது S.S.L.C. வரை படித்து இருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரே ஒரு பெண்தான் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையிலும் படித்திருக்கிறாள். இந்த 25 பேரில் ஒருவர் பஞ்சாயத்து போர்டில் எக்ஸிக்யூடிவ் ஆபிஸர், ஒருவர் அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க், ஒருவர் குமாஸ்தா ஆகிய மூன்று பேர்கள்தான் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

1974 மார்ச் 16]

[திரு. கு. அ. பொம்மன்]

அந்த ஊரில் படித்தவர்கள் பல பேர்களுக்கு இன்னும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை என்று மக்கள் குறைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் பேசுவது மலையாளம், கன்னடம், தமிழ் மூன்றும் சேர்ந்த பாஷை. அதற்கு ஸ்கிரிப்ட் கிடையாது. அவர்கள் தமிழைத் தான் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாவுண்டன் செட்டியார் சமூகத்தினர் கூடலூர் தாலுகாவில் மட்டும்தான் இருக்கிறார்கள். மாநிலத்தில் வேறு எந்த மாவட்டத்திலும் இந்த சமூகத்தினர் இல்லை. ஆகையினால் அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இவர்களை இதுவரைக்கும் முற்போக்கான சமூகத்தினராக வைத்திருந்தார்கள். நான் சட்டசபையில் அங்கம் வகித்த பிற்பாடு கடந்த ஆண்டு சட்டசபையில் மாண்புமிகு அமைச்சரிடம் இது பற்றி தெரிவித்ததின்பேரில், இவர்கள் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் கடந்த இரண்டாண்டுக்கு முன்பு சேர்க்கப்பட்டனர். அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று கோரினாலும் அதிகாரிகள் அதைப் பரிசீலனை பண்ணுவதில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாவுண்டன் செட்டியார் ரொம்ப பின்தங்கிய, பிற்போக்கான நிலையில் உள்ளவர்கள். இவர்கள் எல்லாம் நிலம்பூர் ஜென்மி பூமியில் தங்கள் முன்னோர் காலங்களிலிருந்து விவசாயம் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். ஜெமீன் ஒழிப்பு ஏற்பட்டு, அந்த நிலங்களை இவர்களுக்கு ரயத்வாரி பட்டா செய்துகொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நடவடிக்கைகள் கடந்த ஆண்டு செயல்பட்டு முடிவாகியுள்ளது. இவர்களுக்கு இன்னும் பட்டா வழங்கப்படவில்லை. இதைப்பற்றி வருவாய்துறை அமைச்சரிடத்தில் நான் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். அதைத் துரிதமாகச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தேடித்தருவதில் முன் உரிமை வழங்க வேண்டும். இந்த மாநிலத்தில் மாவுண்டன் செட்டியார் சமூகத்தினர் 5,000 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள் என்று ஏற்கெனவே சொல்லியுள்ளேன். அவர்களுக்கு எல்லா சலுகைகளையும் கொடுத்து வேலைவாய்ப்பில் முன்உரிமை வழங்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சௌந்திரபாண்டியன் அவர்களும், கணபதி அவர்களும் சொன்ன கருத்துக்களை நான் பூரணமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். 1969-க்கு பிற்பாடு பிற்பட்ட நலத் துறை தனியாக பிரிக்கப்பட்டு, நலத் துறை அமைச்சர் என்று ஒருவர் போடப்பட்டு அது இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால், மாவட்ட அடிப்படையில் பார்க்கப்போனால், அரிசன கேஷமநல அதிகாரி, பின்தங்கியோர் துறை, அரிசனத் துறை ஆகிய இரண்டு துறைகளின் அலுவல்களையும் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார். ஆகவே, அவருக்கு வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் அரிசனங்களுக்கு ஏற்படவேண்டிய நன்மைகளும் துரிதமாக ஏற்படவில்லை.

[1974 மார்ச் 16]

[திரு. கு. அ. பொம்மன்]

பின்தங்கியோருக்கு ஏற்படவேண்டிய நன்மைகளும் துரிதமாக ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. காரணம், போதிய அலுவலர்கள் இல்லாததுதான். மேலும், போதிய இட வசதியும் இல்லை. அதனால் ரொம்ப கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. உதாரணமாக எங்கள் நீலகிரி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், மலைப் பிரதேசம். குறிப்பிட்ட இடத்திற்குப் போய் அதிகாரிகள் மக்களிடம் தொடர்பு கொண்டு வருவதற்கு ஒரு நாள், இரண்டு நாட்கள் கூட ஆகிவிடும். ஜீப் போவதற்கு வசதியில்லாத இடங்கள் கூட இருக்கின்றன. காலையில் போனால் இரவில் தான் திரும்பமுடியும், அதுவும் குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தைத் தான் பார்த்து விட்டு வர முடியும். மற்ற மாவட்டங்களில் இந்த மாதிரி நிலை இல்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மனைக்கட்டுகள் கொடுப்பதைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது ரூ. 300 கடனாகவும், ரூ. 900 மான்யமாகவும் கொடுக்கிறார்கள். ரூ. 1,200 மற்ற மாவட்டங்களில் கொடுக்கிறார்கள். நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது மலைப் பிரதேசம். மழை ஜாஸ்தி, மூன்று மாதங்களுக்கு மழை பெய்யும், பனி பெய்யும், அந்த நிலைமையைப் பார்க்கிறபொழுது மற்ற இடங்களைவிட இங்கே தனி டிசைன் போடுவதுதான் நியாயமாக இருக்கும். அதோடு அந்த டிசைனுக்கு ஏற்றவாறு அதிகமாக பணத்தை ஒதுக்கித்தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் உதாரணமாக மணல் வரவேண்டுமென்றால் மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்துதான் வரவேண்டும், அங்கு மணல் கிடையாது. சாமான்களின் விலையும் இப்பொழுது அதிகமாகி யிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தொகை போதாது. குறைந்தது ரூ. 2,500-ஆக இதை உயர்த்தவேண்டும் என்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 1974-75-ல் 31 இல்லங்கள் கட்டப்படப்போவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பத்து இல்லங்கள் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும், 21 இல்லங்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் மூன்று தாலுகா, மூன்று சட்ட மன்றப் பிரதிநிதிகள்தான் இருக்கிறோம். குன்னூர், உதகையில் ஏற்கனவே இருக்கின்றன. கூடலூரில் இல்லம் கிடையாது. ஆகவே, உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்காகக் கட்டும் இல்லங்களில் ஒன்றை கூடலூரில் கட்டித்தரவேண்டும். அதாவது, வருகிற நிதி ஆண்டில் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருணநாதன் படகர் சமூகத் தினரைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏதோ ஒரு பெய்யுடி கலெக்டரைப் போட்டு விட்டார்கள் என்று பெருமையாகச் சொன்னார்கள். ஒரு பெய்யுடி கலெக்டரை மட்டும் போட்டுவிட்டால் அந்த சமுதாயம் முன்னுக்கு வந்துவிட்டதாகக் கருத முடியாது.....

1974 மார்ச் 16]

திரு. சோ. கருணாநாதன் : ஒரு பெய்யுடி கலெக்டர் போட்டதாக நான் பெருமையாகச் சொல்லவில்லை. இதுவரையிலும் ஒன்று கூட கிடைக்கவில்லை. பல ஆண்டுகள் உருண்டு ஓடியும் இப்பொழுதுதான் ஒருவருக்கு பெய்யுடி கலெக்டர் கிடைத்திருக்கிறது சூரியன் உதித்தது மாதிரி என்பதாகத்தான் சொன்னேன். இது போதாது, இன்னும் வேண்டும் என்ற அளவிலே தான் சொன்னேன். பெருமையாகச் சொன்னதாக நினைக்கவேண்டாம்.

திரு. கு. அ. பொம்மன் : அதைத்தான் சொல்லவந்தேன். ஒரு பெய்யுடி கலெக்டர் கிடைத்தது என்பதினால் முன்னேற்றம் அடைந்து விட்டதாகக் கருதக்கூடாது. ஏற்கெனவே அவர்கள் பழங்குடி லிஸ்ட்டில் இருந்தார்கள். மறுபடியும் அவர்களை பழங்குடி லிஸ்ட்டில் சேர்க்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். பழங்குடிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் அத்தனையையும் படகர் சமுதாயத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேளாண்மைத் துறையிலே கடன் கொடுக்கும் வகையிலே மாவுண்டன் செட்டியார் சமூகத்தினர் ஜென்மி பகுதியில் உள்ள நிலங்களில்தான் விவசாயம் செய்கிறார்கள்.

தங்களுடைய நிலங்களை மேம்படுத்துவதற்காக நில அடமான வங்கிகளில் தங்கள் கைவசமுள்ள நிலங்களை ஈடுகாட்டிக் கடன் கோரினால் இந்த நிலங்கள் நிலம்பூர் ஜென்மி நிலங்களாதலால் கடன் கொடுக்க மறுக்கப் படுகிறது. ஆகவே, கடன்கோரி மனு செய்துள்ளவர்களுக்குக் கடன்கள் கிடைக்க வேண்டுவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளேன்.

திரு. எம். ஏ. வத்திப் : Is there quorum to carry on the activities of the House? கோரம் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்) : (இரண்டு உறுப்பினர்கள் அவைக்குள் வந்தார்கள்) இப்பொழுது கோரம் இருக்கிறது. அவர்கள் வந்துவிட்டார்கள்.

ஆனால் ஒன்று நான் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காலையிலே அவ்வளவு பேர் கையெழுத்துப் போடுகிறோம். லாபியில் உட்கார்ந்திருப்பதற்கு, உள்ளே வந்து உட்காரக்கூடாதா? வெளியே இரண்டு பேர்கள் போனால் உள்ளே இரண்டு பேர்கள் வரவேண்டும். அடிக்கடி இப்படி கோரம் இல்லை என்ற நிலைமை அவையில் இருக்குமானால் அது நமக்கும் அழகு அல்ல. இந்த மன்றத்திற்கும் அழகு அல்ல. பல பேர்கள் லாபியில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் உள்ளே வந்து உட்காரவேண்டும் என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்

[1974 மார்ச் 16]

கிறேன். அமைச்சர் பெருமக்களும் இப்படி காலியாக முதல் வரிசையை விட்டுவைக்கக்கூடாது. வேண்டுமானால் இங்கேயே உட்கார்ந்துகொண்டு ஃபைல்களை பார்க்கலாம் அமைச்சர் பெருமக்கள். அந்த இலாகா அமைச்சரும் அவருக்குத் துணையாக ஒரு அமைச்சரும் தான் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். கூடுமானவரையில் அமைச்சர் பெருமக்களும் அவையில் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே.எ. வகாப்: இங்கு வந்து போன அங்கத்தினர்களை மட்டும் குற்றம் சொல்கிறீர்களே? வராமலே இருப்பவர்களைப் பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லையே? வராமல் இருப்பவர்களைப்பற்றி அந்தந்த கட்சிக் கொறடாவிடம் சொல்லி, அவர்கள் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யக்கூடாதா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): நான் யாரையும் குறை சொல்லவில்லை. அவைக்கு வந்திருக்கிறவர்கள் கூடிய வரையில் அவையிலே உட்காரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுதான் அவைக்கு மதிப்பு.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இன்றைக்கு நடைபெறுவது பாக்வேர்டு கிளாஸ் பற்றிய சப்ஜெக்ட். அதனால்தான் முதல் வரிசையில் யாரையும் காணவில்லை போலும். பாக்வேர்டு கிளாஸ் என்றாலே அமைச்சர்களுக்கும் பிடிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அதனால்தான் ஒதுங்கியிருக்கிறார்கள். இதிலே என்ன பேசப்போகிறார்கள், நாம் என்ன சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது என்று நினைத்துவிட்டார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் அவையிலே இல்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): அமைச்சர்கள் மட்டுமல்ல; எல்லோருக்கும் நான் சொன்னது பொருந்தும். இங்கே பாருங்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களில் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்று உங்களுக்கே தெரியும். நான் சொல்லுவது, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் இருக்க வேண்டும், ஆளும் கட்சிக்காரர்களும் இருக்க வேண்டும், எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் இருக்க வேண்டும், அமைச்சர்களும் இருக்க வேண்டும். கூடியவரையில் எல்லோரும் அவையில் இருப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். அப்படி எல்லோரும் தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து அவையில் உட்கார்ந்து கடமையாற்றினால் இப்படி கோரம் இல்லாத ஒரு நிலைமை ஏற்படாது. நான் யாரையும் குறை சொல்லவில்லை, கூடுமானவரையில் எல்லோரும் அவையில் உட்கார்ந்திருக்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: கொஞ்சநேரம் உட்கார்ந்துவிட்டு காப்பி அருந்திவிட்டு வரலாம் என்று வெளியே போய்வருகிறார்கள். இங்கேயே காப்பி சப்ளை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டால் அங்கத்தினர்கள் வெளியே போகவேண்டிய நிலை இருக்காது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): நீங்கள் கூறுவது நல்ல யோசனை தான். அதற்கு நான் என்ன செய்ய முடியும்? எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், அமைச்சர்களும் அவை

1974 மார்ச் 16]

முன்னவர் அவர்களும் கலந்துபேசி, அதற்கு ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து கொள்ளுங்கள் பக்கத்திலே கான்டீன் ஏற்படுத்திக்கொண்டால் நல்லது தான். வெளியிலிருந்து காப்பி வாங்கிக்கொண்டுவரச் சொன்னாலும், இங்கே வருவதற்குள் சூடு ஆறிவிடும். அதனால் அங்கத்தினர்கள் அங்கே போகவேண்டியிருக்கிறது. அதை நானும் உணருகிறேன். அவையிலே கோரம் இல்லாத ஒரு நிலை ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அங்கத்தினர்களுடைய பொறுப்பு. கோரம் இல்லாமல் சபை நடப்பது, சபைக்கும் அழகல்ல; அங்கத்தினர்களுக்கும் அழகல்ல.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: தலைவரவர்கள் கூறிய கருத்தை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதுதான். இருந்தாலும்கூட ரூலிங் பார்ட்டியில்தான் அதிகமான அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியில் மிகக் குறைந்தவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, எதிர்க்கட்சிக் காரர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிறது என்று கருதாமல், ரூலிங் பார்ட்டியிலுள்ளவர்களை அதிகமாக வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): இதில் எதிர்க்கட்சி, ஆளும் கட்சி என்று தரம் பிரிக்கக்கூடாது. நான் யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. சில உறுப்பினர்கள் வெளியிலே—லாபியில் நீண்டநேரம் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் கூடுமான வரையில் இந்த அவையிலே உட்கார்ந்து, அவையில் கோரம் இல்லை என்ற நிலையை ஏற்படுத்தாமல் இருக்கவேண்டுமென்றுதான் கூறினேன். அவையின் கௌரவத்தைக் காக்கும் பொறுப்பு எல்லோருக்கும் உண்டு.

Dr. H. V. HANDE: We are very grateful to the Chairman for making the observation that Members of the Cabinet, Members of the Ruling Party also should be present. I congratulate the Chairman for his impartial suggestion, the very good suggestion he has made that even members of the Treasury Bench should come and sit in the House.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): பாராட்டுப் பெறவேண்டும் என்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை. அவையில் கோரம் இல்லாத நிலை இருக்கக்கூடாது. இதிலே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் என்ற வேறுபாடு கிடையாது. எல்லோரும் அவைக்கு வரவேண்டும், அவையில் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி: சார், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது இன்றைக்கு பாக்வேர்டு கிளாஸ் பற்றிப் பேசுகிறோம், அமைச்சர்களுக்கு அதிலே பிடிப்பு இல்லாததால் இங்கே இருக்க விரும்பாமல் போய்விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களிலே நிறைய பேர்களை இங்கே காணவில்லை; அந்த அம்மையார் கட்சித் தலைவரே கூட இங்கே இல்லை. ஆகவே.....

[1974 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): அம்மையார் அவர்களே இடையிலேதான் வந்தார்கள். எல்லோரும் அவையில் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். நீங்கள் குறிப்பிடுவதில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, தாங்கள் இன்றையதினம் ஒரு நல்ல ரூலிங் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். எங்களைப் போன்ற உறுப்பினர்கள் அவைக்கு வந்துவிட்டால் 1½ மணி வரையில் அவையிலே உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும் என்ற கடமை உணர்ச்சியோடு உட்கார்ந்திருக்கிறோம். ஆனால் சில முக்கியமானவர்கள், பொறுப்புள்ளவர்கள் வெளியிலே கையெழுத்து போட்டுவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அப்படிப் போய்விடுவதால் தான் கோரம் இல்லாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, கையெழுத்து போட்டவர்கள் அத்தனை பேரும் குறைந்தது ஒரு மணி நேரமாவது இந்த அவையிலே உட்கார்ந்து இருக்க வேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்தினால் நல்லது. அதற்கு தலைவரவர்களின் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். (மணி யடிக்கப்பட்டது).

திரு. கு. காமாட்சி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுவதற்கு அனுமதி கொடுங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி: இன்றைக்கு நடைபெறுவது பிற்பட்டோர் நலத்துறை பற்றிய விவாதம். இதிலே ஒரு நோக்கம் கற்பிக்கக்கூடாது. அது பொருத்தமுடையதல்ல. அமைச்சரவர்கள் இங்கே இல்லை என்றால் அவர்கள் அறையிலே போய் சில அலுவல்களைக் கவனித்துவிட்டு வருகிறார்கள். அமைச்சர்கள் அங்கே போகிறார்கள் என்றால் தங்களுடைய சொந்த வேலைக்கு அல்ல. அமைச்சர்களைத் தேடி அங்கத்தினர்கள் போகிறார்கள். அங்கத்தினர்களைத் தேடி மக்கள் போவதால், அவர்களுக்காக அங்கத்தினர்கள் அமைச்சர்களைத் தேடிப்போகிறார்கள். ஆகவே, யார் மீதும் குற்றம் சொல்லக்கூடாது. எல்லோரும் இந்த மன்றத்திற்குக் கட்டாயம் வரவேண்டும். வந்து கையெழுத்துப் போட்டவர்கள் ஒரு மணி நேரமாவது இந்த மன்றத்தில் உட்கார்ந்து, கடமை யாற்ற வேண்டும் என்று ஒரு சட்டத்தைப்போட்டால் நல்லது. அப்போது தான் கோரம் இல்லை என்ற நிலை ஏற்படாது. அதற்கு தலைவர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): யாரையும் ஒரு மணி நேரம் உட்கார்ந்துதான் ஆகவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்த முடியாது. அதனால் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கடமையாற்றத்தான் வருகிறார்கள். அவர்கள் அவையிலே உட்கார்ந்து கோரம் இல்லை என்ற நிலையைத் தவிர்த்து, கடமையாற்ற வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை நான் விடுகிறேன். இதற்கு ஒரு சட்டம் போட முடியாது; அது அவைக்கு அழகல்ல; அங்கத்தினர்களுக்கும் அழகல்ல. (திருவாளர்கள் வகாப், சுரேந்திரன், சௌந்தரபாண்டியன், கோவை செழியன்

1974 மார்ச் 16] [மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. துரைமுருகன்]

ஆகியோர் எழுந்து நின்றார்கள்). பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லி அவையின் நேரத்தை வீணாக்கக்கூடாது. 1½ மணிக்குள் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசி, அதன்பின் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும் பதில் சொல்லியாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் இந்தப் பிரச்சினையை இத்துடன் முடித்துவிட்டு, விவகாரத்திற்கு வருவோம். இதிலே யார்பீதும் யாரும் குற்றஞ்சாட்ட முடியாது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களே தங்களுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து கடமையாற்ற வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை மட்டும் விடுகிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: நான் சொல்லப்போவது என்ன என்பதைக் கேளுங்கள். அதன்பின்னால் தங்களுடைய தீர்ப்பைச் சொல்லுங்கள். நான் கேட்பது இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றியதல்ல. அமைச்சர்களும், அங்கத்தினர்களும் இரண்டு மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவையாவது டீ, காப்பி சாப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. இங்கே அமைச்சர்களுக்கு மட்டும் டீ, காப்பி அருந்த அனுமதிக்கப்படுகிறது. அதைப்போலவே அங்கத்தினர்களுக்கும் அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அமைச்சர்களுக்கும் அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது. வெளியிலேதான் அமைச்சர்கள், அங்கத்தினர்கள் என்ற பாகுபாடு இருக்க வேண்டும். இந்த அவையிலே எல்லோருக்கும் ஒரே விதிமுறைதான் இருக்க வேண்டும். பாரபட்சம் கூடாது. இதிலேகூட தாழ்ந்த ஜாதி, உயர்ந்த ஜாதி என்ற நிலையை ஏற்படுத்திவிடக்கூடாது. ஆகவே, எல்லோருக்கும் இங்கே காப்பி, டீ அருந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் யாருக்கும் அந்த அனுமதி கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): பேசுகிறபோது நா வறண்டு போகிறது. அப்போது தண்ணீர் கேட்கிறார்கள். இதிலே பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை.

திரு. எம். சரேந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, இந்த அவையிலே எல்லோரும் ஒன்றுதான். அமைச்சர்களுக்கு ஒரு முறை, அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு முறை என்று இல்லை. ஆகவே எல்லோருக்கும் (மணியடிக்கப்பட்டது) டீ, காப்பி அருந்த அனுமதி வழங்கவேண்டும், இல்லையென்றால் யாருக்கும் அனுமதி கூடாது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): இதோடு இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட வேண்டும். அடுத்து திரு. பொம்மன் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

திரு. கு. அ. பொம்மன்: அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோபால் அவர்கள் மதிய உணவுத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்திலும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1960-ல் மதிய உணவுக்கு ஒரு குழந்தைக்கு 15 பைசா என்று நிர்ணயித்திருந்தார்கள். இன்றைக்கு விலைவாசி எவ்வளவோ உயர்ந்துவிட்டது.

[திரு. கு. அ. பொம்மன்]

[1974 மார்ச் 16]

ஆகவே, இன்னும் அந்த 15 பைசாவே கொடுப்பது முறையல்ல; முற்றிலும் அது போதாது. அதை 30 பைசாவாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றை மட்டும் கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள கூடலூரில் சப்-ரிஜிஸ்தரார் தனியாகக் கிடையாது. உதகையிலிருந்துதான் வரவேண்டும். அங்கிருந்து வாரத்திற்கு இரண்டு அல்லது மூன்று நாள் தான் வருவார்கள். உதகையிலும் அவருக்கு வேலை அதிகமாக இருக்கும். அதனால் எல்லா நாட்களிலும் இங்கே வரமுடியாது. மக்களுக்கும் அங்கே போகமுடியாது. அதனால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கஷ்டத்தைப் போக்க, கூடலூரில் தனியாக சப்-ரிஜிஸ்தரார் ஒருவரை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

*திரு. ந. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு பிற்பட்டோர் நலத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து, ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்தியாவிலேயே எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு இன்றையதினம் தமிழக அரசு 1969ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு சமுதாயத்தில் மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிற பிற்பட்டோர்களுது நலனுக்காக ஒரு தனித் துறையை ஏற்படுத்தி, அதற்கு இந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ 608 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். இப்படி நமது அரசு பிற்பட்டோர் நலனில் தீவிர அக்கறை செலுத்தி வருகிற நேரத்தில் ஒரு சில இடர்ப்பாடுகள் அங்கங்கே இருக்கத்தான் இருக்கின்றன. இவற்றை இந்த அரசு நீக்கியாக வேண்டியதாக இருக்கிறது.

இன்றைக்கு எனக்கு முன்பு மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியதைப் போல மேல்மட்டத்தில் தனித்தனியாக இரண்டு இயக்குநர்கள் இருந்தாலும்—அரிசன நலத் துறை இயக்குநர், பிற்பட்டோர் நலத் துறை இயக்குநர்—என்பதாக—மாவட்ட அளவில் இரண்டும் மாவட்ட நல அதிகாரியின்கீழ் இருப்பதனால்—இந்த இரண்டு துறை காரியங்களைச் செய்கிறபோது பல சிக்கல்கள், காரியங்கள் விரைவில் நடைபெறாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, மாவட்ட அளவிலும் அரிசன நலத் துறைக்கு தனியாக, பிற்பட்டோர் நலத்துறைக்குத் தனியாக வெவ்வேறு அதிகாரிகளைப்போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கப் படுகிற சில கருவிகள் பிற்பட்டவர்களுக்கும் வழங்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக சலவைத் தொழிலாளர்கள், கடிவரத் தொழிலாளர்கள் ஆகியவர்களுக்கு மானியம் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால், தையல் மெஷின், காப்ளர் மெஷின் போன்றவற்றையும் பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஏழை ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் வழங்குகிற வகையில் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 16]

[திரு. ந. சோமசுந்தரம்]

இதைவிட நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்ததற்குப் பின்னாலே கலப்புத் திருமணங்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையிலே, உயர்ந்த சாதிக்காரர் தாழ்ந்த சாதிக்காரர் பெண்ணைத் திருமணம் செய்துகொண்டால் தங்கப்பதக்கம் வழங்கப்படும் என்று அறிவித் திருக்கிறது. ஒரு ஐயங்கார் ஒரு அரிசன வகுப்புப் பெண்ணை மணந்து கொண்டால், அவர்களுக்குக் குழந்தை பிறந்தால் அந்தக் குழந்தையை எந்த சாதியில் சேர்ப்பது என்பது பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அந்தக் குழந்தையை தாழ்த்தப்பட்டோர் வகுப்பில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கிராம அதிகாரிகளிடம் சொன்னால், அவர் அந்தக் குழந்தைக்குத் தகப்பன் ஐயங்கார் ஆயிற்றே, எப்படி தாழ்த்தப்பட்டோர் வகுப்பில் சேர்ப்பது என்கிறார். இப்படி கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களது குழந்தையை எந்த வகுப்பில் சேர்ப்பது என்பதில் பெரிய தகராறு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதுபோன்ற குழந்தைகளை தாழ்த்தப்பட்டோர் வகுப்பில் சேர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்குப் பல மாணவ, மாணவியர் விடுதிகள் வாடகைக் கட்டிடங்களில் இருக்கின்றன. விரைவில் எல்லா விடுதிகளுக்கும் சொந்தக்கட்டிடம் கட்ட முடியாது என்றாலும் மாணவிகள் விடுதிகளையாவது உடனடியாக சொந்தத் கட்டிடம் கட்டி அங்கே ஏற்படுத்த அரசுதக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு மாணவிகள் விடுதிகள் வாடகைக் கட்டிடத்தில் ஊருக்குள் இருப்பதால் பலவிதமான சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு அரசாங்கம் வரையில் வந்திருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

அடுத்து, விடுதியில் தங்கிப் படிக்கிற எல்லா பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கும் உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் விடுதி கிடைக்காமல் வெளியில் தங்கிப் படிக்கிற பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு—விடுதி கிடைக்காதது மட்டுமல்ல, அவர்களுக்குக் கிடைக்கிற உதவித் தொகை குறைவாகக் கிடைக்கிறது. ஆகவே, வெளியில் தங்கிப் படிக்கிற மாணவர்கள் விஷயத்திலும் இப்போது கொடுக்கிற உதவியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி இன்னும் பலவிதங்களில் பிற்பட்டோர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய சலுகைகளைச் செய்து கொடுத்தால் உள்ளபடியே பிற்பட்டோர் மேம்பாடு அடைய முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பத்திரப் பதிவுத் துறை சம்பந்தமாக இன்றைக்கு ஓரளவு அந்தத் துறையில் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக இருந்த பலவிதமான குறைபாடுகள் நீங்கி நல்ல முறையில் இயங்கி வருகின்றன என்றாலும், மாவட்டங்களில் அந்த அலுவலகங்கள் ஒட்டை அடைந்த வாடகைக் கட்டிடங்களிலேயே இருக்கின்றன. அலுவலகங்களுக்கே சொந்தக் கட்டிடம் இல்லாத நிலையில், அலுவலர்களுக்கு சொந்தக் கட்டிடம் எங்கே? அப்படியின்றி அலுவலகங்கள், அலுவலாளர்களுக்கு கட்டிடம் கட்டிக்கொடுக்கிற

[1974 மார்ச் 16]

[திரு. ந. சோமசுந்தரம்]

திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அங்கே பணிபுரிகிற கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு உடை வாங்கிக் கொடுக்கவும் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் பதிவுத் துறையில் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை. இது சில வருடங்களாகவே அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஆகவே இவ்வாண்டாவது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு அளிக்கப்படவேண்டும். வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மேலும் 8 உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள், மணி 12 ஆகப்போகிறது. ஆகவே இனி பேச இருக்கிற உறுப்பினர்கள் ஆறு, ஏழு, நிமிடங்களுக்குள் தங்கள் உரையை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது, ஃபார்வர்ட் ப்ளாக் கட்சியின் சார்பாக நானும் எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இன்று நம்முடைய அரசு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை முதலமைச்சராகக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது. அவர் பின்தங்கிய ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்த காரணத்தினாலோ, இயற்கையாக அவருக்கிருக்கிற நல்ல சுபாவத்தினாலோ இதுவரை சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் கவனிப்பாரற்று பிறரால் பழிவாங்கப்பட்டுக் கிடந்த இந்த தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர்களுக்கு நல்ல பல சலுகைகளை வழங்குவதன் மூலம் உண்மையான சோஷலிச சமுதாயத்தை உருவாக்க அவர்கள் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்காகவே தனித் துறை, தனி இயக்குநரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஏற்படுத்தியதை நான் மனமார வரவேற்றுப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பெயரளவில் இந்தக் காரியங்கள் நின்றுவிடாமல், செயலளவில், எதிர்பார்க்கும் பயன் கிட்டுகிற வகையில் இந்தத் துறை இயக்குநர் அவர்கள் செயல்படுவதையும், எங்களைப் போன்றவர்கள் அவரிடம் போய் சில பிரச்சினைகளைச் சொல்லும்போது, அவற்றை அனுதாபத்தோடு, இரக்கத்தோடு, மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு தீர்ப்பதற்கு ஆலோசனைகள் கூறுவதையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1974-75-ஆம் ஆண்டுக்கு பிற்பட்டோர் நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 608 இலட்சமாகும். போன ஆண்டு 1973-74-க்கு ஒதுக்கப்பட்டது ரூ. 560 இலட்சமாகும். 1972-73-க்கு 486 இலட்சமாகும். 1972-73-க்கு ஒதுக்கியதைப் காட்டிலும் 1973-74-க்கு ஏறத்தாழ எழுபத்தி நான்கு இலட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1974 மார்ச் 16]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

(நண்பகல் 12:00)

அதே நேரத்தில் 1974-75-க்கு ரூ. 608.81 இலட்சம் என்ற நிலை வருகிறபொழுது ஏறக்குறைய ரூ. 48 இலட்சம்தான் அதிகம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷம் ரூ.75 இலட்சம் அதிகமாக ஒதுக்கியிருந்தும் இந்த வருஷம் ரூ. 48 இலட்சம் தான் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் காண்கிறேன். இதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடம் நான் கேட்பொழுது, இது தற்காலிகமாக ஒதுக்கப்பட்டது, தேவை ஏற்படும்பொழுது சிபாரிசு செய்து வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இருந்தாலும் அரசாங்கம் சில உண்மைகளைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

சமுதாய முன்னேற்றம் ஏற்பட சாதி சமய ஏற்றத் தாழ்வுகள் மறைந்து விட வேண்டுமென்ற முறையில் நாம் திட்டமிட்டாலும், எதிர்காலத்தில் நம்மையறியாமல் ஏற்படும் சூழ்நிலைகளைத் தவிர்க்க அதிகமாக நிதி ஒதுக்க வேண்டும். இப்போது, பாப்புலேஷன் இன்கிரிஸ் என்று அந்த நிலையில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்தி ஒரு புறம் இருக்க, புதிதாக இந்த வருஷம் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் முஸ்லிம் சமுதாயப் பெருமக்கள் போன்ற பல இனத்தவர்களை, 6 இனத்தவர்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்களையும் சேர்த்து, ஏற்கெனவே கூடிக்கொண்டிருக்கிற எண்ணிக்கையைக் கூட்டி இருக்கிறார்கள். அப்படிக்கூடி இருக்கும் பொழுது in proportion to the increase and the new additions to the existing list, there should be proportionate increase in allotment of financial aid and also in reservation for appointment matters என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். இந்த நிலையை நாம் உயர்த்தினால் ஜனத்தொகை விகிதாச்சாரம் கூடக்கூட அவர்களுடைய தேவை கூடுகிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்குரிய பண வசதிகள், வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள், கல்வி வசதிகள் ஆகியவற்றை அந்த விகிதத்தில் நாம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த முறையில் இன்னும் கணிசமான தொகையை ஒதுக்கவேண்டும்.

ஏற்கெனவே, பிற்பட்டவர்களுக்கு 31 சதவிகிதம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது உத்தியோக வாய்ப்புகளில். அந்த சதவிகிதம் போதாது என்று நான் பலமுறை இந்த மாமன்றத்தில் கூறி இருக்கிறேன். அமைச்சர் பெருமக்களிடமும், மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிடமும் நான் அதைப்பற்றித் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு ஏறக்குறைய 200 வகுப்புகள் இந்த லிஸ்டிலே இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுதும் 6 வகுப்பினரைக் கணிசமாகச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இதைப்பார்க்கும்போது எண்ணிக்கை கூடியிருக்கிறது. ஏறக்குறைய மெஜாரிட்டி கம்யூனிட்டிஸ் இந்த பாக்வார்ட் லிஸ்டிலே வந்திருப்பதாகத்தான் தெரிகிறது. இந்த அளவிலே ஒப்பன் காம்படேஷன் 51 சதவிகிதம் என்றும், பிற்பட்டோருக்கு 31 சதவிகிதம் என்றும் வைத்திருந்தால் போதாது என்பதை நான் நடைமுறையிலுள்ள நிலையைக்

[1974 மார்ச் 16]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

கொண்டு கூறவிரும்புகிறேன். 31 சதவிகிதம் என்பதை 51 சதவிகிதமாக உயர்த்துமாறு நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, விகிதாச்சாரத்தை மாத்திரம் ஒதுக்கினால் போதாது. எப்படி சமுதாயத்தில் இருக்கிற ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைப்பதற்கு சம அந்தஸ்துகளை வழங்குவதற்குப் பல சட்ட திட்டங்களை அப்பொழுதைக்கப் பொழுது மாற்றி அமைக்கிறோமோ அதைப்போல, பிற்பட்டோர் சமுதாயத்தினர் 206 பிரிவினர் பட்டியலில் இருந்தாலும், அவர்களிலும் மெஜாரிட்டி கம்யூனிட்டியினர் பெரும்பான்மையானவர் பலர் இருக்கின்றார்கள். இலையில் மறைந்த காய்போல் தங்களுக்குப் பிரதிநிதிகள் இருந்து சொல்ல வாய்ப்பில்லாமலும், பிரதிநிதிகள் இருந்தும் சொல்ல வாய்ப்பில்லாமல் வாயிருந்தும் ஊமையர்களாய் சிலர் இருக்கின்றனர். அவர்கள் மெஜாரிட்டி கம்யூனிட்டியினராக இருக்கின்றனர். அவர்கள் படிப்பு வாசனையோ, பொருளாதார வசதியோ இல்லாத காரணத்தால்..... (மணியடிக்கப்பட்டு) சபாநாயகர் அவர்களே, அருள் கூர்ந்து எனக்கு இன்னும் கொஞ்சம் டைம் கொடுக்க வேண்டும். பாக்வார்ட் கிளாஸ் கமிட்டியிலே சொல்லியிருக்கிறேன். இன்றைக்கு இதைச் சொல்ல வேண்டுமென்றே ஊரிலிருந்து வந்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 8 பேர் பேச வேண்டியிருக்கிறது. மணி 12-05 ஆகிறது. இன்னும் 8 உறுப்பினர் பேசி அதற்குப் பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி : அந்த மெஜாரிட்டியினர் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்ற அனுபவத்தினைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்று அரசு, தாழ்த்தப்பட்ட ஏழை மக்களுக்கு நல்லெண்ணத்தோடு காரியங்களைச் செய்து செயல்படுகிற காரணத்தால், இதையும் செயல்படுத்தும் என்ற முறையில் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். They are weak and unorganised; they are being successfully and indirectly exploited by the well-organised and dominant minority communities; there is indirect exploitation from the beginning till today. Though we have stopped exploitation from outside we have not stopped this indirect exploitation from within. Therefore, I request the Hon. Minister to consider this issue as a serious one and give protection to the major, weak and unorganised communities என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவைகளுக்கு அடிக்கு வேட் ரெப்ரசன்டேஷன் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவேதான் இதைக் கூறுகிறேன். இங்கு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களது கருத்துக்களை நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். ஒவ்வொரு சமுதாயத்திற்கும் உரிய சலுகைகள், உத்தியோகச் சலுகைகள் வழங்கப்பட வேண்டும். வழங்கியற்குப் பாராட்டு தெரிவிக்கிறோம் என்று உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தெரிந்ததிலிருந்து சமுதாய ரீதியாகவும் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்த

1974 மார்ச் 16]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, மெஜாரிட்டி கம்யூனிட்டியாக இருந்து, தங்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கவில்லையென்று கூறும் உணர்வு பெற்றிருக்கும் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும்.

'in proportion to the population there should be reservation of posts, including Gazetted Posts for each community.' என்ற விவரத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் நினைவூட்டுகிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல, மத்திய அரசிடமிருந்து வந்த சலுகைகளை சென்ற ஆண்டு நிறுத்திவிட்டார்கள். இந்த டி.நே.ட்டி.ஃபைட் டிரைப்ஸ், குற்றப் பரம்பரைச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு ரௌலட் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த வெள்ளையர், அன்றைய லீர்ப் பரம்பரையை எதிர்க்கத் திராணியற்று, லீர்ப் பரம்பரையினரை ஆட்கொள்வதற்கு, குற்றப் பரம்பரை என்று சட்டம் போட்டு, சுமார் 30 ஆண்டு காலத்திற்கு அழுத்தி வைத்திருந்தார்கள். அத்தகைய எரிய சமுதாயம், கைகால் கட்டப் பட்டு, வாய்திறந்து பேச முடியாத மறவர்கள் அடிமைகளாக, ஆக்கப் பட்டார்கள், வர்களுடைய முன்னேற்றத்தில் அக்கறை கொண்டு, அக் கட்டுப்பாடுகளை நீக்க வேண்டுமென்றால், மற்ற சமுதாயத்தோடு, பிற்பட் டோர் என்று வைக்கப்பட்டுள்ளவர்களோடு இவர்களையும் சேர்த்து, அவர்களுக்கு அளிக்கிற சாதாரண சலுகைகளை அளித்தால், இவர்களால் முன் னேற்றம் காணமுடியாது.

எப்படி அரிசனங்களுக்கு அரிசன வாரியம் என்று இருக்கிறதோ, அதைப்போல அவர்களுக்கென்று ஒரு தனி வாரியம் அமைக்க வேண்டும். பல துறைகளுக்குப் பல வாரியங்கள் இருப்பதைப் போல், இந்தக் குற்றப்பரம்பரையினர் இனத்தைச் சேர்ந்த பிற்பட்டவர்களுக்கென்று தனி வாரியத்தை அமைத்து அவர்களுடைய வளத்தைப் பெருக்க, நலத்தைப் பாதுகாக்க அரசு முற்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

திரு. ப. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த பின்தங்கிய வகுப்பினர் மானியக் கோரிக்கையின்மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களை ஆதரித்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே, இதற்கு முன்னாலே ஆண்டுகொண்டிருந்தவர்கள் இந்த இலாகாவை இன்னொரு இலாகாவோடு இணைத்து, ஓரளவுக்குச் சமுதாயத் தினுடைய நன்மையை காத்து வந்தாலும் கூட, ஏற்கனவே பலரும் பேசியதைப் போல், நாம் அந்த இலாகாவை தனியாகப் பிரித்து, அதற்கென அதிகத் தொகையை ஒதுக்கி அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஆண்டுக்காண்டு ஒவ்வோர் இனத்தை, ஒவ்வோர் ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்த அளவுக்குச் சமுதாயத்தில் தாழ்ந்த நிலையிலிருக்கிறார்கள், எந்த அளவுக்குப் பொருளாதாரத்தில் தாழ்ந்த நிலையிலிருக்கிறார்கள், எந்த அளவுக்குக் கல்வித் துறையிலே முன்னேறவில்லையென்ற கணக்கெல்லாம் எடுத்து, அந்த அடிப்படையில் அச்சமுதாயத்தினரை லிஸ்டிலே சேர்த்து அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறோம்.

[1974 மார்ச் 16]

[திரு. ப. முத்துசாமி]

ஆரம்பத்திலே இருந்ததைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு ரூ. 6 கோடி இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்பு மிகு உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், இந்த ஆண்டு அதிகமாக 6 சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களை இந்த லிஸ்டிலே சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தொகையில் பாதிக்கு மேலாக, கிட்டத்தட்ட ரூ 3½ கோடி கல்விக்காக மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்விக்காக செலவழிக்கப்படுகிற நேரத்தில், அதிகமான தொகை ஹாஸ்டலிலே படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு வசதி செய்கின்ற வகையிலே தான் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தாலுகாவாரியாக, ஏரியாவாரியாக எடுத்து, எந்தெந்த ஏரியாவில் பின்தங்கிய சமுதாயம் இருக்கிறதோ, அந்த ஏரியாக்களிலிருந்து உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அதிகமான தூரத்திலே இருந்தால், அம்மாணவர்களுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்பதுதான் மிக முக்கியமான குறிக்கோளாக இருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், என்னுடைய இராமநாதபுரம் தொகுதியில் வேடசந்தூர் பகுதியில் 10, 12 பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அங்கே இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகக் கேட்டும் ஒரு பள்ளிக்குக் கூட ஹாஸ்டல் வசதி தரப்படவில்லையென்று குறிப்பிட்டு, அதை விரைவிலே செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்களில் பலர் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு ஆண்டு இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரையில் வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் சலுகை, அதற்கு மேலே உள்ளவர்களுக்கு சலுகையிலலை என்ற நிலைமையை மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்ற வரம்பு வைத்திருப்பது சாதாரணமாக இன்றைக்கு விவவாசி ஏறியிருக்கின்ற நிலைமையில் அவர்களுக்கு பாதகத்தை ஏற்படுத்தும், ஆகவே அந்த வரம்பை உயர்த்தவேண்டும். பலரும் பேசினார்கள். பிற்பட்டோர் பட்டியலில் இருக்கின்ற பலரும் இன்றைக்குப் பிற்பட்ட நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள், அதிலே குறிப்பாக சலவைத் தொழிலாளர்களைப் போன்றவர்கள் சவரத் தொழிலாளர்களைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அப்படிப் பட்டவர்களையெல்லாம் மோஸ்ட் பேக்வர்ட் என்ற தனி லிஸ்டிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களை பிற்பட்டோர் பட்டியலிலே சேர்த்து இருப்பதால் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிற நன்மைகளைப் பெற முடியவில்லை. ஆகவே மோஸ்ட் பேக்வர்ட் லிஸ்டிலே அவர்களைச் சேர்த்து அவர்களுக்கு அதிகமான சலுகைகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் ஹாஸ்டலில் சேரவேண்டுமென்றால் அவர்கள் தாசில்தாரிடத்திலே கையெழுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக அவர்கள் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். உடனடியாகக் கிடைக்கவில்லை, அது மட்டுமல்ல, பத்திரத்திலே ஒரு ஜாதி போடப்பட்டிருக்கிறது. இட்டோழுது காலத்தின் முன்னேற்றத்தினால் அந்த ஜாதி இல்ல எட்டுக்கூடும். ஆனால் பத்திரத்திலே

1974 மார்ச் 16]

[திரு. ப. முத்துசாமி]

இல்லை என்பதால் அவர்கள் சலுகைகளைக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல், கர்ணம், வி. எம். இவர்கள் கொடுத்த சர்ட்டிபிகேட்டின் அடிப்படையிலே தாசில்தார் கையெழுத்துப் போடலாம் என்ற முறையைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் இன்றைக்கு ஜாதி பாகுபாடு இல்லாமல் கண்ணெளி வழங்குகிற திட்டமாக இருந்தாலும், உடல் ஊனமுற்றோருக்கு உதவியாக இருந்தாலும், முதியோருக்கு உதவித் தொகையளிப்பதாக இருந்தாலும் எல்லாருக்கும் ஜாதி பாகுபாடின்றி உதவிசெய்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இந்த நேரத்திலே நான் இன்னொன்றையும் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பிற்பட்டோர் பட்டியலிலே இருக்கிறவர்கள் இன்றைக்கு எந்தவிதமான சொத்தோ நிலமோ இல்லாமல் வசதியில்லாமல் கூலி வேலை செய்கிறவர்களாக அன்றாடம் கூலிக்குக்கூட கஷ்டப்படுகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக இருக்கிறது என்று சொல்கிற நேரத்திலே அப்படிப்பட்ட ஏழை எளியவர்களுக்கு வாழ்வு தருவதற்கும் வாழ்வை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, பள்ளிக் கூடங்களிலோ அல்லது கல்லூரிகளிலோ படித்துவிட்டு வந்த பின்தங்கிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் வேலை கேட்கின்ற நேரத்திலே—அவர்களுக்கு கம்யூனல் ரொட்டேஷன்படி வேலை கொடுக்கப்பட்டாலும் கூட—அவர்களுக்குப் போதுமான வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பது உலகப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் கூட அவர்கள் வங்கியின் மூலமாக இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக கடன் உதவி அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களை முன்னேற்ற வேண்டும்.

கிராமப்புறங்களிலே ஏழைகளாக இருக்கின்றவர்கள் தனியாக தொழில் செய்ய முடியாது. ஆகவே ஒரு ஏரியாவிற்கு, ஒரு மாவட்டத் திற்கு என்று எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகளை வைத்து அந்த ஏரியாவில் எந்த எந்தத் தொழில்களை கற்று வந்தவர்கள் படித்தவர்கள் எந்த ஏரியாவில் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கெடுத்துப் பார்த்து அவர்களுக்கு வங்கியின் மூலமாக கடன் உதவி பெற்றுத் தரக்கூடிய முறையைக் கொண்டுவந்து அவர்கள் ஒரு தனி சொசைட்டியாக ஏற்படுத்தி தொழில்களை நடத்தக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடு செய்தால் பலருக்கும் நிச்சயமாக வேலை கிடைக்கும். அந்த வகையிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் குறைக்க முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு முஸ்லீம் சமுதாயத்தை சேர்ந்தவர்கள் பலரையும் பட்டியலிலே சேர்த்திருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக நான் சொல்லிக் கொண்டு வருகின்ற கொங்கு வேளாளர் என்ற இனத்தை இன்னும்

[1974 மார்ச் 16]

[திரு. ப. முத்துசாமி]

அந்தப் பட்டியலிலே சேர்க்கவில்லை, ஆகவே, அதையும் உடனடியாக சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. சோ அழகர்சாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பின்தங்கிய நலத்துறை மானியத்தின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு எவ்வளவு நேரம் கொடுக்கப்போகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஏழு நிமிடங்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பின்தங்கிய வகுப்பினர் படிப்பிற்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகின்ற நேரத்திலே வருட வருமானம் 2,000 ரூபாய்க்குள் இருந்தால்தான் கொடுக்கப்படும் என்ற ஒரு உச்சவரம்பு வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஹைர் கிரேட் ஆசிரியர்களுக்குக்கூட அந்த வருமானம் வருகிறது இப்பொழுது ஆகவே அந்த ஆசிரியர்களின் பிள்ளைகளுக்குக்கூட இந்த சலுகை கிடைக்கவில்லை. ஒரு சாதாரண மில் தொழிலாளியாக இருக்கிறவருக்குக்கூட அந்த வருமானம் வந்து விடுவதால் அவருடைய பிள்ளைகளை அவர் படிக்கவைக்க முடியவில்லை. ஆகவே இரண்டாயிரம் என்று சொல்லக்கூடிய தொகை ரொம்ப நாளைக்கு முன்னாலே சரியாக இருந்திருக்கலாம். இன்றைக்குள்ள விலை வாசியிலே இரண்டாயிரம் என்பது உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று கட்டணச் சலுகைக்கு 1,500 ரூபாய் என்று உள்ளதையும் 5 ஆயிரமாக உயர்த்துவதுதான் நியாயமாகும். வேளாண்மை சம்மந்தப்பட்ட வரையிலும் குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேளாண்மையை மேம்படுத்துவதற்கு வசதியாக கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு 2 ஆயிரம் ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு, அரை கிணறு கால் கிணறு கூட வெட்ட முடியாது. ஆகவே அது போதுமானதல்ல. ஆகவே அதையும் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். இந்தத் தொகை ஆண்டுக்கு 30 பேர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப் படுகிறது. இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே இன்னும் அதிகம் பேர்களுக்கு அதிகமான தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும்.

கிராமப்புறங்களிலே உள்ள வேளாண்மை செய்யக்கூடிய மக்கள் எல்லாம் வங்கியிலே கடன் வாங்க முடியாது. ஆகவே மானியத் தொகை அதிகமாக இருந்தால்தான் கிணறு வெட்ட முடியும். இரண்டாயிரத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும், முப்பது பேர்கள் என்ற எண்ணிக்கை குறைவு. அதிகப்படுத்த வேண்டும். 1973-74-ம் ஆண்டில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படிப்பதற்கு முன்னாலே இருந்த மாணவர்கள் தொகை 74,549 ஆகும். ஆனால் மெட்ரிகுலேசனுக்குப் பின்னால் அந்தத் தொகையைப் பார்த்தால் ஐந்தாயிரமாகக் குறைந்துவிடுகிறது. கிட்டத்தட்ட 88 சதவீதம் எஸ்.எஸ். எல்.சி வரைப் படித்து விட்டு அதற்குப் பிறகு படிக்க முடியாத நிலைமையிலே நிற்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம்?

1974 மார்ச் 16]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

உணவுக்காக கொடுக்கப்படுகின்ற தொகை கட்டுப்படியாகவில்லை என்பது தான். தனியார் கல்லூரிகளிலே படிக்கக்கூடிய பின்தங்கிய மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஸ்காலர்ஷிப் 3, 4 மாதங்களுக்குத்தான் வருகிறது. அதற்கு மேலே போதுமானதாக இல்லை. 55 ரூபாய் என்ற அளவிலே தான் கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் 150 ரூபாய் வரையில் மாதம் சாப்பாட்டிற்காக தனியார் கல்லூரி விடுதிகளிலே ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே தனியார் கல்லூரிகளிலே பின்தங்கிய மாணவர்களுக்காக பின்தங்கிய நலத்துறையே தனியாக விடுதி ஏற்படுத்தி அந்த மாணவர்களுக்கு குறைந்த கட்டணத்திலே உணவு போட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

இன்றைக்கு பெரும்பகுதி பின்தங்கிய மாணவர்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி படிப்பிற்குப் பிறகு கல்லூரிகளுக்குப் போக முடியவில்லை. தனக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஸ்காலர்ஷிப் தொகையை வைத்து படிக்க முடியாத நிலைமையே தான் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. 74 ஆயிரமாக படித்த மாணவர்கள் எஸ். எஸ். எல். சிக்கு பிறகு 5 ஆயிரமாக குறைந்து விட்டார்கள். இதைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வருமானம் குறைந்தவர்களுக்கு லோன் ஸ்காலர்ஷிப் என்று இருந்தது இப்பொழுது கிடையாது. குமாஸ்தாவாகவோ அரசாங்க அலுவலராகவோ இருக்கிறவர்கள் வருமான கணக்கை மறைத்துவிட முடியாது அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் மறுக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கடனாவது கொடுக்கும் முறையில் செய்யவேண்டும். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து லோன் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும் முறை இருந்தது. அதை இப்பொழுது எந்த அளவில் கொடுக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. மாநில சர்க்கார், ஐயாயிரம் ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு கடனாவது கொடுத்தால்தான் பின்தங்கியவர்களின் குழந்தைகளைப் படிக்கவைக்க முடியும். பின்தங்கியவர்களில் சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருந்து 3,000 ரூபாய், 4,000 ரூபாய் பெறுகின்ற பெற்றோர்களின் குழந்தைகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் இல்லை. எனவே அவர்களுக்கு லோன் ஸ்காலர்ஷிப் என்ற முறையில் ஒரு தொகையை ஒதுக்கினால்தான் அவர்கள் கடன் வாங்கியாவது குழந்தைகளைப் படிக்கவைக்க ஏற்பாடு செய்யமுடியும். அப்படியில்லாததால் பின்தங்கிய மக்களில் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் கூட தங்கள் குழந்தைகளை படிக்கவைக்க முடியாமல் போய் விடுகிறது.

அடுத்து, நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பாங்குகளிலேயிருந்து கடன் பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாகக் கூறினார்கள். எல்லா மாவட்டங்களிலேயும் தாலுக்காக்களிலேயும் தாசில்தார்களை ஏற்படுத்தி எல்லோரும் மனு அனுப்புங்கள் என்று பத்திரிகைகளின் மூலமாக வெல்லாம் விளம்பரப்படுத்தினார்கள். அதனால் பல லட்சம் பேர்கள் கடனுக்காக மனுப் போட்டார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் அதற்காக அவர்கள் கிராம அதிகாரிகள், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள், தாசில்தார்கள் போன்றவர்களையெல்லாம் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. அதனால் அவர்கள் கையிலிருந்த பணமும் செலவழிந்து நான்கு வட்டி, ஐந்து வட்டி என்று கடன் வாங்கி 100

[1974 மார்ச் 16]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

ரூபாய், 200 ரூபாய் கடன் வாங்கிச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள் கடன் கிடைக்குமென்று. ஆனால் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பேங்குகளிலிருந்து ஐயாயிரம் பேர்களுக்குத்தான் கடன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் அரசாங்கத்திலே இருந்து விளம்பரம் செய்யப்பட்டது. நாட்டுடைமையாக்கப் பட்ட பேங்குகளிலிருந்து நாங்கள் கடன் வாங்கித் தருகிறோம் என்று. ஆனால் எல்லோருக்கும் கடன் கிடைக்கவில்லை. அந்த பேங்குகளில் கேட்டால் நாங்கள் கொடுக்கத்தயார். ஆனால் அதை வசூலிக்க அரசாங்கம் “கியாரண்டி” எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் கியாரண்டி எடுக்க மாட்டோம், மனுக்களைத்தான் அனுப்புவோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் தரமுடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். இதற்காக அலைந்து கையிலிருந்த பணத்தையும் தொலைத்து விட்டு 5 வட்டி, 10 வட்டிக்குக் கட்டினையும் வாங்கி ஏகப்பட்ட நஷ்டத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள்.

நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பேங்குகளிலிருந்து கடன் கொடுத்தால் அரசாங்கம் கியாரண்டி எடுக்க வேண்டும். கியாரண்டி இல்லையென்றால் அவர்கள் எப்படித் தருவார்கள். எனவே, அரசாங்கம் கியாரண்டி எடுத்து வசூலாகாமல் இருந்தால்—இப்பொழுதே எத்தனையோ வசூலாகாத வற்றைத் தள்ளுபடி செய்கிறோம், அதைப்போல்—தள்ளுபடி செய்வதற்கு யோசனை செய்யலாம். இதற்காக அந்த மக்கள் ஏகப்பட்ட செலவுகள் செய்திருக்கிறார்கள். எனவே, இதற்கு கியாரண்டி எடுத்து அவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பத்திரப் பதிவுத் துறையைப் பற்றி இரண்டே இரண்டு விஷயங்கள் கூற விரும்புகிறேன். முன்பிருந்த ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் முறையை மாற்றி இப்பொழுது ஃபைல் சிஸ்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தனித் தனியாக எழுதி சேர்த்து வைப்பது என்ற முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் முன்பு பெரிய புத்தகத்திலே பதிவு செய்து கொண்டு பத்திரத்தை நமக்குத் தருவார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இந்த மாற்றி யிருக்கின்ற முறை பல கோளாறுகளுக்கு இடமளிப்பதால் அந்த ஃபைல் முறையை மாற்றிப்பழைய முறையையே கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பத்திரம் எழுதுபவர்களுக்கு லைசன்ஸ் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பலபேர் அந்தத் தொழிலைச் செய்கிறார்கள். நன்கு எழுதுபவர் என்று தெரிந்தால் அவரிடத்தில் எழுதி வாங்கிக்கொள் கிறார்கள். எனவே, லைசன்ஸ் முறை வேண்டாமென்று தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அமைச்சர்கள் தரப்பிலே அவைத் தலைவர் என்ற முறையிலே தங்களிடத்திலேயிருந்து சில பாதுகாப்புக்களை நான் கோருகின்றேன். ஒவ்வொரு நாளும் பத்திரிகை களில், அவையிலே உறுப்பினர்கள் எழுப்புகின்ற பிரச்சனைகளின் அடிப் படையிலே அமைச்சர்கள் தங்களுடைய கடமையை இந்த அவையிலே சரியாக ஆற்றவில்லையோ என்ற அளவில் செய்திகள் வருகின்றன.

1974 மார்ச் 16]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

குறிப்பாகச் சில நேரங்களில் எல்லா உறுப்பினர்களும் அவையிலே எல்லா நேரத்திலும் இருப்பது என்பது எப்படி இயலாத காரியமோ அதைப் போலவே அமைச்சர்களும் அவையிலே எல்லா நேரத்திலேயும் இருப்பது என்பது இயலாத காரியமாகும். இங்கே அதுபற்றி சில விவாதங்கள் நடைபெற்றபொழுதுகூட நானும், கல்வியமைச்சரவர்களும் மேலே அறையிலே உட்கார்ந்து கல்வித் துறை செயலாளர்களுடனும், மற்ற அதிகாரிகளுடனும் கல்வித் துறையிலிருந்து எடுக்கப்பட வேண்டிய முடிவுகளைப் பற்றித்தான் விவாதித்துக்கொண்டு இருந்தோம், இந்த அவை நிகழ்ச்சிகளை அங்கிருந்து கேட்டுக்கொண்டுதான் இருந்தோம்.

எதோ அவையிலே அமைச்சர்களே இல்லை என்பதைப்போல தங்களுக்குப் பதிலாக மாற்றுத் தலைவராக உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த ஒருவரும் சொன்னார். அதுவும் எங்கள் காதில் விழுந்தது. உள்ளபடியே இங்கே அந்தத் துறைக்கான பிற்பட்டோர் நலத் துறைக்கான அமைச்சரவர்கள் உட்கார்ந்து எல்லா விவாதங்களையும் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள், பதில் அளிக்க இருக்கிறார்கள். பதில் அளிக்கும் நேரத்தில், நேற்றுக்கூட எல்லா அமைச்சர்களும் நண்பர் இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பதில் சொல்லும் நேரத்தில் இங்கே வீற்றிருந்தோம். அதைப்போலவே ஒவ்வொரு நேரத்திலும் கூடுமான வரையில் அமைச்சர்கள் இருக்கிறோம். அதே போல் கேள்வி நேரத்திலேகூட கால் மணி நேரம், அரை மணி நேரம் என்று ஒத்திவைத்தால்கூட வந்தபிறகு பதில் சொல்லவும் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

சில நேரங்களில் வரமுடியாத அளவிற்குத் திடீரென்று உடல்நலக் குறைவு ஏற்பட்டால் தாங்கள் ஆணையிட்டதைப்போல் விடுமுறை வேண்டுமென்று தங்களுக்குக் கடிதம் எழுதுகிறோம் இது முன்பு இல்லாத முறை. அமைச்சர்கள் லீவ் வேண்டுமென்று சபாநாயகருக்குக் கடிதம் எழுதுகின்ற முறையை நாங்கள் பின்பற்றுகிறோம்.

ஆகவே அமைச்சர்கள், பேரவையில் இருப்பதில்லை என்று பத்திரிகைகளிலே செய்தி வருகின்ற அளவிற்குச் சில பிரச்சனைகள் இங்கே எழுப்பப்பட்டதற்காக நான் உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன். எல்லோரும் கவனித்திருக்கலாம், பேரவையில் நிகழ்ச்சி 1½ மணி, 1½ மணி, ஒன்றே முக்கால் மணிக்கு முடிந்தால்கூட இறுதிவரை உட்கார்ந்துவிட்டுத்தான் போகிறோம் என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களும் அறிவார்கள். அந்த வகையிலே அனுதாபத்தை எங்களிடத்திலே காட்ட வேண்டும் என்று உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், அமைச்சர்கள் தங்கள் பொறுப்புகளைச் சரியாக நிறைவேற்றவில்லையோ என்று கருதிவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த விளக்கத்தைக் கூறுகிறேன். எங்களுக்கும் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று தங்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இந்தப் பிரச்சனை இங்கே எழுப்பப்பட்டதற்குக் காரணமே, சில குறிப்பிட்ட இலாக்காக்கள் இருக்கின்றன, உதாரணமாக, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை, அரிசன

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

நலத்துறை போன்ற மானியங்கள் வரும் நேரத்தில் உறுப்பினர்கள் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது. அப்படி எழுப்பப்படும் நேரத்தில் ஓரிரு அமைச்சர்கள்தான் இங்கே இருந்தார்கள். சீனியர் மினிஸ்டர், ஜூனியர் மினிஸ்டர் என்ற முறை இருக்கிறதோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது.

ஆனால், இருக்கின்ற பொதுவான கருத்தோட்டம் என்னவென்றால், சில சீனியர் மினிஸ்டர்களும் இருந்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பது தானே தவிர மற்றப்படி குறைசொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. ஏனென்றால் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் இங்கே இருந்தார்கள், அறநிலையத்துறை அமைச்சரவர்கள்கூட இருந்தார்கள். இந்த இருவரும் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது.

ஆனால் இந்த விஷயம் எழும்பியது, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலம், அரிசன நலம் போன்ற இந்த இலாக்காக்களைப் பற்றி விவாதிக்கும் பொழுது இன்னும் கொஞ்சம் அமைச்சர்களும், அதைப்போலவே எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்களும் அதிகமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நமது கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுடைய கருத்தை அப்படியே நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் அவர்களுக்கே தெரியும், இப்பொழுது மின்சார இலாக்கா தொழிலாளர்கள் சிலர் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு, பேசின் பிரிட்ஜ் பகுதியிலே வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுகுறித்து மின்சார இலாக்கா அமைச்சரிடத்தில் பேச வேண்டும். அதிகாரிகளை இங்கே வரவழைத்துப் பேச முடியாது. ஆகவே, தனியாக அறைக்கு அழைத்து, மின்சாரத் துறை அமைச்சரையும் அழைத்துப் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினோம். இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு கல்வி இலாகா மானியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க இருக்கிறோம். எனவே, ஆசிரியர்கள், கல்வித் துறையிலே உள்ள பல பிரச்சினைகள் ஆகியவைகளைப் பற்றி நிதித் துறை செயலாளருடனும், கல்வித் துறை செயலாளருடனும் பேசினோமே தவிர, அவையைப் புறக்கணித்துவிட்டு வேறு காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர்களுடைய அறைகளிலே ஒலிபெருக்கி வைத்திருக்கிறோம். இங்கே என்ன பேசுகிறோம் என்று அந்தப் பேச்சுக்களை அப்படியே அமைச்சர்கள் கேட்கக் கூடிய வாய்ப்பை அளித்திருப்பதற்குக் காரணமே அமைச்சர்கள் முழு நேரமும் இங்கே இருக்க முடியாத நிலைமை உண்டாகலாம், அறைகளிலே சில காரியங்களை ஆற்ற வேண்டியவரும் என்பதற்காகத்தான் ஒலிபெருக்கிகளை அமைச்சர்களின் அறைகளிலே வைத்திருக்கிறோம். எனவே, அமைச்சர்கள் அறையிலே இருப்பதும் இந்த அவையிலே இருப்பதைப் போன்றதுதான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, பின் தங்கிய வகுப்பினர் சம்பந்தப்பட்ட இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

1974 மார்ச் 16]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

பின்தங்கிய வகுப்பினர் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் பெரும்பகுதியினர் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பொருளாதாரத் துறையிலேயும், கல்வித் துறையிலேயும், கலாச்சாரத் துறையிலேயும் முன்னேற வேண்டுமென்ற அக்கறையோடு தமிழக அரசு புதிதாக ஒரு இலாகாவையே ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. உண்மையிலேயே அந்த இலாகாவை ஏற்படுத்திய தமிழக அரசை பின் தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அந்த முறையிலே பார்த்தால் 67-68-ஆம் ஆண்டில் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்கிய தொகையான 161.40 லட்சத்திலிருந்து 74-75-ல் கிட்டத்தட்ட 608½ இலட்சமாக உயர்ந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டுதற்குரிய ஒன்றாகும்.

அதே சமயத்தில் இன்றைக்கிருக்கின்ற சில கஷ்டங்களையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். மாணவர்களுக்குப் படிப்பு உதவித் தொகை வழங்கும் பொழுது அவர்களுடைய குடும்பத்தாருடைய ஆண்டு வருவாயை அடிப்படையாகக் கொண்டு வழங்கப்படுகிறது. 2,000 ரூபாய் வரையில் வருமானம் உள்ளவர்களின் குடும்பத்தாரின் பிள்ளைகளுக்கு வழங்கப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. இப்படி 2,000 ரூபாய் வருமானம் என்று வைத்தால் சாதாரண ஒரு ஏழை, ஒன்றுமேயில்லாதவர்கள் ஆற்றுக் காவல் பார்ப்பவர்கூட 150 ரூபாய், 160 ரூபாய் மாதச் சம்பளம் வாங்கினால் அவருடைய பிள்ளை பள்ளியில் படிப்பதற்கு உதவித் தொகை கிடைப்பதில்லை. எனவே, ஏழைகளாக இருப்பவர்களுடைய வருவாயை வைத்து இதிலே பார்ப்பது நியாயமாக இருக்க முடியாது. ஆகவே, ஆண்டு வருவாய் 2,000 ரூபாய் என்று இருப்பதை 5,000 ரூபாய் என்று உயர்த்தினால்தான் ஏழைக் குடும்பத்திலுள்ள மாணவர்கள் இந்த உதவிப் பணத்தைப் பெற்று முன்னேற முடியும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

மற்றொன்றும் வைத்திருக்கிறோம். மதிப்பெண்கள் 40 சதவிகிதம் வாங்கினால்தான் ஸ்காலர்ஷிப் உண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு மார்க் குறைந்தால்கூட இல்லையென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஒரு மார்க் குறைவாக, 39 மார்க் வாங்கியிருந்தால் கூட ஸ்காலர்ஷிப்புகொடுக்கலாம் என்று செய்தால் பல மாணவர்களுக்கு உதவி கிடைக்க வசதி ஏற்படும்.

நண்பகல் உணவு 50,600 மாணவ, மாணவியருக்கு வழங்கப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மாணவனுக்கு 15 காசு வீதம் கொடுக்கப்படுகிறது. இது 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொகையாகும். 15 காசு என்பதைக் குறைந்த பட்சம் 30 காசாக உயர்த்திக் கொடுத்தால்தான் உண்மையிலேயே மதிய உணவு கொடுக்க முடியும். ஹாஸ்டல்களில் உள்ள மாணவர்களுக்கு உணவு மானியமாக ஒரு மாணவனுக்கு 20 ரூபாயாக இருந்தது 25 ரூபாயாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. அதுவும் குறைந்ததுதான். அந்தத் தொகையை 30 ஆக உயர்த்த வேண்டும்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

சலவைத் தொழில், முடி திருத்தும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குச் சென்னை நகரத்தில்தான் பலவகையான உதவிகள், கருவிகள் வழங்கப்படுகின்றன. மாநிலத்திலுள்ள மற்றப் பகுதிகளிலும் இவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த உதவி கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் இந்த உதவியைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநிலத்திலுள்ள அலுவலகம் அரிசனங்களுக்குத் தனியாகவும், பின் தங்கியவர்களுக்குத் தனியாகவும் இரண்டாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. ஆனால் மாவட்டங்களிலே ஒரே அதிகாரியின்கீழ்தான் செயல்பட்டு வருகிறது. இதனால் எல்லா வேலைகளும் தாமதப்படுகின்றன. அரிசனங்கள் முன்னேற்றமும் தடைப்படுகிறது; பின்தங்கியவர்கள் முன்னேற்றமும் தடைப்படுகிறது. மாவட்ட அளவிலும் இந்த அலுவலகத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதன் மூலந்தான் அரசாங்கம் இந்தத் துறையில் செய்ய நினைக்கிற காரியங்களை வேகமாகச் செய்ய முடியும்.

வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும்போது ஒரு வேலைக்குப் பணக்கார வீட்டுப் பையன் ஒருவனும், ஏழை பின்தங்கிய வீட்டுப் பையனும் வந்தால் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஏழை பின்தங்கிய பையனைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு அனுப்ப வேண்டும்.

பி.யு.சி. வரை இலவசமாகக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. வருமான வரி கட்டக்கூடியவர்களுடைய குழந்தைகளுக்குக் கட்டணங்களை வசூலிக்கலாம். அம்மாதிரி வசூலிப்பதன் மூலம் குறிப்பிட்ட தொகை அரசுக்குக் கிடைக்கும். அந்தத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியும். இதுபற்றி அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும்.

ஆவணப் பதிவுத் துறை திறமையாக வேலை செய்து வருகிறது. அந்தத் துறைக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நல மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியத்திற்காக இன்றைய தினம் 6 கோடி 18 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகுதான் பிற்பட்டோர் நலத்திற்காகத் தனி அமைச்சரையே போட்டு ஒரு கோடி 6 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது இன்றைய தினம் 6 கோடி 18 லட்சம் ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதற்காக நம்முடைய அரசைப் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் 100-க்கு 60 பங்கு உள்ள பிற்பட்டோர் நலத்திற்காக திரு. சட்டநாதன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழுவை அமைத்து அந்தக் குழுவின் சிபாரிசுகளில் பலவற்றை நம்முடைய அரசினர் அமலுக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

1974 மார்ச் 16]

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

அரசுப் பணிகளுக்குப் பிற்பட்ட மக்களில் இருந்து முன்பு 25 சதவிகிதம் பேர் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்றிருந்ததை இன்று 31 சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருப்பதற்காக உண்மையிலேயே நம்முடைய அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அப்படி உயர்த்தப்பட்டபடி அரசுப் பணிகளுக்கு ஆட்கள் எடுக்கப்படுகிறார்களா நடைமுறையில் என்பதை அரசு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்திலே இன்றையதினம் பிற்பட்டோர் நல மாணவர்களுக்காக நூற்றுக் கணக்கான மாணவ விடுதிகளைத் துவக்கி அதன் மூலம் ஏழை எளிய மாணவர்கள், தங்கள் நிதிநிலையை அனுசரித்து படிக்க முடியாதவர்கள் எல்லாம் இவ்வாறு துவக்கப்பட்டிருக்கும் ஹாஸ்டல்களில் தங்கிப் படிப்பதற்கு நல்ல வாய்ப்பை அரசு செய்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் ஆ.கே. பேட்டை, நெடியம் போன்ற கிராமங்களில் ஹாஸ்டல்கள் வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடப்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு அந்த இரண்டு இடங்களிலும் ஹாஸ்டல்களைத் துவங்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் அரிசன மக்களுக்கு வீட்டு மனை அளிக்கப்படுவது போன்று பிற்பட்ட நல மக்களுக்கும் நாடு முழுவதும் வீட்டு மனைகள் இலவசமாக அளிக்கவேண்டும். அதற்குத் தேவையான நிதியை மத்திய அரசிடத்திலிருந்து பெற்றுவது அந்த ஏழை பிற்பட்ட மக்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது சலுகைகளைப் பெற ஆண்டு வருமானம் இரண்டாயிரம் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இதனால் மிகவும் ஏழையாக இருக்கக்கூடியவர்கள் கூட சலுகைகளைப் பெறமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இரண்டாயிரம் என்பதை குறைந்தது நாலாயிரம் அல்லது ஐயாயிரம் வரை என்று நிர்ணயித்தால் ஏழை எளிய பிற்பட்ட நல மக்கள் பயன்பெற வாய்ப்பு ஏற்படும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் உள்ள பல மாணவர் விடுதிகள் அரசு கட்டடத்தில் இல்லை. வாடகைக் கட்டடத்தில் இருக்கின்றன. வாடகைக் கட்டடங்கள் நல்ல கட்டடங்களாக இருப்பதில்லை. சுகாதார நிலையில் படிக்க வாய்ப்பில்லை. அதைத் தவிர்க்க அரசு முன்வரவேண்டும். அரசே இதற்கான கட்டடங்களைக் கட்ட நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

கடந்த ஆண்டு இதே பட்ஜெட்டைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருந்தபோது நம்முடைய அரசின் சார்பில் 200 ஹாஸ்டல்கள் அரசு வங்கிகளில் இருந்து பணத்தைக் கடனாக பெற்று கட்டடங்கள் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற திட்டத்தை அன்றைய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரை அதுபோன்ற நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும். அந்த மாதிரி அரசு கட்டடங்களைக் கட்ட முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1974 மார்ச் 16]

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

அடுத்தபடியாக, நெசவாளர் சமுதாயத்தில் உள்ள மக்கள், செங்குந்தர்கள் இன்றைய தினம் மிகவும் அல்லலுக்குக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு, அரசுப் பணிகளுக்கு ஆள் எடுக்கும்போது அவர்களுக்கு தனி சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெல்பேர் ஆபீசர்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒருவர் என்றுதான் இருக்கிறார். அவர்கள் ஹரிஜன நலத் துறையையும் பிற்பட்டோர் நலத் துறையையும் சேர்ந்து பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களது பணி மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக எந்தக் காரியங்களை அரசு நல்ல முறையில் திறம்படச் செய்யவேண்டுமென்று கருதுகிறதோ அந்தக் காரியங்கள் செயல்படுத்தப்பட முடியாமல் நிற்கின்றன. எனவே மாவட்டத்திற்கு ஒரு வெல்பேர் ஆபீஸர் என்பதற்குப் பதிலாக ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒரு வெல்பேர் ஆபீஸர் என்று நியமித்து பணியாற்றுவது நல்லதாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, சப் ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களுக்கு அரசுக் கட்டடங்கள் கட்ட வேண்டும். அதில் என் திருத்தணித் தொகுதியில் இரண்டு இடங்களில் கட்டடம் இல்லாமல் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். நல்லசாமி : தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 608 லட்சம் ரூபாய்க்கான மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்டோருக்கு என சில சலுகைகள் அரசால் வழங்கப்படுகின்றன. பிற்பட்டோர் நலனுக்காக சலுகைகள் அளிக்கப்படுவதில், பிற்பட்டோர் வகுப்பினரில் வசதி படைத்தவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பது நடைமுறை உண்மை. அப்படிப் பார்க்கும்போது தமிழ்நாட்டில் கூட்டமாக வாழக்கூடிய உழவர்களை, ஏரை நம்பி வாழும் ஒரு பெரிய சமுதாயத்தினர் பிற்பட்டோர் வகுப்பில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அந்தக் கூட்டம்தான் கெளண்டர்கள் கூட்டம். அதுதான் உழவர் படையாக இருக்கக்கூடிய பெருங்கூட்டம். ஒண்டிக் கோவணத்தைக் கட்டிக்கொண்டு ஏரை ஏற்றி பத்து மணிக்கு கஞ்சிக் கலையம் வந்தவுடன் கையில் சோறை ஏந்திக் குடிக்கக் கூடிய இந்த பாட்டாளிக் கூட்டம் இந்த பிற்பட்டோர் லிஸ்டில் இல்லை. ஆகவே தங்கள் மூலம் நான் வேண்டிக் கொள்வது எல்லாம் அவர்களை பிற்பட்டோர் லிஸ்டில் சேர்க்க வேண்டும்.

இந்த நாட்டுக்குத் தேவையான உணவை உற்பத்தி செய்யும் அந்தப் பாட்டாளி மக்கள் கூட்டத்தை பாராமல் இருப்பது சரியல்ல. அந்தச் சமுதாயத்தில் இருந்து படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள் பிற்பட்டோருக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் தங்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை வேதனையோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1974 மார்ச் 16]

[திரு. எஸ். நல்லசாமி]

பாலங்கட்டி கௌண்டர்கள், நாட்டுக் கௌண்டர்கள், கொங்கு நாட்டு வேளாளர்கள் என்று 97 சதவிகிதம் கொண்ட உழவர் கூட்டம் இருக்கிறது. சட்டசபை முடிந்த பிறகு நான் என் தோட்டத்தில் போய் ஏர் பிடித்து உழுது கொண்டிருக்கிறேன். அப்படி வாழ்க்கை நடத்தக் கூடிய இந்த உழவர் கூட்டத்தை சற்று கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று ஒரு மெமோராண்டம் தயாரித்திருக்கிறோம். நாங்கள் எல்லோரும் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களின் தாள் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறோம், எங்கள் குறைகளை சற்று கேளுங்கள் என்று.

மேற்குப் பகுதியில், கோவை, சேலம், திருச்சி, மதுரை மாவட்டங்களில் கௌண்டர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் இந்த அரசாங்கச் சலுகைகள் கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள், பல ஆண்டுகளாக, நம் அரசு வந்த பிறகு என்றல்ல, பிற்பட்டோர் வகுப்பினர்களுக்கு சலுகைகள் வந்த காலத்திலிருந்து இந்தக் கூட்டத்திற்கு அந்தச் சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை என்று நாங்கள் வேதனைப்படுகிறோம். ஆகவே, அந்த வேதனையை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அல்லது வேறு ஒரு முறையைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

பொருளாதார அடிப்படையில், மம்மட்டியை கையில் எடுத்துக் கொண்டு, தலையில் மூட்டை எடுத்துக்கொண்டு, கஞ்சிக் கலையத்தை வைத்துக்கொண்டு, ஜாக்கட் கூட இல்லாது பெண்கள் போகக்கூடிய அளவிற்கு செல்லக் கூடிய இந்தப் பாட்டாளி மக்களை தனியாகப் பிரித்து அவர்கள் எல்லோரையும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாக எடுத்துக் கொள்வது சாலச் சிறந்தது. எந்த சமுதாயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, கௌண்டர் சமுதாயமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயமாக இருந்தாலும் சரி அன்றாடம் உழைக்கக்கூடிய பாட்டாளி மக்கள் கொண்ட கூட்டத்திற்குத்தான் முதல் இடம் என்று கொண்டு வந்தால் வருக வருக என்று வரவேற்க பாட்டாளி மக்கள் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

இப்போது இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு கீழ் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு சலுகை என்றிருக்கிறது. தினசரி, அன்றாடம் வேலை செய்து வாழக் கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 43 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாதச் சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்கள் அல்ல. கடைநிலை ஊழியர்களைப் போல் அவர்களுக்கு பிக்ஸட் வருமானம் கிடையாது. நெல்லப்பனுக்கு ஒரு நாள் கூலி கிடைக்கும், கந்தப்பனுக்கு ஒரு நாள் கூலி கிடைக்கும், செல்லப்பனுக்கு ஒரு நாள் கூலி கிடைக்கும் என்று இப்படி வாரத்திற்கு நான்கு நாட்கள்தான் வேலை கிடைக்கக்கூடிய அந்த பாட்டாளி மக்கள் கூட்டத்தை பின்தங்கியோர் வகுப்பினர் லிஸ்டில் சேர்த்துக்கொண்டால் நல்லது. அன்றாடம் உழைத்து தழும்பேறிய கரங்கள் கொண்ட அந்தப் பாட்டாளிக் கூட்டம் மேற்குப் பகுதியில் அந்த நான்கு மாவட்டங்களில் உள்ளனர். அந்தச் சமுதாயத்தை பின்தங்கிய வகுப்பினர் லிஸ்டில் சேர்க்க வேண்டும் என்று தங்கள்

[திரு. எஸ். நல்லசாமி]

மூலம் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை வேண்டி வேண்டி அவர்கள் தான்பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாங்கள் அவர்களை எங்கள் காலம் பூராவும் மறக்காமல் நினைப்போம் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசும் வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நான் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு உண்மையை ஒத்துக்கொள்கிறோம். நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பிற்பட்ட இனத்தை முன்னேற்ற வேண்டும் என்ற ஒரு துடிப்பு இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன், எதிர்கட்சியில் நான் இருந்தாலும். அந்தத் துடிப்பு நல்ல முறையில் இன்னும் துரித வேலையில் இறங்கவேண்டும். என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

பல இக்கட்டான நேரங்களில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது 'நான் ஒரு பிற்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்தவன், மேற்குடி மக்கள் எங்களை ஆதரிப்பது கிடையாது' என்று சொல்லும்போது அவர்களுக்கு பிற்பட்ட வகுப்பினரின் மீதுள்ள அக்கறையைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

இன்று எவ்வளவோ கார்ப்பரேஷன்ஸ் வைத்திருக்கிறோம். அதே போல் இந்தப் பிற்பட்ட வகுப்பினரின் நலன்களுக்காக, அவர்களை முன்னேற்றுவதற்காக, ஒரு பாக்வேர்ட் கிளாஸஸ் கார்ப்பரேஷன் என்ற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி தேசியவங்கிகளிடம் இருந்து பணம் பெற்று, இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து பணம் பெற்று, நீங்கள் கொடுக்கிற பணத்தையும் கொண்டு, ஒரு துடிப்புள்ள பிற்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்த ஒருவரை அதற்குத் தலைவராகப் போட்டு பிற்படுத்தப்பட்ட இன மக்களை முன்னேற்றுவதில் வழிவகை காணவேண்டும். [திரு வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : உங்களையே போட்டுவிடலாம்]!

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தாங்க யு. போடக்கூடியவர்கள் சொல்லவில்லை, போடமுடியாதவர் சொல்கிறார்.

என்னென்ன சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று யோசிக்கக்கூட காலம் இல்லாத அளவிற்கு ஒன்றுக்கொன்று பிரச்சனைகள் பின்னிக் கொண்டு இருக்கின்றன. இப்போது டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்பேர் ஆபீசர்ஸ் பார் ஹரிஜன்ஸ் அன்ட் பாக்வேர்ட் கிளாஸஸ் என்றிருக்கிறது. அதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். ஹரிஜன்ஸ்க்கு என்று ஒரு தனி நல அதிகாரியும், பாக்வேர்ட் கிளாஸஸ்க்கு என்று ஒரு தனி நல அதிகாரியும் போட வேண்டும். இப்போது நாம் 169 லட்சம் ரூபாய் ஸ்காலர்ஷிப்ஸ்க்காக கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். 1969-70-ல் பார்த் தால் பிற்பட்ட இனத்தவருக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட ஸ்காலர்ஷிப் தொகையில் 144 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவிடப்பட்டு 25 லட்சம் ரூபாய் ஸரண்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏன்? வருட வருமானம் 2,000 ரூபாய்,

1974 மார்ச் 16]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

40 சத விகிதம் மார்க்ஸ் என்று வைத்திருக்கிறோம். நாம் ஒதுக்கிய பணத்தைக் கூட பயன்படுத்த முடியாத அளவிற்கு இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கக் கொடுத்தோம் என்று சொல்வதில் என்ன பயன் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த 2,000 ரூபாய் என்பதை ரூ. 6,000 என்ற அளவிற்கு உயர்த்தவேண்டும் என்று வெட்டுத் தீர்மானம் கூட கொடுத்திருக்கிறோம். உங்கள் கணக்குப்படி பார்த்தால் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 180க்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடையாது. நான் 1957-ல் இருந்து சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன் இந்த இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்ற லிமிட்டை உயர்த்த வேண்டுமென்று. 74 வந்தும் கூட ரூ. 2,000 என்றுதான் இருக்கிறது ஆண்டு வருமானம். ரூ. 1,500-ல் இருந்து ரூ. 2,000 ஆக்கினீர்கள். *Margin is very little.* சாதாரண ஆள் கூட ரூ. 300 சம்பளம் வாங்கமுடிகிறது. ஒரு ஆசிரியர் சம்பளம் கூட இதற்கு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே தயவுசெய்து இந்த ஆண்டு வருமானம் ரூ. 2,000 என்பதை ரூ. 6,000 என்று உயர்த்துவதற்கு வழிவகை செய்தால் அதிகப்படியான மாணவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும்.

ஒரு மாணவனை படிக்க வைத்துவிட்டால் அந்தக் குடும்பமே முன்னேறிவிடும். எனவே, தயவுசெய்து அரசு இதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பிற்பட்டோருக்கு கிணறு வெட்டுவதற்காக ரூ. 2,000 கடன் கொடுக்கிறார்கள். இந்த ரூ. 2,000த்தை மொத்தமாகக் கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை. அதைத் தவணை முறையில் கொடுப்பதால், அந்தத் தவணை பணமே கிணறு வெட்டுவதற்கு முன்பு செலவழிந்து விடுகிறது. அவர்கள் கடன்காரர்களாக ஆகி கிணறும் வெட்டாமல் தெருவில் நிற்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அரசே கிணறு வெட்டிக்கொடுத்து விட்டு, அவர்களிடமிருந்து தவணை முறையில் அந்தக் கடன் தொகையை வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் காலத்தில் இருக்கும் விலைவாசியில் ரூ. 2,000-க்கு கிணறு வெட்ட முடியாது. ஆகவே, அரசே பிற்பட்டோர் நலத்துறை மூலமாக கிணறு வெட்டிக் கொடுக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட மக்களுக்கு மனைப் பட்டா வழங்குவதற்காக மத்திய அரசு உதவி தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. எப்போது பார்த்தாலும் மத்திய அரசு உதவி செய்ய வில்லை, என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற நீங்கள், மனைப் பட்டாக்கள் வழங்குவதற்காக ஆகும் முழுச் செலவிற்கும் மானியம் அளிப்பதாக மத்திய அரசு சொல்லியிருப்பதை ஏன் நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை.

அந்த மக்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதற்காக புறம்போக்கு நிலங்கள் அல்லது ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நிலங்கள் இவற்றைக் கையகப்படுத்தி கிராமத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு ஏன் நீங்கள் மனைப் பட்டா வழங்க

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

முன்வரவில்லை. அதிலே அக்கறை காட்டாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? எந்தெந்த மாவட்டத்திற்கு எவ்வளவு பணம் தேவை, எவ்வளவு மக்கள் இருக்கிறார்கள், எவ்வளவு நிலம் தேவை என்பதைக் கணக்கில் எடுத்து, மனைப் பட்டா வழங்க ஏன் அரசு முற்படவில்லை? மத்திய அரசும் முழுப் பணம் தரத் தயாராக இருக்கிறது. இதற்குக் கூட ஒரு பெரிய அரசியல் பிரச்சனை உருவாக்குவதற்கு வேண்டிய நிலைமைக்குக் கொண்டுவிடப் போகிறீர்களா? செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்தால் மட்டும் போதாது; செய்யும் பல காரியங்கள் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டிய முறையில் இருக்கவேண்டுமென்றும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்காக கடன் வசதி தருவதால் பிரயோசனம் இல்லை. அவர்கள் மாவட்டங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவும் அரசு முன்வரவேண்டும். அவர்கள் நல்ல ஒரு சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையில் (என்விரான்மென்ட்) வாழ்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்கள் நல்ல முன்னேற்றம் அடைய முடியும். இந்த வீடு கட்டிக்கொள்வதற்காகக் கொடுக்கப்படும் உதவித் தொகை மிகவும் குறைந்த அளவில் இருக்கிறது. இந்த பேக்வார்ட் கிளாஸ் பீபிள்ஸுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்காக ஒரு தனி இலாகா ஏற்படுத்த வேண்டும். இன்று ஹவுசிங் போர்டு, சிலம் கினியரன்ஸ் போர்டு கட்டுகிற வீடுகளில் ஒரு பர்சன்டேஜ் பிற்பட்ட மக்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கலாம். அதற்கு வழிவகை செய்ய இந்த அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு லோ இன்கம் குரூப் மாணவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கிறோம். அதிலே 200 லோன் அப்பிளிகேஷன்களுக்கு பணம் கிராண்ட் செய்யலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது—ஆனால் 35 பேருக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? அதிகாரிகள் தடங்கல் செய்தார்களா? அல்லது காலதாமதம் செய்தார்களா? ஒழுங்கான முறையில் அப்பிளிகேஷன் பிராசஸ் செய்யப்படவில்லையா? அல்லது அப்பிளிகேஷன் வரவில்லையா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பணத்தை ஒதுக்கிவிட்டால் மட்டும் போதாது; அந்தப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் அரசு அவ்வப்போது கண்காணித்துக்கொண்டு வரவேண்டும்.

இன்றைக்கு பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு என்று தனியாக பள்ளிகள் நடத்தப்படுகின்றன. கல்வி இலாகாவில் அரிசனங்களுக்கு என்று தனியாகப் பள்ளிகள் திறந்து இருக்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷன் பள்ளிகள் நிறைய இருக்கின்றன. நகராட்சிகளும் பள்ளிகளை நடத்துகின்றன. இப்படி பல வகைகளில் பள்ளிகளை நடத்திக் கொண்டிருக்காமல் கல்வி இலாகாவே ஒட்டு மொத்தமாக எல்லாக் கல்வி நிலையங்களையும் வைத்துக்கொண்டு நடத்த வேண்டும். It should be under the charge of Director of Elementary Education, Director of Secondary Education and Director of Collegiate Education. அப்போது தான்

1974 மார்ச் 16]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கல்வியின் தரம் ஒரே முறையில் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கும். இல்லை யென்றால், அரிசன் வெல்பேர் ஸ்கூல் என்றால் அக்கறை இருக்கும், பேக்வார்ட் கிளாஸ் ஸ்கூல் என்றால் அக்கறை இருக்காது. அதோடு இப்படி 8 அதிகாரிகள் கையில் இருந்தால் அது, Too many cooks spoil the broth. பல சமையல்காரர்கள் சேர்ந்து சூப் கெட்டது என்ற முறையில்தான் இருக்கும். ஆகவே, தயவு செய்து இந்த நிலையை மாற்ற கல்வி இலாகா துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், எல்லாப் பிள்ளைகளையும் ஒன்றாக இணைத்துப் படிக்கவைத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் முன்னேறுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். Children belonging to the Harijan, Forward and Backward communities must be put in the same school. அப்போது நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் வருவதற்கு முடியும். இதை நீங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, டோபிகாடு, சல்வைத் துறை சல்வைத் தொழிலாளர் களுக்குக் கட்டித் தரவேண்டும். இப்போது பஞ்சாயத்துக்கள், கார்ப்ப ரேஷன்கள், நகராட்சிகள் ஆகியவற்றிற்கு அரசாங்கம் பாதி பணமாகவும், பாதி கடனாகவும் கொடுத்து உதவி செய்து வருகிறது. எந்தப் பஞ்சாயத்து ஒழுங்காக டோபிகாடு கட்டியிருக்கிறது?

உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால், சைதாப்பேட்டை மர்மலாங் பிரிஜ்ஜுக்குக் கீழே, 1962-லே யிருந்து சொல்லிப்பார்க்கிறேன், ஒரு டோபி காடு கட்டித் தரவேண்டுமென்று. ஏதோ அதில் ஒரு முழு அக்கறை இல்லாதது போல் இருக்கிறது. இன்னும் அது கட்டித் தரப்படவில்லை. ஆகவே, தயவுசெய்து நீங்கள் பணத்தை கார்ப்பரேஷனுக்கு, முனிசி பாலிட்டிக்குக் கொடுக்க வேண்டாம். நீங்களே, அரசாங்கமே ஏன் அதை பிற்பட்டோர் நலத் துறை மூலம் கட்டித் தரக்கூடாது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால், பாதிப் பணம் மானியம், பாதிப் பணம் கடன் என்று முதலில் கொடுத்தாலும் அது பிறகு முழுப் பணமும் மானியமாக ஆக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, மொத்தமாக நீங்களே மானியம் போட்டு, நீங்களே டிபார்ட் மென்ட் மூலம் கட்டிக்கொடுங்கள். இந்த சல்வைத் தொழிலாளர் களுக்கு வேண்டிய சோடா ஆஷ் கிடைக்கவில்லை. கள்ளச் சந்தையில் விற்றுவிடுகிறார்கள். கோட்டா ஒருவர் கையில் இருக்கிறது. ஆனால், அவருக்கு சோடா ஆஷ் கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே, சல்வைத் தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான இந்தப் பொருளை நேரடியாகவே அவர் களுக்கு வழங்கச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 16]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இப்போது போர்டிங் கிரான்ட்ஸ் ரூ. 25 தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அது போதாது. அதுவும் தனியார் நடத்தும் ஹாஸ்டலில் ரூ. 25 தான் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால், அவர்கள் சேவா மனப்பான்மையோடு தாங்கள் மிச்சப் பணத்தை போட்டு நடத்திக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தில் இல்லை. அவர்களில் பலர் அதை ஒரு கமர்சியல் கன்சர்ன் என்ற முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். இந்த ரூபாய் 25—லேயே ஏதாவது மிச்சம் பிடிக்கலாமா என்று பார்க்கிறார்கள். ஆகவே, முடிந்தவரை அரசாங்கமே இந்த ஹாஸ்டல்களை நடத்த வேண்டும். அப்படியில்லையென்றால் தனியார் இடத்தில் ஹாஸ்டல் நடத்துவதற்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். அவைகள் சரியாக நடத்தப்படுகின்றனவா என்று பார்ப்பதற்கு பேக்வார்ட் கிளாஸ் அட்வைசரி கமிட்டி இருக்கிறது அது ஏதோ இரண்டு முறை வருடத்திற்குக் கூடிக் கலைகிறது என்று இல்லாமல்—ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சென்று அந்த ஹாஸ்டல்கள் ஒழுங்காக நடத்தப்படுகின்றனவா, அங்கே தரும் உணவின் தரம் நல்ல முறையில் இருக்கிறதா என்று கண்காணிக்க வேண்டும். அப்படி செய்தால் அது பின்தங்கிய மக்களுக்குச் செய்த நல்ல உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

காலேஜில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ரூபாய் 60, 70 என்று உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. பல மாணவர்கள் விடுதியில் தங்கிப் படிக்க முடிவதில்லை. இதனால் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் செலவை சரிகட்ட முடியவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கமே அவர்களுக்கு ஆங்காங்கு விடுதிகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். அப்படி விடுதி கட்ட வசதியில்லையென்றால், அந்த மாணவர்களுக்குச் செலவைச் சரிக்கட்டும் விதத்தில் பணம் கொடுக்க முன்வரவேண்டும்.

சில கல்லூரிகளில் பெண்களுக்கு விடுதி இல்லை. குறிப்பாக, சட்டக் கல்லூரியில் இருக்கும் மாணவிகளுக்கு விடுதி இல்லை. மாநிலக் கல்லூரி நடத்தும் விடுதியில்தான் தங்க வேண்டும். அல்லது சேவாசதன், ஓர்க்கிங் உமன் ஹாஸ்டல் போன்றவற்றில்தான் அவர்கள் ஒட்டிக் கொண்டு படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களெல்லாம் இந்தச் சலுகை பெற முடியவில்லை. ஆகவே, ரெகக்னைசிடு ஹாஸ்டல் என்ற இடங்களில் படித்துக் கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு இந்த உதவிப் பணம் கொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பர்மா அகதிகளில் 100-க்கு 90 பேர் பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் பிரச்சீனையில் நாம் எந்த அளவுக்கு அக்கறை காட்டியிருக்கிறோம்? வங்க தேசத்து மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட நிதியில் 20-ல் ஒரு பங்குகூட அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. நீங்கள் வாதாடினால் நாங்கள் சகல ஆதரவும் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். நல்ல காரியங்களை நாம் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லி உதவிகளைப் பெற வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் பர்மா அகதிகளுக்காக பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சரியானபடி காலனி கட்டித் தரப்படவில்லை. கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் கொடுப்பதும் போதவில்லை. அவர்களுக்கு தரப்படும் ரூ. 2,000-ல் கடன் கட்டிக் கொள்ள முடியவில்லை, கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

1974 மார்ச் 16]

திரு. எம். சண்முகம் : கிணறு வெட்டுவதற்கு பணம் அந்தந்த இடத் தின் தன்மை பொறுத்து தரப்படுகிறது. கோயம்புத்தூரில் ரூ. 20,000, ரூ. 30,000 என்று கூட ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தேவையான பணம் தரப்படுகிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த.ந. அனந்தநாயகி : நீங்கள் சொல்வது அக்கிரகஸூரல் டிபார்ட்மெண்ட் கொடுக்கிற பணம். நான் சொல்வது பாக்வார்ட் கிளாஸ் இலாகா டிமாண்டிலே சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து. இன்னொரு ஓரோ சேர்த்துக்கொண்டீர்கள் என்றால் நல்லதுதான். அல்லது நீங்களே கிணறு வெட்டி விடுங்கள். நீங்கள் கிணறு வெட்டிக் கொடுத்து விட்டு, அவர்களிடமிருந்து பிறகு மொத்தப் பணத்தையும் தவணை முறையில் வசூலித்துக் கொள்ளுங்கள். கஷ்டமே இருக்காது.

[பிற்பகல்-1:00]

பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்கு செய்யக்கூடிய வீட்டுவசதிகள் துரிதமாக செய்யப்பட வேண்டும். பல்லாயிரக்கணக்கான அகதிகள் வீட்டு வசதி இல்லாமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதிகளை துரிதமாகச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பீச் ரோடிலுள்ள பர்மா அகதிகளின் கடைகளை அங்கேயே இருக்க அமைச்சர் அவை கருணை கூர்ந்து அனுமதித்திருக்கிறது. அங்குள்ள கடைகளை ஒழுங்காக அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். வாங்குபவர்கள் வசதியாக வந்து வாங்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். முன்பு நிழலுக்கு இருந்த மரங்களைக்கூட வெட்டிவிட்டார்கள். இப்பொழுது வெய்யிலிலும், மழையிலும் நின்றுகொண்டுதான் அந்தக் கடைகளில் வாங்கு வோர்கள் வாங்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் அங்கே நல்ல முறையில் கடைகளைக் கட்டிக்கொள்வதற்கு வேண்டிய உதவிகளை அளிக்க வேண்டும். போக்குவரத்துக்கு வசதியையும் செய்து தர வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அந்த பர்மா அகதிகளுடைய பொருளா தாரம் வெகுவாக உயர ஹேதுவாக இருக்கும்.

பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்கு ரப்பர் தோட்டங்கள், தேயிலைத் தோட்டங்கள் இப்படிப்பட்ட தோட்டங்களை அளித்து வசதி ஏற்படுத்தித் தரப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், இன்னும் அதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எனக்குத் தெரியும். ஒரு பர்மா அகதி கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் வருஷக் கணக்கில் அலைந்து, காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு இருக்கக்கூடிய டைரக்டர் ஆஃப் ரிஹாபிலிட்டேஷன் அவர்களைப் பார்த்தாலும் கூட வருடக்கணக்கில் தாமதம் ஆகிறது. அப்ளிகேஷன் ப்ரொஸஸ் செய்வதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. கொடுக்கக்கூடிய கடனை தவணைகளில் கொடுப்பதனால் அவர்களுக்குப் பயன் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. பிற்பட்ட மக்கள் நம்மை நம்பி ஓடி வந்தவர்களுக்கு நாம் செய்யக்கூடிய வசதிகளை துரிதமாக செய்து கொடுக்க வேண்டும். செய்கின்ற காரியங்களை துரிதமாகச் செய்தால் தான் பலன் அடைய முடியும் என்பதை இந்த அரசு புரிந்துகொண்டு, துரிதமாகச் செயல்பட வேண்டும்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அடுத்து, சிட் பண்ட்ஸைப் பொறுத்தவரையில் அதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. சிட் கம்பெனிகளில் பல கம்பெனிகள் மக்களிடமிருந்து பணத்தை வசூலித்துவிட்டு சரிவர இயங்காமல் அவர்களை வதைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் ஒழுங்காக சிட் கம்பெனிகளை கண்காணிப்பது கிடையாது. இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் போய் ஒழுங்காக செக்யூரிட்டி இருக்கிறதா என்று பார்ப்பது கிடையாது. பல சிட் கம்பெனிகளை நடத்துபவர்கள் ஒகோ என்று எல்லோரிடமும் பணத்தை திரட்டிக் கொண்டு ஒரே நாளில் மூடிவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். மக்கள் குருவி மாதிரி பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, நடுத்தர மக்கள் எத்தனையோ அவதிக்குள்ளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 23,000 சிட் கம்பெனிகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த சிட் கம்பெனிகள் ஒழுங்காக செயல்படுகின்றனவா, இவைகளுக்கு சொத்து பாதுகாப்பு, செக்யூரிட்டி இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் இதற்காக ஒரு தனி இலாகாவையாவது அமைத்து, உடனுக்குடன் இவைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். மக்களை ஏமாற்றக்கூடிய சிட் கம்பெனிகள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவைகளைச் சரிவர கண்காணிக்க வேண்டும்.

மற்றொன்று, கவனிக்க வேண்டிய விஷயம். நான் கூட இதுபற்றி வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ்களில் குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. கழிவு இடம் கிடையாது, ஒழுங்கான ஆபீஸ் கிடையாது, நான்கு கால் கொண்ட நாய்காலி கிடையாது. பெஞ்ச் கிடையாது. இப்படி இருக்கக்கூடிய நிலையை நிச்சயம் கவனிக்க வேண்டும். இந்த அவல நிலையை நீக்கி, நிச்சயம் வேண்டிய வசதிகளைத் துரிதமாகச் செய்வதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதையெல்லாம் செய்வதற்கு உங்களுக்கு நேரம் இல்லாமல் இல்லை...

திரு. கு. காமாட்சி : அம்மையார் அவர்கள் அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பாக பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய நிலையைத் தீர்மானிப்பதற்கு பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறாரே அதில், அதுபற்றி அம்மையார் அவர்களுடைய கருத்தை என்ன என்று சொல்வார்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நல்லவேளையாக ஞாபகப்படுத்தினார்கள். லோ இன்கம் குரூப்புக்கு ரூ. 14 லட்சம் மத்திய சர்க்கார் தந்துகொண்டிருந்ததை நிறுத்திவிட்டார்கள். அதை விட்டுவிட்டீர்கள். அதையாவது கேட்டு வாங்கக் கூடாதா? பொருளாதார அடிப்படையில் பிறப்பட்டவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் ரூ. 14 லட்சம் நமக்கு ஒதுக்கியிருந்தது...

திரு. கு. காமாட்சி : பின்தங்கிய நிலையைத் தீர்மானிப்பது பொருளாதார நிலைமையின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும் என்று திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?

1974 மார்ச் 16]

திருமதி த.ந. அனந்தநாயகி : நான் பிற்பட்ட நலத் துறை மான்யத் தின்மீது பேசும்பொழுது கேட்டால் கருத்து எப்படி இருக்கும்? பொருளாதார அடிப்படையில் கொடுக்கலாம். தவறு கிடையாது என்றுதான் சொல்கிறேன். அதையும் இந்த அரசு கேட்டு வாங்கவில்லை. மத்திய அரசு அதற்காக ரூ. 14 லட்சம் கொடுத்து வந்தது. 1969-70-ல் நிறுத்தி விட்டது. ஏன் நீங்கள் அதை தட்டிக் கேட்கக்கூடாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நண்பர் காமாட்சி அவர்கள் சொல்வதை, ஜாதி அடிப்படையில் இல்லாமல் பொருளாதார அடிப்படையில் பின்தங்கிய நிலை தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து அவர்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர் சுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தில் இருக்கிறது. சமுதாய அடிப்படையில் இந்த பிற்பட்டோர் நலத்துறை அவர்களுக்கு சலுகைகளை வழங்குவது சரியா, அல்லது சமுதாய அடிப்படையை விட்டுவிட்டு பொருளாதார அடிப்படையில் பெருவாரியான நோக்கு வேண்டுமா என்பதே அவர்களுடைய கேள்வி. அதற்கு அம்மையார் என்ன விளக்கம் அளிக்கிறார்கள்.

திருமதி த.ந. அனந்தநாயகி : கட்சியின் சார்பாக கொடுக்கப்படவில்லை. திரு.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அவர்களுடைய எண்ணத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். பிற்பட்டோர் நலத் துறை பொருளாதார அடிப்படையில் சலுகைகளை வழங்கவேண்டும் என்று அவர் கருத்து சொல்லியிருக்கிறார். Social backwardness is also clubbed along with the economic backwardness. பிற்பட்டவர்களுக்குக் கட்டாயம் கொடுக்க வேண்டும், நிறுத்தக்கூடாது. இரண்டு சக்திகளும் ஒன்றுபட வேண்டும். சோஷல் பாக்வேர்ட்நெஸ் எகனமிக் பாக்வேர்ட்நெஸைச் சார்ந்ததுதான். சோஷல் பாக்வேர்ட்நெஸ், எகனமிக் பாக்வேர்ட்நெஸ் ஆகிய இரண்டு பாக்வேர்ட்நெஸையும் தீர்க்க வேண்டும். ஒன்றை விட்டுவிடுங்கள் என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? அதற்கும் நீங்கள் உதவி செய்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் பொருளாதார அடிப்படையில் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் நீங்கள் உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ரூ. 14 லட்சம் இதற்காக மத்திய அரசு கொடுத்து வந்தது. அதை விட்டுவிட்டீர்கள். அதை நாம் வாங்கிக் கொண்டு பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு பொருளாதார அடிப்படையில், சமுதாய அடிப்படையில் பிற்பட்ட நிலையில் இல்லாமல், லோ இன்கம் குரூப்-ல் உள்ளவர்களுக்கு பொருளாதார அடிப்படையில் சலுகைகள் வழங்கலாம். அந்த நன்மை நமக்குக் கிடைத்து வந்தது. அதை இப்பொழுது நிறுத்திவிட்டார்கள், மத்திய அரசினர். அதை வாங்குவதற்கு நீங்கள் தவறிவிட்டீர்கள். அந்த ரூ. 14 லட்சம் நிதியை மத்திய அரசிடமிருந்து திரும்பிக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொண்டு, விடைபெறுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, பொருளாதார அடிப்படையில் பிற்பட்டோர்களுக்கு உதவி அளிக்க வேண்டும் என்ற கருத்து தனிப்பட்ட கருத்து. ஒரு கட்சியினுடைய கருத்து இல்லை. ஒவ்வொரு

[1974 மார்ச் 16]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கட்சியிலும் இரண்டு விதமான கருத்து இருக்கிறது. பொருளாதார அடிப்படையில் பிற்பட்டவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதுதான் அவசியம் என்பது ஒரு கருத்து. சமுதாயத்தில் பிற்பட்டவர்களுக்குத்தான் அந்த உதவி அளிக்க வேண்டும் என்பது இரண்டாவது கருத்து. எந்தக் கட்சியும் இதுதான் சரி, அதுதான் சரி, என்ற முடிவுக்கு வரவில்லை. அவரவர்கள் கருத்தை அவரவர்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள். கட்சி தனியாக ஒரு பாலிஸி என்று எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. பொருளாதார அடிப்படையில் உதவி அளிக்க வேண்டும் சமுதாய அடிப்படையில் உதவி அளிக்க வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு கட்சியிலும் இரண்டு விதமான கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுடைய மான்யத்தின் மீதும் பதிவுத் துறை மான்யத்தின் மீதும் இங்கே கருத்து அறிவித்த உறுப்பினர்கள் ஒரு கருத்தை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பொருளாதார அடிப்படையில் பின்தங்கிய மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதா அல்லது ஜாதியின் அடிப்படையில் அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதா என்ற கேள்வி இப்பொழுது மட்டுமல்ல. சமீப காலமாக அந்தக் கேள்வியை சிலர் கேட்டு வருகிறார்கள். ஆனால் கனம் உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன். பொருளாதார அடிப்படையில் பிற்பட்ட மக்களுக்கு நாம் உரிமைகளையும் வாய்ப்பு வசதிகளையும் அளிப்பதற்கு முன்னதாக சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏற்றத் தாழ்வுகள் நிச்சயமாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டும். இல்லையென்றால், இது வரையில் பிற்பட்ட மக்களுக்காக நாம் செய்துவந்த அத்தனையும் பயனற்றதாகப் போய்விடும்.

பின்தங்கிய மக்களுடைய குழு சென்னையிலே 10-1-1974 அன்று சென்னையில் நடைபெற்றது. எனினும், இந்தக் குழுவிலே நாங்களும் இதைத் திறம்பட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். அந்த நடவடிக்கைகளைப் பற்றி “மெயில்” ஆங்கில ஏடு இந்தக் கமிட்டியின் மற்ற எல்லா வற்றையும் பாராட்டிவிட்டு, இதிலே ஜாதி அடிப்படையைக் கொண்டு வருவது சரியல்ல என்பதை சர்க்கார் உணர வேண்டும் என்று தலையங்கம் தீட்டியிருந்தது. அதை அடியோடு நாங்கள் புறக்கணிக்கவில்லை. என்றைக்கும் இந்த நிலைதான் என்பது அல்ல. பிற்பட்ட மக்களும் முற்போக்கு அடைந்த மக்களோடு ஒரு அணியில் சேருவதற்கான வசதி வாய்ப்புகளை நாம் அளிக்கும் வரையில் ஜாதியின் பெயரால் இருக்க வேண்டும் என்பது எண்ணமாகும். ஏனென்றால், ஜாதியின் பெயரால் இந்த நாட்டிலே.....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஜாதியின் பெயரால் மாத்திரம் நீங்கள் கொடுத்துவிடவில்லை. பிற்பட்ட இனத்தவரைச் சார்ந்தவர்களு. 1,500-க்கு மேல் சம்பளம் வாங்கினால் ஸ்காலர்ஷிப் கிடையாது. பிற்பட்ட ஜாதி, பொருளாதாரத்தில் பின்னேற்றம் இரண்டும் இருந்தால் தான் நீங்கள் கொடுக்கிறீர்கள்.

1974 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன் : நாங்கள் அளிக்கக்கூடிய இந்த உதவிகளின் மூலம் முதலில் சமுதாய எழுச்சியில் வெற்றி கொள்கிறோம். அதைத் தொடர்ந்து பொருளாதார அடிப்படையிலும் அவர்களை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கவேண்டும். அது வரையிலே வேறு விதமான கருத்துக்களைச் சொல்வது பிற்பட்ட மக்களுக்குக் கழக அரசு செய்து வரும் நல்ல திட்டங்களைத் தடுக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் சிலர் சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்டார்கள். சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், முடிதிருத்தும் தொழிலாளர்களுக்கும் ரூ. 2 லட்சம் கருவிகளை வழங்குவதற்காகக் கொடுத்துவந்திருக்கிறோம். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு தொகை அதிகமாக வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். நான் ரூ. 2 லட்சம் என்று இருப்பதை ரூ. 4 லட்சமாகக் கொடுத்தால் போதும் என்றேன். ஆனால் முதல்வர் அவர்கள் மேலும் ஒரு லட்சம் சேர்த்து ஐந்து லட்சம் ரூபாய் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே, பிற்பட்ட மக்களுக்கு எந்தெந்த வகையில் நாம் முன்னேற்றத்தை விரைவிலே செய்கிறோமோ அந்த நிலையிலே இரு தரப்பினர்களுக்கும் நல்ல ஒரு உறவு ஏற்படுமேயானால் நாட்டிலே ஏழை என்றும் அடிமை என்றும் எவரும் இல்லை நாட்டிலே என்று பாடிய அந்தக் கருத்துக்கு ஏற்ற முறையில் கழக அரசு தனது கடமைகளைத் தாமதமின்றி நிறைவேற்றும். இதிலே யாருக்கும் அபிப்பிராயபேதம் கொள்வதற்கு இல்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். நமது பிற்பட்ட மக்களுக்கு வாய்ப்பு வசதிகளை எவ்வளவு விரைவிலே செய்யப் போகிறோமோ அந்த அளவுக்கு அவர்களை நாம் ஒன்று சேர்க்க முடியும்.

மற்றொன்றையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் முற்போக்கு அடைந்த சமுதாயத்தினருக்கு. இப்பொழுது தந்து கொண்டிருக்கும் எந்தச் சலுகையையும் அரசு நிறுத்துவதாக யோசனையில்லை. தொடர்ந்து அந்தச் சலுகைகளைக் கொடுப்போம். பிற்பட்ட மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்பதினால், முற்பட்டவர்கள் இப்பொழுது அனுபவித்து வரும் வாய்ப்பு வசதிகளை சிறிதும் குறைத்துவிடமாட்டோம் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் கூறவிரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோப்பு முறை பற்றி ஒரு கருத்துச் சொல்லப்பட்டது. அதற்குப் பதில் அளிக்கும் வகையில். கோப்புகளைத் திருத்தி புதிதாக எழுதுவதற்கு நகல் எழுதுபவர்களையும், நகல்களைத் தவறு இல்லாமல் ஒழுங்காக எழுதுவதற்கு லைசென்ஸ் வழங்கும் முறையையும் வைத்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[1974 மார்ச் 16]

பத்திரப் பதிவுத் துறையில் அதிகாரிகள் நியமனம் பற்றிக் கேட்டார்கள். சப்-ரிஜிஸ்திரார்களை நியமிக்கும்போது விதிமுறைகளின்படிதான் நியமிக்கிறோம். அதாவது, பொதுவாக அதிகாரிகள் நியமிக்கும் முறைப் படியும், ஜெனரல் ரூல் 22-ன்படி ரிசர்வேஷன் விதி முறைகள் பின்பற்றப்படுகிறது. அதைப்போலவே டிஸ்டிக்ட் ரிஜிஸ்திராரும் நியமனம் செய்யப்படுகிறார்.

தற்போது எல்லா மாவட்டங்களிலும் அரிஜன நல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளே, பிற்பட்டோர் நலத் துறையின் பணியினையும் செய்து வருகிறார்கள். இப்படி இரண்டு பொறுப்புகளையும் ஒரே அதிகாரி பார்ப்பதால் வேலைப்பளு அதிகமாகிறது என்றும், வேலை சரியாக நடைபெறவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அதனால் தனித்தனி அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் சில உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்போது இருக்கின்ற முறைப்படியே, இருக்கின்ற ஒரு நல அதிகாரிக்குப் போதுமான வேலை இல்லை. வேலைகள் நடைபெறுவதில் காலதாமதம் எதுவும் இல்லை. அதனால் இரண்டு அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் தற்போது இல்லை. அது மட்டுமல்லாமல் மேற்கொண்டு நியமிக்கப்படுகின்ற அதிகாரிகளுக்கு ஏற்படுகின்ற செலவைக்கொண்டு, அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் மற்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் குறிப்பிடுகின்ற பின்தங்கிய மக்களுக்கு மேலும் தேவைகளை நிறைவேற்றலாம்.

திருமதி ஸோதி வெங்கடாசலம் அம்மையார் அவர்கள் துணைப்பதிவாளர் அலுவலகங்களின் கட்டிடங்கள் எல்லாம் பழுது அடைந்திருப்பதாகவும் அவைகளை எல்லாம் சரி செய்வதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அந்த வேலைகளுக்காக ரூபாய் 60,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது ஒரு அண்டுக்கு. மேலும் அவர்கள் சொன்ன கருத்தைக் கவனத்தில் வைத்து, ஆவன செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கும்போது இந்த அறிக்கையில் அவை முன் வைக்கப்பட்டிருப்பது — 618·81 லட்சம் ரூபாய். பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தவறாக அச்சிடப்பட்டிருப்பதாக உறுப்பினர் செளந்திரபாண்டியன் குறை கூறினார். ஆனால், தவறு இல்லை. பின் தங்கியோர் நலனுக்கு 608·06 லட்சம் ரூபாய், கடன்களும் முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது 9·25 லட்சம் ரூபாய், கட்டிடச் செலவினம் என்ற தலைப்பின் கீழ் 1·50 லட்சம் ரூபாய், அக மொத்தம் 618·81 லட்ச ரூபாய். கணக்குச் சரியாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் அச்சுப்பிழை ஒன்றும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த விவாதத்திலே ஒவ்வொருவரும் தங்கள் கருத்துக்களை அமையியான முறையிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசினைப் பாராட்டினார்கள். தொடர்ந்து இந்த ஒத்துழைப்பைத் தாவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, உங்களுடைய பாராட்டினை மிகவும் வணக்கத்துடன் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 16]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

அரசு அலுவலர்களுக்கு நியமனம் செய்யும்போது பிற்பட்டோருக்கு இந்தக் குறிப்பில் சொல்லியிருப்பதைப்போல, ஒதுக்கப்படுகிறதா என்று கேட்டார்கள். அது பற்றி ஆணை பிறப்பித் தருக்கிறோம். அதை சரியாகச் செயல்படுத்துகிறார்களா என்பதைக் கவனிப்பதற்காக ஒரு தனி அலுவலர் ஜனவரி மாதம் முதல் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

பிற்பட்டோர் என்று கருதும்போது, அரசியல் சட்டம் 15-ஏ பிரிவுப் படி சமூக அந்தஸ்து, கல்வித் தகுதி இவைகளைப் பற்றித்தான் முடிவு செய்ய முடியும். அந்த அடிப்படையில்தான் நாம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

மாணவர்களுக்கு உதவித்தொகை வழங்குவதில் 40 சதவிகிதம் மார்க்குகள் பெற்று தேறியிருக்க வேண்டுமென்ற விதியை நாம் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு எல்லாம் உதவித் தொகை வழங்குவது என்றால், செலவு அதிகமாகும். அது மட்டுமல்லாமல் மாணவர்களுக்கு கல்வியில் செலுத்தும் அக்கறையும் குறைந்து விடும். இப்போதே மாணவர்கள் கல்வியில் செலுத்தும் அக்கறை குறைந்திருக்கிறது போராட்டங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். அரசாங்கம் ஒதுக்குகின்ற தொகையை அவர்கள் ஒழுங்காகப் பெற முடியவில்லை. அதனால் கல்வியில் அவர்கள் முன்னேற்றம் பெறமுடியவில்லை. ஆகவே, இப்போது இருக்கின்ற இந்த 40 சதவிகிதம் மார்க்குகள் பெற்று தேர்ச்சி பெறவேண்டும் என்ற விதியைத் தளர்த்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிற்பட்டோருக்கு 31 சதவிகிதம் அரசு வேலைகளில் வாய்ப்பு தரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அதல்லாமல் முஸ்லீம்களுக்கு தனி, கிறிஸ்தவர்களுக்குத் தனி என்று ஒதுக்கவில்லை. அப்படி ஒதுக்கினால் அது பெரிய சிக்கலில் கொண்டுபோய் விட்டுவிடும். மற்றும் உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களைப் பரிசீலனை செய்யலாம் ஆனால் தற்போதைக்கு அதை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது உருது பேசும் லப்பைகள், தக்கணிகர்கள் ஆகியோரும் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதபற்றி பள்ளிகளுக்கும் கல்லூரிகளுக்கும் அரசு ஆணை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் 7 லட்சம் பேர் இதனால் 1974-75-ம் ஆண்டு முதல் சலுகைகள் பெறுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது 1972-73-ம் ஆண்டு இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கிய தொகையை விட 1973-74-ம் ஆண்டில் ஒதுக்கியிருப்பது 16 சதவிகிதம்தான் கூடுதலாக இருக்கிறது; இது போதாது என்று சொன்னார்கள். உதவி பெறும் மாணவர்கள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 25 சதவிகிதம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அவசியம் ஏற்பட்டால் திருத்த மதிப்பீட்டின் அதிகத் தொகை ஒதுக்கீடு செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[1974 மார்ச் 16]

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் இன்னொரு கருத்தையும் சொன்னார்கள். துணைப் பதிவாளர் அலுவலகங்களில் 5 ரூபாய் கொடுப்பது தண்ணீர் கொண்டுவரும் ஆளுக்கும்மட்டும் தானே என்றார்கள். பாத்திரங்களுக்கு என்ன செய்வது, என்று சொன்னார்கள். பாத்திரங்கள் அரசின் செலவில் வாங்கிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்த 5 ரூபாய், தண்ணீர் கொண்டு வருகின்ற ஆளுக்கு மட்டும் தான்; அவர்கள் பாத்திரங்கள் கொண்டுவர வேண்டியதில்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கணபதி அவர்கள் ஆஸ்தான ஸ்தபதி நியமனம் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி அரசு ஏற்கெனவே பரிசீலனை செய்து பார்த்து, தேவையில்லை என்று முடிவு செய்திருக்கிறது. கோவில் சிலைகளைப் பாதுகாக்க பிரசித்திபெற்ற பொற்கொல்லர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி அறநிலையத் துறையுடன் தொடர்பு கொண்டு, பரிசீலனை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அது இன்னும் முடிவுறவில்லை.

திரு அழகர்சாமி அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்கு நான் விளக்கமளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1973ஆம் ஆண்டு மே, ஜூன் மாதங்களில் தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் பின்தங்கிய சமுதாயத்தினருக்குக் கடன் வழங்க நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, வழங்கியிருக்கின்றன. அதற்கு அரசு உதவி செய்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தனி துணைத் தாசில்தார்கள் நியமித்து, மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்து, நவம்பர் மாதம் வரை பல்லாறோருக்குப் பல வழிகளில் கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ரிசர்வ் டிபாஸிட்டு வேண்டும் கடனுக்கு வரம்பு வைத்து, குறைத்திருப்பதால் இப்போது மனுக்களுக்கு குறைவாகவே கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

மேலும் பல உறுப்பினர்கள் பேசும்போது உதவித் தொகை வழங்குவதற்கு ஆண்டு வருமானம் 1,500 ரூபாய் என்றிருப்பதை 2,000 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இது பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று (குறுக்கீடுகள்) 2,000 ரூபாயிலிருந்து 6,000 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று சிலர் கருத்து தெரிவித்தார்கள். அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பின்னர் அறிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கம் 14 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து வந்தது. இப்போது அதை நாம் கேட்டுப்பெறவில்லை. அதனால் அவர்கள் நிறுத்தி விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதைப் பெறுவதற்கு அரசு முனைய வேண்டும் என்றும் கூறினார்கள்.

பொதுவாக, பின்தங்கியோர் நலத்துறை, பத்திரப் பதிவுத்துறை ஆகிய இரண்டு துறைகளைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆர்பாட்டம் இல்லாமல் அமைதியான முறையில் பல்வேறு கருத்துக்களைத் தெரிவித்த

1974 மார்ச் 16]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

திருக்கிருடர்கள். இவை ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாத துறைகளாக இருப்பதால் உறுப்பினர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாமல் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்று நான் கருதுகிறேன். அந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் தக்க சமயத்தில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறிய அங்கத்தினர்களையும், மற்றும் அதிகாரிகளையும் அலுவலர்கள் களையும் நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தாங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை எல்லாம் திரும்பப் பெற்று நிதிக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேர்வைத் தலைவர் அவர்களே, திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், லோ இன்கம் குரூப்பில், மத்திய அரசு 14 லட்சம் கொடுக்கிறதே, அதை ஏன் சரண்டர் செய்துவிட்டார்கள் என்று கேட்டார்கள். (திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை) பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை, வாங்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். வாங்காததற்குக் காரணம் அவர்கள் கொடுப்பதை நிறுத்திவிட்டார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நிறுத்திவிட்டார்கள், சண்டைபோட்டு வாங்குங்கள் என்று சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : முதலில் அப்படிச் சொல்லவில்லை. பிறகு புத்தகத்தைப் படித்துத் திருத்திக்கொள்வது, பாராட்டுக் குரியது. மத்திய அரசு கொடுத்தது எதுவும் சரண்டர் ஆகவில்லை.

லோ இன்கம் குரூப் திட்டத்தின் கீழ் 1967-68-ல் 2,452 பேர்களுக்கு 14-82 லட்சம் கொடுத்தார்கள். 1968-69-ல் 2,695 பேர்களுக்கு ரூ. 14-83 லட்சம் கொடுத்தார்கள். 1969-70-ல் 2,533 பேர்களுக்கு ரூ. 14-84 லட்சம் கொடுத்தார்கள். 1970-71-ல் 2,497 பேர்களுக்கு ரூ. 14-84 லட்சம் கொடுத்தார்கள். 1971-72-ஆம் ஆண்டுமுதல் அப்படிக் கொடுப்பதை நிறுத்திவிட்டார்கள். அதைத் தொடர்ந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் வலியுறுத்திக் கேட்டு வருகிறோம். தொடர்ந்து மறுத்து வருகிறார்கள். அதை நாங்கள் சொன்னால் மத்திய சர்க்கார் மீது குற்றச்சாட்டு என்பதாக சொல்லப்போகிறார்களே என்று சொல்லவில்லை. அந்தத் தரப்பில் இருந்தே அந்தக் குற்றச்சாட்டு வந்த காரணத்தினால், இப்போது, கேட்டிருக்கிற கேள்வியின் அடிப்படையில், எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட குறையின் அடிப்படையில் நாங்கள் மத்திய சர்க்காரிடம் இதையும் தொடர்ந்து கேட்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குற்றப்பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்பட்டோருக்காகவும் அவர்களது நலனில் அக்கறை கொண்டு நமது அரசு ஒதுக்கிய தொகை 1969-70-க்கு 17 லட்சம். மத்திய அரசு வழங்கியது 16 லட்சமாகும். 1973-74-ம் ஆண்டுக்கு மாநில அரசு ஒதுக்கியது 48 லட்சத்து 50 ஆயிரம். மத்திய

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 16]

அரசு மானியம் 16 லட்சத்து 65 ஆயிரம். ஆனால் இதையும் இந்த ஆண்டு நிறுத்திவிட்டார்கள் என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் நிறுத்திவிட்டாலும் நாம் 1974-75-க்கான மதிப் பீட்டில் குற்றப்பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்பட்டோர் நலனுக்காக ரூ. 121 லட்சத்து 81 ஆயிரம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் தம்முடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறாரா?

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொடுக்கப்பட்ட புத்தகத்தில் பிற்பட்டோர் நலத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை முதல் பக்கத்தில் 608.06 என்று இருக்கிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : புதியதாக எந்த விளக்கமும் கேட்கக் கூடாது.

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் : முன்பே நான் என் உரையில் முன்பின்னாக புள்ளிவிவரம் தவறாக உள்ளதே, எது சரி என்பதைக் கேட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிழை எதுவும் இல்லை. அவரே தொடர்ந்து படித்திருந்தால் தெரிந்திருக்கும். 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியத்தொகை ரூ. 608.06 லட்சம். இத்துடன் கடன்களும் முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் தனியாக ரூ. 9.25 லட்சமும், கட்டிடச் செலவினம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1.50 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மொத்தமாகக் கூட்டிப் பார்த்தால் ரூ. 618.81 லட்சம் வந்துவிடும். இது முதல் பக்கத்திலேயே துல்லியமாக இருக்கிறது.

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் : நான் என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 21-க்கு திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் அவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

திரு. கு. அ. பொம்மன் அவர்களது வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்களது வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

திரு. ஐ. கு. சுப்பையா, திரு. கே.பி. கோபால், திரு. எம்.எ. லட்சுமி ஆகியவர்களது வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

[1974 மார்ச் 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
 நிதிக் கோரிக்கை எண் 31—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற
 தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,08,06,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு
 வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்
 பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 6-க்கு திரு. என். டென்னிஸ் அவர்கள் கொடுத்திருந்த
 வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்
 பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

திரு. சோ. அழகர்சாமியின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு
 விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

திரு. கே. ஏ. வகாப் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்க
 ளுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்
 பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகத் கருதப்பட்டது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன், திரு.
 கே.எஸ். தோதண்டராமையா ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள்
 பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“நிதிக்
 கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவுத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ்
 ரூ. 1,55,81,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்
 பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்
 கள் இத்தான் முடிவுற்று, 18—3—1974 அன்று காலை 9 மணி அளவில்
 பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை மிற்பகல் 1:27 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.